

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 61. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 21 i 22 kwietnia 2004 r.

Warszawa
2004 r.

Porządek obrad

61. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 21 i 22 kwietnia 2004 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.*
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.
9. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.
10. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.
11. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r. z późniejszymi zmianami.
12. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.
13. **Trzecie czytanie** projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.
14. **Zmiany** w składzie komisji senackich.

Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej	– podsekretarz stanu Irena Herbst – podsekretarz stanu Krzysztof Krystowski – podsekretarz stanu Cezary Miżejewski
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	– podsekretarz stanu Daria Oleszczuk
Ministerstwo Sprawiedliwości	– podsekretarz stanu Tadeusz Wólek
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	– podsekretarz stanu Jakub Wolski
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	– zastępca prezesa Elżbieta Ostrowska
Urząd Lotnictwa Cywilnego	– prezes Krzysztof Kapis

*Zgodnie z art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Rada Ministrów określiła projekt ustawy jako pilny.

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Jolanta Danielak i Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie, proszę o zajmowanie miejsc na sali obrad.

Otwieram sześćdziesiąte pierwsze posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Krystynę Doktorowicz oraz pana senatora Janusza Bargieła. Listę mówców prowadzić będzie senator Janusz Bargieł, niestety, nieobecny.

Bardzo proszę panią sekretarz o zajęcie miejsca wyznaczonego dla pana senatora.

Informuję, że Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 kwietnia 2004 r. przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o wyrobach budowlanych, do ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw, do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, do ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej; większość poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane, do ustawy o ochronie przyrody, do ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, do ustawy o czasie pracy kierowców, do ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych; jedną poprawkę zgłoszoną przez Senat do ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw, do ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpiecz-

ny. Ponadto informuję, że Sejm na tym samym posiedzeniu odrzucił wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej oraz niektórych innych ustaw.

(Sygnał telefonu komórkowego)

Proszę o wyłączenie telefonów komórkowych.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołów pięćdziesiątego siódmego i pięćdziesiątego ósmego posiedzenia stwierdzam, że protokoły tych posiedzeń zostały przyjęte.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad sześćdziesiątego pierwszego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

9. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze

(wicemarszałek J. Danielak)

Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.

10. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

11. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r. z późniejszymi zmianami.

12. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.

13. Trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

14. Zmiana w składzie komisji senackiej.

Przypominam, że ustawa, która ma być omawiana w punkcie pierwszym dzisiejszych obrad, została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jako projekt pilny. W tym przypadku, zgodnie z art. 123 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, termin rozpatrzenia ustawy przez Senat wynosi czternaście dni.

Przypominam ponadto, że zgodnie z art. 71 ust. 2 Regulaminu Senatu do postępowania w sprawie ustaw pilnych nie mają zastosowania art. 16 ust. 3 pkt 1 i 2 oraz terminy określone w art. 32 ust. 2 i w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Proponuję rozpatrzenie punktu drugiego, trzeciego, czwartego, piątego, szóstego, siódmego, ósmego, dziewiątego, dziesiątego, jedenastego, dwunastego i trzynastego projektu porządku obrad, pomimo że druki do tych punktów zostały dostarczone w terminie późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję. Czy jest w tej kwestii sprzeciw?

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałbym wyrazić może nie tyle sprzeciw – bo rozumiem wszystkie okoliczności – ile dezapro-

batę wobec takiego stylu pracy polskiego parlamentu, zarówno Sejmu, jak i Senatu, choć wina Senatu jest tutaj najmniejsza. Część tych ustaw była przedłożona przez rząd znacznie wcześniej. Powinniśmy mieć choć odrobinę czasu na rozważenie tych przepisów. Chodzi tu na przykład o prawo lotnicze – onegdaj szczegółowo się tą ustawą zajmowałem – czy o inne ustawy. Takie tworzenie prawa mającego obowiązywać w Rzeczypospolitej jest antyprzykładem. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, rozumiem, że formalnie nie zgłasza pan sprzeciwu.

(*Głos z sali:* Dlatego zmieniliśmy marszałka Sejmu...)

Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego projektu porządku obrad?

Bardzo proszę, pan senator Adamski.

Senator Jerzy Adamski:

Pani Marszałek, zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 regulaminu wnoszę o zmianę brzmienia punktu czternastego, który teraz brzmi: zmiana w składzie komisji senackiej. Proszę o to, by to były „zmiany w składzie komisji senackich”. Sprawozdawcą komisji w tej sprawie będzie pan senator Jarmużek. Czyli teraz jest „zmiana”, a my proponujemy „zmiany”.

(*Głos z sali:* Jest to więc w liczbie mnogiej.)

Tak, w liczbie mnogiej.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Szanowni Państwo!

Proponowałbym wspólne rozpatrzenie, w ramach jednej debaty, punktów dziesiątego, jedenastego i dwunastego naszego porządku, czyli spraw związanych z ratyfikacją uzgodnień w ramach tak zwanego systemu „EUROCONTROL”, tym bardziej że sprawozdawcy wyznaczeni przez obie komisje do tych trzech ratyfikacji są ci sami, a problematyka oczywiście jest bardzo zbliżona.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy są dalsze propozycje?

(*Senator Jerzy Adamski:* Ja jeszcze...)

Proszę bardzo.

Senator Jerzy Adamski:

Pani Marszałek, nie powiedziałem poprzednio, że w punkcie czternastym jest dodawany druk nr 690.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są uwagi do przedstawionych propozycji?

Skoro nie ma sprzeciwu, to, zgodnie z propozycją pana senatora Adamskiego, zmieniamy brzmienie punktu czternastego – po tej zmianie będą to „zmiany w składzie komisji senackich” – oraz przyjmujemy propozycję pana senatora Kulaka dotyczącą łącznego rozpatrzenia punktów dziesiątego, jedenastego i dwunastego.

W związku z tym, że nie było w tej kwestii sprzeciwu, stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad sześćdziesiątego pierwszego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

Informuję, że głosowania w sprawie rozpatrywanych punktów porządku obrad zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

(Sygnał telefonu komórkowego)

Ponownie proszę o wyłączenie telefonów komórkowych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 kwietnia 2004 r., a do Senatu została przekazana 17 kwietnia bieżącego roku. Marszałek Senatu 19 kwietnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 679, a sprawozdania komisji w drukach nr 679A i 679B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Genowefa Ferenc:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt z upoważnienia Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przed-

stawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z posiedzenia komisji poświęconego rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r. Komisja rozpatrzyła ustawę w dniu wczorajszym i rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Stanowisko komisji zostało przedstawione w druku nr 679A.

Panie i Panowie Senatorowie! Podczas posiedzenia komisji padały pytania dotyczące konieczności wprowadzenia protokołu dodatkowego, skutków jego wprowadzenia dla polskiej gospodarki i polskich przedsiębiorców. Członkowie komisji uzyskali następujące wyjaśnienia. Zgodnie z wymogiem zawartym w art. 307 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską – którego stroną Rzeczpospolita Polska stanie się z dniem przystąpienia do Unii Europejskiej – oraz z art. 6 ust. 10 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, na Rzeczypospolitej Polskiej ciąży obowiązek usunięcia z umów gospodarczych wszystkich postanowień sprzecznych z prawem Wspólnoty. A polsko-amerykański traktat o stosunkach handlowych i gospodarczych narusza postanowienia ustanowione przez prawo Wspólnoty – i stąd potrzeba jego zmiany. Te naruszenia dotyczą wyłącznie kompetencji Wspólnoty w dziedzinie polityki handlowej i przewidzianej przez to prawo możliwości ich rozszerzenia na dziedzinę własności intelektualnej oraz restrykcji dotyczących obrotu kapitałowo-inwestycyjnego Wspólnoty z krajami trzecimi. Istotne znaczenie ma ten drugi rodzaj niezgodności, Komisja Europejska żywi bowiem obawę, że traktat ten umożliwi inwestorom amerykańskim obejście restrykcji wspólnotowych w dziedzinie obrotu kapitałowo-inwestycyjnego z krajami trzecimi.

W toku konsultacji w gronie ekspertów Komisji Europejskiej, amerykańskich, państw przystępujących i kandydujących do Unii Europejskiej oraz obecnych państw członkowskich, uzgodniono tak zwane polityczne porozumienie. Oficjalny tytuł dokumentu brzmi: „Porozumienie dotyczące niektórych dwustronnych umów inwestycyjnych ze Stanami Zjednoczonymi”. Postanowienia protokołu dodatkowego do traktatu i załączonych do niego trzech listów interpretacyjnych stanowią powielenie wymienionych wytycznych. Porozumienie nie ma charakteru umowy międzynarodowej, w przeciwieństwie do protokołu, który stanowi integralną część traktatu. Dlatego niezbędne jest przyjęcie protokołu, o którym wspomniałam.

Komisja proponuje, jak wspomniałam, przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senator Mieczysława Mietłę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Mieczysław Mietła:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych mam zaszczyt przedłożyć sprawozdanie z pracy komisji nad ustawą o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.

Pani Marszałek, pani senator Ferenc dokładnie i merytorycznie przedstawiła istotę problemu. Ja chcę więc tylko stwierdzić, że podobnie przebiegała dyskusja na posiedzeniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Dlatego też w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych wnoszę o przyjęcie tego protokołu bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo. Protokół to już mamy przyjęty.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca krótkie pytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie w sprawie ustawy? Nie ma chętnych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była pilnym rządowym projektem ustawy. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw zagranicznych oraz minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Serdecznie witam na sali posiedzeń pana ministra Jakuba Wolskiego z Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz pana ministra Krzysztofa Krystowskiego z Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu, zwracam się do przedstawicieli rządu: czy pragną państwo przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy? Nie.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 zwracam się do państwa senatorów: czy chcieliby państwo skierować swoje pytania związane z ustawą do przedstawicieli rządu? Nie ma pytań.

Otwieram dyskusję.

Jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu. Nie złożono również do tej ustawy wniosków o charakterze legislacyjnym.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r. zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

A ja serdecznie dziękuję przedstawicielom rządu, że byli uprzejmi towarzyszyć nam podczas obrad.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 kwietnia 2004 r., a do Senatu przekazana 17 kwietnia 2004 r. Marszałek Senatu 19 kwietnia bieżącego roku, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 685, a sprawozdanie komisji w druku nr 685A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Krystynę Sienkiewicz, o zabranie głosu i przedstawienie stanowiska komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ustawa o świadczeniach przedemerytalnych jest kompatybilna z ustawą o promocji zatrudnienia, którą uchwaliliśmy w piątek. Tamta uchyla w całości przepisy dotychczasowej ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, która regulowała zasady przyznawania i wypłaty świadczeń przedemerytalnych oraz wypłaty zasiłków przedemerytalnych. Ta, którą będę państwu za chwilę referować z upoważnienia mojej komisji, mieści się w nowej filozofii podejścia do rynku pracy i zatrudnienia. Przytaczając wypowiedź pana ministra Cezarego Miżejewskiego, można tę filozofię streścić w kilku słowach tak: nie zwalniać z pracy osób o długim stażu, dopóki się da; aktywizować osoby o długim stażu pracy,

(senator K. Sienkiewicz)

dopóki się da; osłaniać; dopuścić możliwość łączenia świadczenia z dochodem.

W tej filozofii podejścia do klęski społecznej, jaką dla Polski i Polaków jest bezrobocie, można dostrzec również wpływ nauki, wpływ znakomitych znawców problemu, pana profesora Mieczysława Kabaja, pani profesor Józefiny Hryniewicz – z rozpędu omal nie wymieniałam pani profesor Zdzisławy Janowskiej, nieobecnej i nieuczęstniczącej. Otóż według tych autorów, których wymieniałam, bezrobocie oznacza wyłączenie ze sfery wytwarzania olbrzymiej armii ludzi zdolnych do pracy i chcących pracować, przemieszczenie ich do sfery podziału; bezrobocie oznacza rosnące wydatki socjalne państwa; różnego rodzaju zasiłki, świadczenia, wcześniejsze emerytury tworzą popyt, ale nie tworzą podaży; bezrobocie to nie tylko problem spadku efektywności ekonomicznej, lecz również deformacja stosunków społecznych. Tyle nauka. W tych przywołaniach wykorzystałam fragment wypowiedzi pana ministra Miżejewskiego z debaty sejmowej w dniu 3 marca.

O ile omawiana kilka dni temu ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy była adresowana do wszystkich poszukujących pracy, do trzech milionów bezrobotnych, a jej szczególnym priorytetem było zatrudnienie młodzieży, o tyle omawiana dziś ustawa jest skierowana do grupy bezrobotnych powyżej pięćdziesiątego roku życia. Stopa bezrobocia w grupie młodzieży wynosi 40%, co sytuuje nas w czołówce Europy. Ale problemem indywidualnym osób i polityki społecznej państwa stało się też utrzymanie na rynku pracy bądź aktywizacja zawodowa osób powyżej pięćdziesiątego roku życia – a więc utworzyły się dwa bieguny.

Pan minister nie miał okazji wysłuchać, jak dwukrotnie go przytaczałam, no ale może dalej będzie słuchał.

Każdy z nas zna problem aż nadto dobrze. Każdy w swoim otoczeniu spotkał się z taką oto sytuacją, że doświadczony, w pełni sił, dynamiczny i kreatywny pracownik jest za stary, że pięćdziesięciolatek okazuje się za stary i nie ma żadnych szans na znalezienie jakiegokolwiek zatrudnienia.

Ustawa z druku nr 685 jest pomyślana jako instrument hamujący odchodzenie ludzi z rynku pracy, łączący działania aktywizacyjne i osłonowe. Dziś jest taka sytuacja, że ludzi w sile wieku w ramach tak zwanej restrukturyzacji – to słowo stało się niezwykle pojemne, a najczęściej oznacza zwalnianie z pracy – wysyła się na wcześniejsze emerytury czy na zasiłki przedemerytalne, byle się ich pozbyć, nie wspominając o czymś takim jak aktywizacja. To słowo też zacznie robić teraz karierę.

Być może pamiętamy przełom lat 1999–2000, kiedy to obniżono kryteria wiekowe i nawet czterdziestolatkom przyznawano różnego rodzaju świadczenia, a jednocześnie podwyższono wartość tych świadczeń. Wszyscy byli co do tego zgodni – i politycy, i pracodawcy, i związki zawodowe wymuszające różne pakiety. Skutki tych pakietów są w tej ustawie w art. 17, 18 i 19. Przez to są grupy zawodowe uprzywilejowane i takie, które nie mają lobbingu związkowego i są bezbronne. Bo jak porównać branżę hutniczą, PKP czy siły zbrojne z przemysłem lekkim, służbą zdrowia czy pracownikami najemnymi innych branż? O żadnej równowadze nie ma tu mowy. W latach, o których wspomniałam, pracodawcy, rząd, związki zawodowe przenieśli do sfery podziału, czyli sfery bierności, ponad pół miliona osób, nakładając na inne osoby obowiązek płacenia składek podwyższających i tak wysokie koszty pracy.

O tym wczoraj na posiedzeniu z udziałem przedstawicieli rządu, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych i Solidarności dyskutowali senatorowie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Przedmiotem dyskusji była ustawa rządowa z druku nr 685, zawierająca inne, przyszłościowe rozwiązania. Otóż osoba, która traci pracę w określonych w art. 2 w pktach 1–6 warunkach, ma uprawnienie do świadczenia emerytalnego, ale przede wszystkim powinna być aktywizowana; ma bezpieczną przyszłość, ale ten czas powinna wykorzystać na aktywizację zawodową. Jest to obowiązek urzędów pracy. Chodzi o aktywne poszukiwanie pracy, o szkolenie w okresie pierwszych sześciu miesięcy zasiłkowych. W ustawie o promocji zatrudnienia w rozdziale 9, gdzie są formy udzielania wsparcia, jest szczegółowo opisana ta oferta. Powinna ona trafić do osób, które są w tym okresie sześciu miesięcy zasiłkowych.

Inne, skierowane do pracodawców zachęty, to nawet dwu- czy czteroletnie dofinansowanie pracodawcy w celu utrzymania zatrudnienia. Dopiero wtedy, gdy urząd pracy nie będzie miał żadnej propozycji, a minie sześć miesięcy, bezrobotny zostanie skierowany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu uzyskania świadczenia przedemerytalnego.

Prawo do tego świadczenia będzie przysługiwało osobom zwolnionym w przypadku likwidacji lub upadłości pracodawcy. Z tego samego prawa będą mogli skorzystać upadli przedsiębiorcy cztery lata przed emeryturą po nieprzerwanym dwuletnim prowadzeniu działalności gospodarczej i minimalnym stażu ubezpieczeniowym. Bywa tak, że człowiek u schyłku wieku produkcyjnego przejmuje się hasłem: wziąć sprawy w swoje ręce, i zakłada prywatny interes, rozpoczyna działalność gospodarczą. Z najróżniejszych powodów – albo nie znajduje niszy na rynku, albo brak mu umiejętności – plajtuje i wówczas nie

(senator K. Sienkiewicz)

może odejść, że tak powiem, w niebyt, w pustkę, jeżeli płacił przynajmniej minimalną składkę i ma wiek emerytalny. Do tych osób również są adresowane te świadczenia przedemerytalne.

Prawo do świadczenia będą posiadały osoby, które utraciły lub utracą prawo do renty. Ta ustawa nie ma związku z ustawą dotyczącą weryfikacji rent, niemniej jednak jest tu bardzo korzystny przepis adresowany do osób, którym minął okres przyznawania renty i które jednocześnie osiągnęły wiek co najmniej pięćdziesięciu pięciu lat w przypadku kobiet i sześćdziesięciu lat w przypadku mężczyzn, a tę rentę otrzymywały co najmniej pięć lat. No, i czarna rozpacz, bo co dalej? Otóż te osoby nie będą pozostawione same sobie, będą mogły skorzystać ze świadczeń. Uprawnienie dotyczy osób – tak było również w starym systemie – zwolnionych z przyczyn zakładu pracy, jeśli były zatrudnione przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy i osiągnęły okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej trzydzieści pięć lat dla kobiet i czterdzieści lat dla mężczyzn.

Będzie też obowiązywała kodeksowa zasada, iż nie wolno zwalniać z pracy cztery lata przed emeryturą. Ta zasada budzi pewien popłoch u pracodawców, bo dotyczy ludzi już u schyłku aktywności zawodowej, często mających różne problemy – ich nie będzie można zwolnić, bo będą pod szczególną ochroną – ale taką zasadę przyjęliśmy w tej ustawie.

Proszę państwa, zbliżam się do konkluzji, ale otwarte pozostaje pytanie, kto straci. Bo nigdy tak nie jest, że to się nie bilansuje. Kto straci? Otóż tracą możliwość nabycia świadczeń przedemerytalnych osoby dziesięć lat przed emeryturą: kobiety pięćdziesięcioletnie i pięćdziesięciopięcioletni mężczyźni posiadające staż emerytalny trzydzieści lat w przypadku kobiet, trzydzieści pięć lat w przypadku mężczyzn. Dziś jest to wiek pięćdziesięciu ośmiu lat dla kobiet, sześćdziesięciu trzech lat dla mężczyzn. W nowym rozwiązaniu jest sześćdziesiąt jeden lat dla mężczyzn, pięćdziesiąt sześć lat dla kobiet. Z filozofią ustawy, iż świadczenia są adresowane do osób kilka, a nie kilkanaście lat przed emeryturą, nie sposób dyskutować. Tylko co z tymi ludźmi? Co stanie się z tymi osobami? Będzie taka grupa osób. Być może do nich jest adresowany program „50 plus”, mający wspierać aktywizację zawodową tej grupy bezrobotnych. To pytanie senatorowie wczoraj adresowali do rządu.

Ja nie chcę pozbawiać Wysokiej Izby możliwości wysłuchania pana ministra. Nie wyręcę go zatem w tej funkcji, ponieważ ta ustawa jest przez wszystkich obserwowana i ma ogromny rezonans społeczny. Tak więc im więcej słów zostanie z tej trybuny wypowiedzianych w imieniu

rządu, za przyzwoleniem pani marszałek, tym lepiej. Nie będą to tylko słowa senatora sprawozdawcy. W słowa rządu publiczność wsłuchuje się po dwakroć uważniej, traktując je już niemal jako normę prawną.

Senatorowie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia nie przyjęli przedstawionych przez panią Ewę Tomaszewską, reprezentującą obywatelską inicjatywę ustawodawczą, poprawek zmierzających do tego, aby do ustawy włączyć rozwiązania projektu obywatelskiego – bo ta ustawa miała być kompilacją projektu obywatelskiego i projektu rządowego. My tych poprawek nie przyjęliśmy, ponieważ przyjęcie ich oznaczałoby nie tylko zupełnie inną filozofię, ale i powrót do starych zasad, czyli wypychanie stosunkowo młodych ludzi poza rynek pracy. Praktyka jest taka, że pracownik, który osiągnął uprawnienia do świadczenia przedemerytalnego, jest zagrożony utratą pracy. Temu chcemy postawić tamę. Świadczenie przedemerytalne jest równoległe do promocji zatrudnienia. O tym wczoraj dobitnie mówił przedstawiciel Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, pan Grzybowski.

Zgodnie z ustawą zasiłki przedemerytalne są świadczeniem wygasającym. W tej Wysokiej Izbie podjęliśmy taką uchwałę w końcówce 2001 r., iż z dniem 1 stycznia 2002 r. została zniesiona możliwość nabywania prawa do zasiłku przedemerytalnego. Ale osoby, które je już posiadają, zachowują to prawo do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych. Tym osobom nic nie zagraża. Tu żaden kataklizm nie nastąpi.

Ważnym społecznie walorem ustawy jest możliwość dorobienia w czasie pobierania świadczenia przedemerytalnego. Przypominam, wynosi ono 670 zł. Dopuszczalna kwota mieści się pomiędzy 50% a 70% przeciętnej płacy w gospodarce. Istnieje możliwość elastycznego potraktowania zarówno wysokości świadczenia, jak i wysokości kwoty, jaką można będzie dorobić. Łącznie nie można przekroczyć 1050 zł.

I niezwykle istotna informacja, dementująca obiegową już nie tylko opinię, ale niemal pewność, że ustawa do kiedyś tam obowiązuje. Otóż w ustawie nie ma terminu, do kiedy ona obowiązuje. Nie jest to ustawa horyzontalna w tym sensie, że określa do kiedy obowiązuje. Art. 31 ustawy nakłada na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek przedstawienia Sejmowi, w okresie trzech miesięcy, sprawozdania z realizacji ustawy, z uwzględnieniem skutków finansowych oraz liczby świadczeniobiorców. Od tego będzie zależał los ustawy. Czas jej trwania będzie więc zależał od tego, w jaki sposób ona zafunkcjonuje, czy będzie wielki exodus świadczeniobiorców, jak w tej sytuacji zachowują się finanse publiczne.

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia jednogłośnie, co dobitnie podkreślam, wprowadziła

(senator K. Sienkiewicz)

kilka poprawek legislacyjnych oraz uściśliła termin wejścia ustawy w życie. Przyjęty w Sejmie przepis art. 32 brzmiał niczym kalambur – że ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po... itd. Komisja ustaliła zasadę, iż będzie to dzień 1 czerwca, z tym że wymienione artykuły będą stosowane od 1 sierpnia. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca krótkie pytania adresowane do pani senator sprawozdawcy.

Czy są takie pytania?

Pan senator Kruszewski.

Senator Zbigniew Kruszewski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, chciałbym zapytać, czy komisja zatrzymała się dłużej nad kwestią tych czterech lat. Czy to znaczy, że pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż cztery lata do emerytury? Do tej pory były to dwa lata. Rozumiem, że ten margines możliwości zwolnienia pracownika jest dla pracodawcy bardzo ograniczony, bo mężczyźni nie do sześćdziesiątego roku życia nie wyrządziłoby się krzywdy, ale już od sześćdziesiątego pierwszego do sześćdziesiątego piątego roku życia praktycznie nie można go zwolnić. Tak więc tylko ten jeden rok zostaje na jakieś ewentualne manewry, żeby nie było krzywdy. Czy komisja dłużej się nad tym zastanawiała?

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Nie, komisja nie poświęciła temu przyjętemu w Komisji Trójstronnej rozwiązaniu większej uwagi, przyjmując, iż społecznie uzasadniona jest ochrona tych grup pracowników, które są najbardziej narażone na zwolnienie z pracy, a mają największe trudności z ponownym znalezieniem się na rynku pracy.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Chciałbym prosić o wyjaśnienie art. 5 ust. 2, bo ja go po prostu nie jestem w stanie zrozumieć. Świadczenie przedemerytalne ulega zmniejszeniu, jeżeli łączna kwota świadczenia przedeme-

rytalnego i przychodu przekracza miesięcznie kwotę 50% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku kalendarzowym itd., itd. – to jest jasne. Ale co jest zwane dopuszczalną kwotą przychodu, tego już nie wiem. Czy suma, czy pojedynczo? I co to jest te 70%? Może dałoby się jednak po polsku wytłumaczyć, ile można zarobić, a ile nie, i dlaczego. Może by to w ogóle poprawić?

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Tak, proszę zaproponować poprawkę. Zgodnie z moją wiedzą tą kwotą, która nie powoduje zmniejszenia świadczenia przedemerytalnego, jest kwota 335 zł, która mieści się pomiędzy 50 a 70% przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych.

(Senator Zbigniew Romaszewski: 70% czego?)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Dzido.

Senator Henryk Dzido:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Senator, proszę powiedzieć, czy komisja uzyskała opinię organizacji pracodawców o art. 13 ustawy. Chodzi o sprawę, która była tu już poruszona, o rozszerzenie okresu ochronnego do czterech lat. Pytam, bo chcę znać motywację pracodawców. Dziękuję.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Nie, komisja nie miała szansy skorzystania z opinii pracodawców, nawet tych reprezentowanych w Komisji Trójstronnej. Komisji za rekomendację posłużyło stanowisko Komisji Trójstronnej do rządowego projektu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, toteż nie dopytywaliśmy odrębnie o opinie każdego z członów Komisji Trójstronnej.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Czaja.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Dwa pytania. Pierwsze: co to jest ta kwota 670 zł, skąd ona się wzięła i dlaczego w ustawie proponuje się wprowadzenie takiej bezwzględnej kwoty? Czy nie lepiej zaproponować procent od jakiejś kwoty? Bo po paru latach ta kwota nie będzie chyba miała tej wartości, jaką ma w tej chwili.

I drugie pytanie, związane ze świadczeniem pieniężnym dla osób, którym ustało prawo do re-

(senator G. Czaja)

nty z tytułu niezdolności do pracy. Pani senator była uprzejma powiedzieć o tym w swoim wystąpieniu. Mam pytanie: czy dotyczyć to będzie również tych osób, którym zabrano rentę z powodu weryfikacji rent? Dziękuję.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Nie wiem, jakie będzie postępowanie wobec osób, które z powodu weryfikacji pozbawi się renty; weryfikacji najpierw będą podlegały najmłodsze roczniki; ale ponieważ to prawo jeszcze nie zostało uchwalone w Sejmie, nie możemy się do niego odnosić. Zatem być może autorzy projektu ustawy – może pan minister – odpowiedzą, jak to prawo będzie w przyszłości, a contrario działało.

Ja mogę odnieść się do kwoty 670 zł. To jest kwota minimalnego wynagrodzenia pomniejszona o podatek i składkę ubezpieczeniową. Rząd przyjął – teraz już mówię niejako w imieniu rządu, ale o tę kwotę my również pytaliśmy – że korzystniej jest zapisać to kwotowo niż procentowo, tym bardziej że ta kwota, 670 zł miesięcznie, będzie podlegała waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych dla normalnych emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. To jest 840 zł minus składki – wychodzi 670 zł.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są dalsze pytania do pani senator? Nie ma. Dziękuję serdecznie.

(Senator Krystyna Sienkiewicz: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako projekt rządowy i projekt obywatelski. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Serdecznie witam na naszym posiedzeniu pana ministra Cezarego Miżejewskiego, który reprezentuje właśnie Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Jest z nami również zastępca dyrektora Departamentu Świadczeń Emerytalno-Rentowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pani Halina Wolińska.

Zwracam się do pana ministra z pytaniem: czy pan minister chciałby zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Cezary Miżejewski: Tak.)

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Cezary Miżejewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ustawa o świadczeniach przedemerytalnych, którą państwo omawiają, jest efektem pewnej zmiany filozofii. Ale ta zmiana dokonała się po tym, co się stało w ostatnim czternastolecu; pani senator sprawozdawca zresztą o tym mówiła. W ciągu ostatnich czternastu lat doprowadziliśmy do sytuacji, że na jednego człowieka pracującego przypada jeden człowiek, jeden obywatel naszego kraju, który pobiera różnego rodzaju świadczenia – może to być renta, emerytura, świadczenie przedemerytalne lub zasiłek. Jak mówi wybitny znawca rynku pracy, profesor Kabaj, nie ma takiego kraju na świecie, który taki stan by utrzymał.

W interesującej nas grupie społecznej, w grupie osób powyżej pięćdziesiątego czwartego roku życia, wskaźnik zatrudnienia w Polsce wynosi 15%. Unia Europejska ma w tej chwili wskaźnik co najmniej dwukrotnie wyższy. I to jest miara naszych działań czy też dystans, który nas dzieli od Europy. W związku z tym musimy zmienić całą filozofię postępowania, musimy zmienić działania na prozatrudnieniowe, takie, które będą promowały zatrudnienie – o czym mówiliśmy już przy okazji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – które będą zachęcały nie tylko bezrobotnych, ale przede wszystkim przedsiębiorców i państwo do podejmowania takich działań, aby tworzyć nowe miejsca pracy, aby utrzymywać aktywizację zawodową, zamiast przyznawać świadczenia socjalne.

Pani senator mówiła o tym, jak to się stało, że z czterdziestu czy pięćdziesięciu tysięcy osób, które skorzystają, jak przewidywano, z rozdziału dotyczącego zasiłków i świadczeń przedemerytalnych z roku 1996 – miałem zaszczyt być jego współautorem – zrobiło się nagle pięćset tysięcy. A stało się to dzięki nam wszystkim: dzięki rządowi, dzięki pracodawcom i dzięki związkom zawodowym. Rząd, zamiast tworzyć nowe miejsca pracy, przyznawał ludziom świadczenia, bo miał dzięki temu spokój społeczny. Przedsiębiorcy byli zadowoleni, bo pozbywali się pracowników; a przyjęło się uważać, że pracownik starszy jest pracownikiem niepotrzebnym – jeżeli kończą ileś tam lat, to spokojnie mogą sobie uciekać z rynku pracy: idź i nie przychodź do zakładu pracy. I zadowolone były związki zawodowe, które zgadzały się na zwolnienia tylko pod warunkiem, że zagwarantujemy świadczenia socjalne.

Ja mówiłem w Sejmie o tym, iż to jest model amerykański, a nie model europejski, wedle którego, tak jak na przykład w Volkswagencie, ludzie dzielą się pracą, dbają o to, żeby koleżanki i kole-

(podsekretarz stanu C. Miżejewski)

dzy nie stracili pracy: pracujemy krócej, może za mniejsze pieniądze, ale nie pozbywamy się naszych koleżanek i kolegów z pracy. I stało się tak, że mamy pięćset tysięcy tych osób, mamy 5 miliardów wydatków. Ale nie chcę tu mówić o aspekcie finansowym, bo chociaż on jest ważny, to jednak nie najważniejszy – najważniejsza jest aktywizacja.

W ramach tej nowej filozofii mówimy zresztą o trzech podstawowych elementach.

Pierwszy element tej filozofii to nie zwalnianie. Zablokujemy czy uniemożliwimy zwalnianie starszych pracowników czy też zachęcajmy do ich niezwalniania, ponieważ ich doświadczenie jest często warte o wiele więcej niż to, co też jest ważne u młodzieży – elastyczność czy dyspozycyjność. I mówimy tutaj: nie zwalniamy pracowników cztery lata przed emeryturą. Mówimy to w sposób świadomy, mimo że niektóre organizacje pracodawców przeciwko temu występowały. Uważamy, że koszty działań i koszty aktywizacji nie powinny być pokrywane tylko przez państwo czy jego obywateli, również przedsiębiorcy powinni w tym partycypować. W sytuacji, kiedy następuje upadłość lub likwidacja – wtedy świadczenie przedemerytalne. Ale tylko wtedy, ponieważ generalnie powinien być absolutny zakaz zwalniania tej kategorii osób.

Drugi element tej nowej filozofii to aktywizacja. Mówimy: chcesz otrzymać świadczenie przedemerytalne, to najpierw masz sześć miesięcy na aktywizację. Urząd pracy ma, w świetle ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, prawny obowiązek zaktywizowania osoby powyżej pięćdziesiątego roku życia, czyli przedstawienia jej oferty pracy czy innej formy aktywizacji. I dopiero jeżeli w okresie sześciu miesięcy nie jest tego w stanie zrobić, a są takie miejsca, są takie sytuacje, że nie da się zaktywizować, dana osoba jest kierowana na świadczenie przedemerytalne. Jednocześnie w ustawie o promocji zatrudnienia wprowadziliśmy szereg nowych instrumentów, które wspomagają i wspierają zatrudnienie. Uważamy bowiem, że lepiej zapłacić pracodawcy za to, żeby zatrudniał pracownika, niż płacić temu pracownikowi jako bezrobotnemu świadczenie przedemerytalne, bo to ma znacznie większą wartość. Nie przekłada się to tylko wprost – na pieniądze, ale przekłada się w ogóle na taką spójność społeczną, przy której nie będzie ludzi wykluczonych, wypchniętych z rynku pracy, często naszymi rękoma.

Trzeci element to ochrona najsłabszych. Jeżeli nie jesteśmy w stanie ani zatrzymać kogoś w zakładzie pracy, ani go zaktywizować, jak już z zakładu wyjdzie, to po to są świadczenia przedemerytalne. Świadczenia przedemerytalne, o których mówiła pani senator, dotyczą sześciu kategorii

czy też sześciu grup społecznych, z których tak naprawdę najistotniejsza wciąż jest, ta sama od 1996 r., grupa osób o stażu ubezpieczeniowym trzydziestopięcioletnim w wypadku kobiet i czterdziestioletnim w wypadku mężczyzn.

Są też nowe rozwiązania, nie było takich rozwiązań w projekcie obywatelskim, nie były też stosowane ani przed rokiem 2001, ani nie są stosowane obecnie. Mam na myśli świadczenia przedemerytalne dla osób tracących rentę. I od razu odpowiadam na pytanie: świadczenie to będzie przysługiwać bez względu na sposób utraty prawa do renty. Czyli niezależnie od tego, czy utrata renty nastąpi w wyniku weryfikacji, czy też poprawy stanu zdrowia, świadczenie to będzie przysługiwało. Takie rozwiązanie wyniknęło z dotychczasowych doświadczeń, z sytuacji między innymi na Dolnym Śląsku, gdzie część tak naprawdę bezrobotnych przebywała na rentach, bo wtedy tak próbowano... Nie sami ci ludzie, ale urzędy kierowały na renty po to, żeby dać osłonę socjalną, żeby ludzie nie trafili na zasiłki dla bezrobotnych. Dzisiaj w Wałbrzychu wielu z tych ludzi traci te renty i to między innymi dla nich jest to świadczenie. I jest to rozwiązanie bardzo społeczne.

Jeżeli już wiemy kto, to pozostaje zapytać, co powinien otrzymać. Tutaj rzeczywiście toczy się olbrzymi spór, który bierze się z błędu popełnionego w roku 1996. Nie określiliśmy wtedy górnego limitu świadczenia przedemerytalnego i za sprawą delegacji dla Rady Ministrów, która dawała możliwość podwyższania wysokości świadczeń i obniżania kryteriów wiekowych, doszło do takiej sytuacji, że są osoby, które pobierają świadczenia w wysokości trzech, a nawet czterech tysięcy złotych – a nie jest to, przypomnę, świadczenie związane z płaceniem składek na ubezpieczenie społeczne, jest to świadczenie budżetowe, pomostowe pomiędzy pracą a emeryturą – podczas gdy wielu ludzi pobiera świadczenie w wysokości sześciuset złotych, czyli w wysokości 120% zasiłku dla bezrobotnych. Uważamy, że rozwiązaniem sprawiedliwym społecznie jest przyjęcie zapisu o 670 zł, co stanowi płacę najniższą netto plus podatek, ponieważ świadczenie przedemerytalne nie jest oskładkowane, chociaż jest zaliczane jako okres nieskładkowy do emerytury.

Kolejna podnoszona tu kwestia to kwestia aktywizacji, o którą pytał pan senator Romaszewski. Otóż przyjęta przez Sejm konstrukcja jest następująca: świadczenie przedemerytalne plus dochód z pracy bez żadnych ingerencji może stanowić łącznie 50% przeciętnego wynagrodzenia, czyli około 1 100 zł. To oznacza, że premiujemy tu osoby o niskich świadczeniach przedemerytalnych. Jeżeli zarabiam więcej niż 50% przeciętnego wynagrodzenia, to o tę samą kwotę pomniejsza się świadczenie przedemerytalne, ale tylko do

(podsekretarz stanu C. Miżejewski)

wysokości 335 zł. To znaczy dopiero wtedy, kiedy osiągnę łącznie próg 70% przeciętnego wynagrodzenia, czyli 1500 zł, świadczenie może zostać zawieszone. Oznacza to w praktyce, że mogą zarabiać w granicach między 824 zł, czyli najniższym wynagrodzeniem, a 1100 zł, pobierając jednocześnie świadczenie w wysokości 335 zł. A więc łączenie świadczenia i dochodu, które zdaniem ekspertów ministerstwa pracy powinno zachęcić ludzi bądź do legalizowania zatrudnienia, bądź też do zatrudnienia się, skoro będzie można otrzymać i trochę zasiłku i dochód z pracy.

Bo umówmy się, że nie jest tak, że spośród tych pięćuset tysięcy ludzi wszyscy byli zmuszeni do odejścia na świadczenia przedemerytalne. Wczoraj na posiedzeniu komisji senackiej pojawiły się głosy ze strony związków zawodowych, że ludzie masowo zgłaszają się, żeby otrzymać świadczenia, bo zwalniają się u pracodawców. Rzeczywiście jest też tak, że część ludzi w obawie przed zmianami, w obawie przed tym, co niepewne, ucieka na świadczenia przedemerytalne. Tak było w roku 2001, kiedy część osób szybko zgłosiła się po zasiłki przedemerytalne, zawierając pewną umowę z pracodawcą, po czym nagle się okazało, że w styczniu mogli przejść na świadczenie przedemerytalne na lepszych, na korzystniejszych warunkach, a już nie mogą zmienić zasiłku na świadczenie – wynikało to z pewnego chaosu, z pewnego klimatu. Chcemy też zachęcić te osoby, które tak naprawdę są aktywne zawodowo i chciałyby coś jeszcze zrobić. Po to właśnie to robimy, żeby te osoby zachęcić finansowo, żeby to łączenie dochodu z pracą dawało im jakąś satysfakcję i było dla nich tak naprawdę opłacalne. Po to jest to rozwiązanie.

I ostatnia sprawa: kiedy te świadczenia wejdą w życie. Otóż ustawa, zgodnie zresztą z poprawkami komisji senackiej, która stawia kropkę na „i”, zmieniając taki bardziej ogólny tryb na bardziej konkretny, wejście w życie ustawy jest przewidziane na dzień 1 czerwca 2004 r. Z tym że nowe reguły przyznawania świadczeń przedemerytalnych weszłyby w życie dokładnie w tym samym momencie, w którym przejąłby je Zakład Ubezpieczeń Społecznych, bo to też jest ważny element całej operacji, nienegowany przez nikogo – od związkowców poczynając, na pracodawcach kończąc. Czyli z dniem 1 sierpnia byłyby nowe reguły, nowe kryteria nabywania, nowa wysokość i nowe reguły aktywizacji. Naszym zdaniem jest to wystarczający okres *vacatio legis*, aby obywatele mogli podjąć racjonalne decyzje bez obawy, co się stanie, jeżeli to nastąpi z grudnia na styczeń, czy ze stycznia na luty.

Wysoka Izbo! Możemy się spierać co do wysokości, co do kryteriów nabywania. Tutaj też są różne filozofie, różne spory, związkowcy prezen-

tują takie stanowisko, aby były to warunki jak najbardziej łagodne, zdaniem rządu, ale nie tylko rządu, także wielu partnerów społecznych i wielu obywateli, jest tak, że musimy zmienić naszą filozofię, musimy zmienić nasz stosunek do rzeczywistości, przestać myśleć, że nic się nie uda i nie powstaną nowe miejsca pracy. Te nowe miejsca pracy powstają, ale żeby nabrało to większej dynamiki, musimy skonstruować takie rozwiązania regulacyjne, które będą tę działalność gospodarczą, ten rozwój gospodarczy wspierały, nie zaś hamowały. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę o pozostanie przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu senatorowie mogą kierować do pana ministra pytania związane z ustawą.

Pan senator Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo.

Jedno pytanie nawiązujące bezpośrednio do wypowiedzi pana ministra. Mówił pan o tym, że urzędy pracy w ciągu sześciu miesięcy będą aktywizować, a dopiero potem, w razie gdy się ta aktywizacja nie powiedzie, zaproponują ewentualnie świadczenie przedemerytalne. Z czego ci ludzie mają żyć przez te pierwsze sześć miesięcy, to nie za bardzo jasno było powiedziane.

Ale główne pytanie, jakie chciałbym postawić w imieniu osób, które się do mnie zgłosiły raptem wczoraj, przedwczoraj... Pośpiech przy tej ustawie jest, teraz przynajmniej, w ostatnich dniach, niespotykany, ustawa była przegłosowana w piątek wieczór, ale mimo to wyborcy śledzą to, co się dzieje w polskim parlamencie. Do mnie w ostatnich dniach dotarli ludzie, którzy akurat w sierpniu, wrześniu tego roku kończą pięćdziesiąt lat i boją się, czy wręcz już są pewni, że wobec tego ta ustawa pozostawi ich poza swoim zasięgiem. To znaczy krótko mówiąc, boją się, że są o miesiąc albo o dwa za młodzi.

I w związku z tym rodzi się pytanie: skoro do mnie dotarło kilka takich osób, to ile jest takich osób w skali kraju? I jakie tutaj państwo przewiduje korzyści z jednej strony, a z drugiej – ekonomiczne skutki tej ustawy? Pan minister, kiedy mówi o tej ustawie, usta ma pełne optymizmu, ja natomiast, niestety, mam wrażenie, że jest to ustawa w sumie przykra dla polskich obywateli, a przynajmniej dla pewnej grupy polskich obywateli. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pani senator Sagatowska.

Senator Janina Sagatowska:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, wszyscy się zgadzamy co do tego, że skala bezrobocia i związanych z nim tragedii, zarówno tych materialnych, jak i duchowych – bo wiemy, jak to się odbija na kondycji psychicznej tych, którzy tracą pracę nie ze swojej winy, mając duży potencjał fizyczny i umysłowy, przygotowanie i wieloletnie doświadczenie – jest olbrzymia. W związku z tym potrzeba wielu instrumentów, żeby temu zaradzić, żeby po prostu nie pozostawić tych ludzi w rozpacz i poczucie wielkiej bezradności. Myślę, że jednym z takich instrumentów był projekt społeczny, który dotyczył przywrócenia zasiłku przedemerytalnego.

Chciałabym zapytać, dlaczego rząd stawia w tej sprawie taki opór, dlaczego nie uwzględni tego społecznego projektu, w którym jest wprowadzany cały rozdział poświęcony właśnie zasiłkowi przedemerytalnemu? Uważam, że byłby to kolejny z tych instrumentów zaproponowanych w ustawie, który wzbogaciłby to oddziaływanie, zwiększył pomoc dla tych, którzy są naprawdę postawieni pod ścianą, są w wielkiej rozpacz. Wiemy o tym, chyba nikogo nie trzeba o tym przekonywać, zresztą pierwsze pytanie senatora o tym świadczyło. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Pawłowski.

Senator Wojciech Pawłowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, chodzi mi o grupę rencistów. Wiadomo, że im starszy rencista, tym bardziej jest chroniony przed weryfikacją. Ale jeżeli nawet będą tak zwane kabeele, czyli kontrolne badania lekarskie, to dotychczas było tak – taka była mentalność orzeczników czy rzeczoznawców – że kobiety w wieku pięćdziesięciu pięciu lat, a mężczyźni w wieku sześćdziesięciu lat powinni już otrzymać orzeczenie o inwalidztwie trwałym. Jak to będzie odbierane przez ZUS? Czy będą szkolenia dla rzeczoznawców, żeby zmienić ten mentalny schemat? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Dzido.

Senator Henryk Dzido:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, w związku z entuzjazmem, z jakim pan tutaj przedstawił stanowisko rządu, chcę zadać trzy pytania. Czy art. 13 – bo do tego artykułu będą się odnosić moje pytania – obe-

jmuje również zmiany warunków płacy i pracy, czy tylko zwolnienia?

Drugie pytanie. Art. 13 zdecydowanie zwiększa koszty pracy. Czy zajmując pozytywne stanowisko wobec wydłużenia okresu blokady wypowiedzenia umów o pracę, rozważaliście państwo fakt, że z powodu art. 13 pracodawcy zlikwidują teraz w ogóle okres ochronny, to znaczy będą zwalniać osoby zbliżające się do tej granicy wiekowej, zanim obejmie je okres ochronny?

I trzecie pytanie, jeżeli można. Czy może pan powiedzieć, ile na art. 13 zyska budżet państwa?

I ostatnie pytanie. Czy ta ustawa, mimo całej swojej nowoczesności, zastępuje w pełni tworzenie przez rząd nowych miejsc pracy? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Popiołek.

Senator Jolanta Popiołek:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, do mojego biura w Sochaczewie zgłasza się wiele osób, byłych pracowników Chodakowskich Zakładów Włókien Chemicznych „Chemitex”, z pytaniami, na które nie potrafię odpowiedzieć w świetle obowiązującego prawa, a już na pewno nie zawsze są to odpowiedzi satysfakcjonujące tych ludzi, którzy przepracowali wiele lat, mając do czynienia z siarczkiem.

W związku z tym mam takie pytanie: w jaki sposób będą przeliczane lata pracy w warunkach szkodliwych lub uciążliwych i jaka jest oferta dla osób mających na przykład pięćdziesiąt pięć lat lub nieco więcej, o udokumentowanym czterdziestoletnim stażu pracy, którzy trzydzieści lat przepracowali w warunkach szkodliwych dla zdrowia? Czy nie powinno się w takich sytuacjach zrezygnować z kryterium wieku na rzecz stażu pracy, tak jak to jest na przykład w służbach mundurowych czy w górnictwie? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Ja chciałbym panu ministrowi zadać takie pytanie: czy ta ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej? Jeżeli tak, to zadam drugie pytanie. Chcemy pracownikom wydłużyć okres ochronny z dwóch do czterech lat. Rząd obwieszcza tutaj różne hasła: przedsiębiorczość, rozwój, praca. Ja sam usłyszałem z pana ust, że chcemy obciążyć pracodawców jeszcze tym dwuletnim obowiązkiem zatrudniania. Czy to się nie kłóci z tym rządowym programem? Przecież jest to już

(senator J. Sztorc)

któryś podatek, ukryty podatek dla pracodawców. Czy rząd policzył, ile to będzie kosztowało pracodawców? To było trzecie pytanie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Czaja.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Ja wracam do mojego pytania, które zadałem pani senator sprawozdawczyni. Kwota najniższego wynagrodzenia jest efektem ustaleń, o ile się nie mylę, między Komisją Trójstronną a rządem. W związku z tym może ona ulec zmianie w przyszłym roku. W tej chwili wynosi ona chyba 824 zł albo 827 zł, o ile mnie pamięć nie myli. W związku z tym znowu pozostawiamy... Jeżeli zatem w przyszłym roku ta kwota najniższego wynagrodzenia ulegnie zwiększeniu, to kwota świadczenia przedemerytalnego pozostanie ta sama, dlatego że w art. 13 proponujecie czy też proponujemy świadczenie pieniężne określone kwotowo, w wysokości 670 zł. Czy rzeczywiście nie można by wprowadzić przeliczenia procentowego, liczonego od najniższego wynagrodzenia, czyli wartości netto najniższego wynagrodzenia?

I drugie pytanie. Z informacji, które mam, wynika, że weryfikacja rent nie będzie dotyczyła osób, które ukończyły sześćdziesiąt lat. Proponuje się tutaj, żeby prawo do świadczenia przysługiwało osobie po wygaśnięciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy pobieranej nieprzerwanie w ciągu pięciu lat przez kobiety, które ukończyły pięćdziesiąt pięć lat. Brakuje mi tutaj tych pięciu lat. Co z osobami, które ukończyły pięćdziesiąt pięć lat, lecz odebrano im renty w związku z weryfikacją? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Jarmużek.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, osoba, która będzie się ubiegała o zasiłek, musi najpierw przejść przez okres aktywizacji zawodowej. Jaki jest sens takiego warunku? Po co mamy przekwalifikowywać pracownika, przystosowywać go do wykonywania innego zawodu, skoro możliwości zatrudnienia potem, po tym szkoleniu, są nikłe, a koszty tego szkolenia wcale nie są wcale małe? Czy wprowadzenie tego okresu aktywizacji jest uzasadnione?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Koszada.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, co prawda poruszałam ten temat wczoraj, na posiedzeniu komisji zdrowia, miałabym jednak prośbę, żeby jeszcze raz pan minister rozwiązał obawy, które mam w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2. Dotyczy on osób, które do końca 2006 r. nabędą prawa emerytalne. Odbieram bardzo dużo telefonów w tej sprawie, są takie obawy. Bardzo proszę, jeżeli można, o rozwianie tych obaw na forum Senatu. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Kruszewski.

Senator Zbigniew Kruszewski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, wczoraj byłem na spotkaniu z przyszłym premierem, profesorem Belką, który powiedział, że najważniejszy musi być pracodawca, żeby można było zmniejszyć bezrobocie. Pan mówił dużo o zachęcie dla pracodawców, ale art. 13, który jest zapisany w ustawie, to przymus, a nie żadna zachęta.

Wielu młodych ludzi wykształconych na SGH – uczelnia ta obchodzi właśnie swoje święto – znających dwa języki, w wielu firmach nie może dostać nawet posady sekretarki. Tak jest przynajmniej w moim mieście, a wydawałoby się, że w takim mieście jak Płock, leżącym w otoczeniu poważnych zakładów pracy, będzie inaczej. W tym momencie, kiedy wydłuża się ten okres ochronny do czterech lat, już wiem, co się zacznie dziać w tych zakładach. Mogę zresztą dokładnie powiedzieć, ile osób pracujących w sferze budżetowej, w filii Politechniki Warszawskiej, osiągnęło wiek emerytalny i też nie odchodzi z pracy, a więc też niejako blokuje miejsca dla kolejnych osób. Czy zatem nie jest to jednak pewien przymus dla pracodawcy? Czy jest to rozwiązanie będące wynikiem, no, iluś tam przemyśleń?

I może jeszcze jedno pytanie, bardziej szczegółowe. Usłyszałem je na dyżurze i nie potrafiłem na nie odpowiedzieć. Czy ta ustawa w jakiś sposób będzie obejmować taką konkretną sytuację: mężczyzna, sześćdziesiąt dwa lata, przepracował trzydzieści pięć lat, nie ma statusu bezrobotnego, to znaczy nie ma prawa do zasiłku. Czy taka osoba będzie mogła się ubiegać o świadczenie przedemerytalne? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby...

Bardzo proszę, pan senator Bachleda-Księdzularz.

**Senator
Franciszek Bachleda-Księdzularz:**

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, spodobały mi się bardzo pana słowa o zmianie filozofii, ogólnego podejścia do tego problemu. A moje pytanie brzmi: czy rozważano, robiąc przymiarki do zajęcia się tą sprawą, konieczność zmiany cwaniackiej mentalności w społeczeństwie polskim? Przecież 30–35% tej społeczności od dziecka kombinuje. Stąd pytanie: ile ewentualnie, jeżeli to obliczono, może kosztować taki program edukacyjny? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są dalsze pytania do pana ministra? Nie ma.

Panie Ministrze, bardzo proszę. Pytań było wiele, ale dzięki temu będzie okazja pokazania wszystkiego, co najważniejsze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Cezary Miżewski:**

Postaram się odpowiedzieć na wszystkie pytania, choć niekoniecznie po kolei.

Otóż pierwsza rzecz, która się pojawiła w pytaniach, dotyczyła sześciomiesięcznego okresu aktywizacji. Pan senator Kulak pytał, z czego te osoby mają żyć. Odpowiadam: z zasiłku dla bezrobotnych. Przypomnę, że otrzymują one normalny zasiłek dla bezrobotnych przez okres sześciu miesięcy w wysokości 605 zł, czyli taki jak dla bezrobotnych z dwudziestoletnim stażem, wraz ze składką na ubezpieczenie społeczne. Przypomnę ponadto, iż osoby powyżej pięćdziesiątego roku życia na mocy decyzji Sejmu i Senatu, bez względu na to, czy mieszkają w miejscowości o niskiej czy wysokiej stopie bezrobocia, mają zagwarantowany ustawowo dwunastomiesięczny okres pobierania zasiłku. To jest pierwsza sprawa.

Czy w ogóle warto takich ludzi aktywizować – pytał pan senator Jarmużek. Otóż nie ma tu mowy... Mówimy tu, po pierwsze, o ofercie pracy, po drugie, o ofercie aktywizacyjnej, bo to niekoniecznie musi być szkolenie. Ja mówiłem tutaj o pracach interwencyjnych, dwu-, a nawet cze-

roletnich dla tej grupy, dla tej kategorii, jako szczególnej na rynku pracy.

Oczywiście, możemy to skalkulować. Jeżeli patrzemy na to z ekonomicznego punktu widzenia: czy lepiej dać świadczenie i mieć kogoś z głowy, czy też próbować jeszcze przez dwa czy cztery lata go aktywizować, bo może na dłużej zostanie na tym rynku pracy – może zresztą właśnie tych czterech lat mu brakuje, czy to do uzyskania świadczenia przedemerytalnego, czy to do emerytury – to wydaje nam się, że to rozwiązanie aktywizacyjne jest lepsze. Wypróbujmy je. To nie jest tak, że jeżeli nie uda się kogoś zaktywizować, to ten ktoś nie otrzyma świadczenia. Otrzyma. Spróbujmy to jednak zrobić, również po to, żeby zobaczyć, jaka jest sytuacja. Chcemy bowiem przyznawać świadczenia tym, dla których rzeczywiście nie ma pracy, a nie tym, którzy chcą otrzymywać to świadczenie, bo uważają, że jest to dla nich korzystniejsze – takie sytuacje też się zdarzają, chociaż w zdecydowanej większości są osoby, które utraciły pracę w wyniku różnych procesów likwidacji czy też restrukturyzacji przedsiębiorstw.

Pytanie, czy przy tej skali bezrobocia jednym z instrumentów nie powinny być zasiłki przedemerytalne. Otóż mówię, że nie. Jeżeli przyjmiemy taką filozofię, a to jest właśnie kwestia pewnego podejścia czy pewnej filozofii... Mówię o tym z pewnym optymizmem, bo gdybym nie był optymistą, to nie stałbym teraz tutaj, w tym miejscu. Jeżeli nie będziemy wierzyć – choć oczywiście nie jest to tylko kwestia wiary, ale i różnych działań regulacyjnych – że będą powstawać miejsca pracy, to od razu przeniesmy wszystkich na zasiłki i świadczenia. Ale wtedy, zaręczam państwu, za rok czy dwa lata jakikolwiek rząd i jakikolwiek parlament podejmą decyzję, że wycofujemy się w ogóle ze świadczeń i zasiłków przedemerytalnych, bo skala narastania tego zjawiska jest tak olbrzymia, że z kwoty kilkudziesięciu milionów zrobiło się 5 miliardów zł, a ta kwota ciągle rośnie. Coraz bardziej rośnie. W tej chwili Fundusz Pracy zaciąga blisko 3 miliardy zł kredytów właśnie w związku ze świadczeniami przedemerytalnymi, właśnie w związku z niefrasobliwością rządu, który uważał, że jak w pakiecie socjalnym da wszystkim świadczenia przedemerytalne w wysokości 100% emerytury i obniży kryterium wieku, co już czterdziestokilkulatkom zapewni świadczenia przedemerytalne, to będzie miał spokój społeczny. No i ma spokój społeczny – z pewnego punktu widzenia, bo generalnie ma niepokój społeczny, nie jest bowiem w stanie udźwignąć tych zobowiązań. Pan profesor Kabaj nazywa to budową liberalnego państwa socjalnego, w którym w imię likwidowania świadczeń socjalnych wypchnęliśmy do sfery podziału PKB połowę obywateli w sile wieku. No, jeżeli będziemy kontynuować taką politykę, to w Unii Euro-

(podsekretarz stanu C. Miżejewski)

pejskiej znajdziemy się na szarym końcu i będziemy pokazywani jako egzotyczne zjawisko.

Padło pytanie dotyczące art. 13. Otóż ja myślę, że... Zawsze mówiliśmy, że na wszystkich obywatelach, niezależnie od tego, czy są bezrobotnymi pracownikami, przedsiębiorcami czy też urzędnikami, spoczywa równa odpowiedzialność za to, co się dzieje. Wszyscy powinniśmy ponosić równe koszty. Nie jest tak, że przedsiębiorcy są tą grupą szczególnie wyróżnioną. Przedsiębiorcom obniża się podatki w różny sposób, co zresztą z wielu stron jest krytykowane, a kiedy mówimy, że pracodawca też powinien współuczestniczyć, partycypować w tej sytuacji na rynku pracy, to okazuje się, że rosną koszty pracy. A przecież przedsiębiorca nie jest obywatelem specjalnej kategorii. Wsparcie dla przedsiębiorcy ma następować tam, gdzie powinno: w dostępie do kredytu, w uproszczeniu procedur, w zmniejszaniu obciążeń. Ale są też sfery, w których przedsiębiorca musi wypełniać swoje zobowiązania, między innymi w zakresie ochrony pracowników, którzy są najslabsi. Tak samo zrobiliśmy w ustawie o promocji zatrudnienia: przy dużych zwolnieniach pracodawca ma obowiązek zaopiekować się swoimi pracownikami, a mianowicie wspólnie z instytucjami pośrednictwa pracy pomóc tym pracownikom, przeszkolić ich. Jeżeli wyprowadza ze swojego zakładu pracy ponad stu pracowników, to również jest za to odpowiedzialny. W całym cywilizowanym świecie obowiązują takie zasady, tylko u nas wszyscy myślą, że dostaną wszystko za darmo, a państwo służy tylko do tego, aby przedsiębiorcom było lepiej. Owszem, tak, bo oni tworzą miejsca pracy, ale nie za wszelką cenę – też są do czegoś zobowiązani.

Była też mowa o mentalności. Tak naprawdę kwestia zwalniania osób w starszym wieku jest w naszych głowach – w głowach związkowców i przedsiębiorców, i przedstawicieli administracji rządowej, kiedy wspólnie mówimy: starszy równa się niepotrzebny. Ale proszę zwrócić uwagę, Państwo Senatorowie, na taką rzecz: kiedy prosicie o ekspertyzę lub poradę, prosicie młodego absolwenta SGH, czy doświadczonego pracownika? Nie jest tak, że jak podtrzymujemy aktywność człowieka w wieku powyżej pięćdziesięciu lat, to nie powstaną miejsca pracy dla młodego, bo chodzi o różne miejsca pracy, wymagające różnych kwalifikacji, różnych predyspozycji. W naszym kraju jest miejsce dla ludzi doświadczonych, którzy mogą służyć właśnie nauce młodych ludzi, tylko pozbywamy się ich, bo uważamy, że powinni sobie odpocząć – niech idą na świadczenie, byleby nam nie wchodzili w drogę i więcej nie pojawili się na rynku pracy. To jest nasza dotychczasowa filozofia, którą trzeba zmienić.

Czy te rozwiązania są zgodne z prawem Unii Europejskiej? Sama ustawa nie jest związana prawem Unii Europejskiej, ale jest zgodna i z europejską strategią zatrudnienia, i ze strategią lizbońską przyjętą w Europie, jeśli chodzi o wspieranie działań na rzecz aktywizacji zawodowej, podtrzymywania aktywności zawodowej, zamiast wypychania ludzi poza obszar rynku pracy.

Była też podnoszona kwestia waloryzacji. Otóż w ustawie jest zapis, w którym mówi się, iż świadczenie przedemerytalne jest waloryzowane w taki sam sposób jak renty i emerytury, czyli jest zapewniony wzrost świadczeń.

Jeśli chodzi o kwestię, o której mówiła pani senator Koszada, to rzeczywiście, jest taki zapis, który częściowo pokrywa się z regulacjami uprawniającymi kobiety do wcześniejszej emerytury, ale nie oznacza to, że te kobiety tracą prawo do wcześniejszej emerytury. Muszę jednak przypomnieć, że to uprawnienie emerytalne obowiązuje tylko do 2006 r.

Ten sam zapis dotyczy osób zatrudnionych w szczególnych warunkach. Tutaj nie ma mowy o przeliczaniu świadczeń ze względu na te szczególne warunki – jest to kwestia, której dotyczy ustawa emerytalna. Tam właśnie jest uregulowana kwestia zatrudnienia osób w szczególnych warunkach czy wykonywania pracy o szczególnym charakterze. Taki zapis istniał do 2001 r. i rodził niezwykle silne kontrowersje, ponieważ urzędy pracy przyznawały świadczenia i zasiłki za pracę w szczególnych warunkach w trybie administracyjnym, tymczasem później, gdy ktoś szedł po emeryturę do ZUS, okazywało się, że ZUS nie uznaje tego trybu administracyjnego, zwłaszcza w odniesieniu do pracowników przedsiębiorstw prywatyzowanych. Budziło to olbrzymie kontrowersje.

Pan senator Kruszewski zapytał, czy osoba mająca sześćdziesiąt dwa lata, z trzydziestoletnim stażem pracy, niebędąca na zasiłku, otrzyma świadczenia. Otóż według nowych reguł nie otrzyma, bo najpierw musi spełnić pewne kryteria określone w definicji bezrobotnego: zarejestrować się, mieć uprawnienia do zasiłku, stracić pracę w zakładzie itd. Mówimy tu bowiem o osobach, które pracowały – nie przyszły z ulicy, tylko pracowały, po czym zostały zwolnione i nie można ich było zaktywizować, wobec czego otrzymują świadczenie przedemerytalne.

Jeżeli chodzi o weryfikację rent, której też dotyczyło jedno z pytań, to chciałbym powiedzieć jeszcze raz: nie ma to nic wspólnego z tymi zapowiadanymi działaniami. Jest to uprawnienie, które uważamy za zasadne w przypadku już istniejącej praktyki, bo są takie sytuacje – mówiłem tu o Wałbrzychu. Chcemy, aby tych ludzi, którzy mają właśnie pięć lat do emerytury, przenieść na świadczenie przedemerytalne – jeżeli są to bowiem młodszy renciści, no to, jak rozumiem, jest

(podsekretarz stanu C. Miżejewski)

szansa aktywizacji – o ile oczywiście taka weryfikacja będzie następować, ale to jest jakby zupełnie odrębny temat.

I to chyba tyle, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy są dalsze pytania do pana ministra? Rozumiem, że odpowiedzi były na tyle wyczerpujące, że senatorowie są usatysfakcjonowani.

Dziękuję, ja również jestem usatysfakcjonowana, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone na piśmie w trakcie dyskusji do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja muszę z dużym żalem stwierdzić, że my w bardzo szczególny sposób pracujemy nad niezwykle ważnym pakietem ustaw, nad tak zwanym planem Hausnera. Proszę państwa, my to, że tak powiem, spożywamy jak salami podzielone na plasterki, w gruncie rzeczy nie widząc perspektywy, nie widząc w ogóle całości zagadnienia. Stąd nasza dyskusja jest bardzo trudna. Ja myślę, że też dlatego być może gubią się nawet pewne szczegółowe rozwiązania proponowane w planie Hausnera wobec, no, zasadniczych problemów, które nie zostały przedyskutowane i do których należy się odnosić z ogromnym krytycyzmem.

Otóż, Panie Ministrze, moje zdanie w tej sprawie jest następujące: nie jest możliwe prowadzenie odrębnych reform na rynku pracy, nie jest możliwe prowadzenie odrębnej polityki społecznej i odrębnej polityki gospodarczej. Pomyśl, że istnieje polityka społeczna i istnieje polityka gospodarcza, że istnieje przede wszystkim gospodarka, to jest pomysł, który stosowaliśmy lat prawie że piętnaście z rezultatem, o którym pan przed chwilą mówił. Rzeczywiście, udało nam się w ten sposób zbudować państwo socjalne, biedne państwo socjalne, w którym jeden pracuje na jednego.

Oczywiście taka sytuacja nie może dalej istnieć, bo takiej sytuacji nie ma nigdzie na świecie i czegoś podobnego nie możemy się dohodzić u siebie. Tę sytuację trzeba zmienić.

Ale tego przy pomocy najdziwniejszych i najbardziej skomplikowanych manipulacji w sferze społecznej po prostu nie da się przeprowadzić. I tenże sam profesor Kabaj, na którego pan się powoływał i dla którego żywię ogromny szacunek, plan Hausnera kwituje w ten sposób, że jest to generalnie przerzucanie ludzi wewnątrz tej samej sfery socjalnej. No bo skoro miejsc pracy nie przybywa, to gdzie oni mają się podziać? Albo zatrudnimy starszych, albo zatrudnimy młodszych, raz może być promocja absolwentów, a raz może być promocja pięćdziesięciolatków, ale to nie zmienia tego, że dla kogoś miejsca pracy nie będzie.

Dlatego też wydaje mi się, że rozważania dotyczące promocji zatrudnienia... Przepraszam, proszę państwa, ale to mi najbardziej przychodzi na myśl Orwella. No, żaden kapitalista by nie wymyślił, że można promować towar, którego nie ma na rynku. Ale my, tak jak poprzednio reklamowaliśmy lokomotywy czy model ludności chodzącej w łapciach, będziemy promować zatrudnienie. Jest to niewątpliwie termin bardzo nieudany i tchnący hipokryzją w sposób straszliwy. Nie, my mamy bezrobocie, które musimy zwalczać, z tego trzeba sobie zdać sprawę, i możemy to zrobić, ale tylko tworząc jedną, wspólną, koherentną politykę społeczno-gospodarczą.

Nie może być tak, że... Na przykład w październiku ubiegłego roku przyjęliśmy ustawę o CIT, obniżyliśmy CIT z 27 do 19%, bo to miało nam urodzić miejsca pracy. No ale, proszę państwa, co się dzieje? Ano tak się dzieje, że biorę marcową gazetę i dowiaduję się, że jeden z banków, który niewątpliwie wykorzysta trzydziestoprocentową obniżkę podatkową, zwolni ośmiuset pracowników. No, taka jest prawda, takie są efekty naszych działań. Pomyśl, że wszystko za nas robi niewidzialna ręka rynku jest już pomysłem, który dostatecznie się skompromitował. Może więc należałoby się zastanowić, jakie środki interwencji w gospodarce trzeba by podjąć? Może tak jak tutaj, kiedy szczegółowo zastanawiamy się, do kogo i jakie zasilki adresować, zastanowić by się do kogo i jak adresować ulgi podatkowe? No bo, proszę państwa, jest tak, że gdy my działamy generalnie, obniżamy podatki, to zupełnie inaczej działa to w sferze wielkich przedsiębiorstw, a zupełnie inaczej w sferze małych przedsiębiorstw.

Oczywiście modernizacja jest czymś niezwykle istotnym, tylko musimy sobie zdawać sprawę z tego, że inwestycje w modernizację gospodarki nie przyniosą nam miejsc pracy, ale zmniejszą ich liczbę, tak jak w tym banku, że miejsca pracy rodzą się w małych i średnich przedsiębiorstwach i że gdy się tworzy miejsca pracy w wiel-

(senator Z. Romaszewski)

kim przemyśle, to one kosztują średnio 100 tysięcy zł, a gdy w małych i średnich przedsiębiorstwach, to 25 tysięcy zł. No to może by pomyśleć o takim systemie podatkowym, który by rzeczywiście wchodził tam, gdzie te miejsca pracy się rodzą, a nie po prostu rozrzucać pieniądze budżetowe na prawo i lewo, a potem poszukiwać zrównoważenia budżetu.

Ja jestem zdania, że niewątpliwie w przedłożonych ustawach dotyczących prawa pracy, poza denerwującym sformułowaniem „promocja zatrudnienia”, w zawartych w nich rozwiązaniach jest, że tak powiem, ziarno prawdy, ale oderwane od całej sytuacji społeczno-gospodarczej nie posuwają one nas ani o krok do przodu. A jeżeli jeszcze my sobie wyobrażamy, że możemy swobodnie wyjąć 12 miliardów zł ze sfery socjalnej, w sposób całkowicie bezkarny, w sytuacji, gdy 60% społeczeństwa żyje poniżej minimum socjalnego, to jest to już kompletne nieporozumienie.

Ja chciałbym przed tym ostrzec. Bo ja tej ustawy poprzec nie mogę i może nawet tego żałuję. Ale w takim zamieszaniu, w takim tempie, w jakim my to przerabiamy, w tempie, w którym nie jesteśmy w stanie nawet zbadać i przedyskutować konsekwencji tego, nie sposób nad tym głosić. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pan senator Litwiniec.

(*Głos z sali:* Nieobecny.)

No to pani senator Sagatowska.

Senator Janina Sagatowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Zabieram głos, bo nie przekonał mnie pan minister i nie przekonało mnie rozumowanie, według którego taki instrument, jakim jest zasiłek przedemerytalny, jest niepotrzebny w tej fazie, w jakiej znajdują się nasze państwo, nasza gospodarka, szczególnie zaś ludzie, ludzie z tą swoją mentalnością, a mówiliśmy, jaka jest bariera mentalna w przestawieniu się po latach innej gospodarki na właściwą gospodarkę rynkową.

W pełni popieram stanowisko pana senatora Romaszewskiego, że niewidzialna ręka rynku niczego sama nie załatwi, nie rozwiąże. Tak samo po prostu nie odpowiada mi rozumowanie pana ministra i nie mogę się zgodzić, że oczywiście najważniejsi są pracodawcy. No nie można tak mówić, bo w ogóle najważniejszy jest człowiek. Od gospodarki, narzędzi, finansów... człowiek powinien być najważniejszy. I prawo ma być tworzone dla człowieka. A tworzenie prawa dla człowieka to także niepozostawianie go samemu sobie w sy-

tuacji, której on nie spowodował. To są olbrzymie zaszczości. I już przekonaliśmy się w ciągu tych piętnastu lat, że tego nie załatwi się w tempie ekspresowym. To długa droga, często bolesna.

W pełni zgadzam się z rozumowaniem pana senatora Romaszewskiego, że trzeba stwarzać zachęty dla przedsiębiorców, warunki do powstawania małych i średnich przedsiębiorców, ale równolegle działać osłonowo, w tym i przez zasiłek przedemerytalny, oprócz tych wszystkich innych instrumentów, które jakby zawierały się w moim pytaniu do pana ministra. Bo zachowanie tego zasiłku przedemerytalnego będzie szło – mam nadzieję – i powinno iść w parze z tworzeniem miejsc pracy. I konieczność wypłacania zasiłków przedemerytalnych, gdy będzie eliminowane bezrobocie, będzie sama malała, bo będzie przybywać nowych miejsc pracy i nie trzeba będzie wprowadzać i ograniczać tych zasiłków, gdyż nie będziemy zwalniać. Dlatego...

(*Senator Krystyna Sienkiewicz:* Jakbym słuchała Radia Maryja.)

Pani Senator, ja pani nie przerywałam ani nie komentowałam pani wypowiedzi. Myślę, że można to robić w debacie, tak jak w Wysokiej Izbie powinno być.

Pozwalam sobie złożyć poprawki do tej ustawy. Są one jakby przedłużeniem... nie przedłużeniem, ale wyrażają oczekiwania społeczne, które w Sejmie było prezentowane przez panią Tomaszewską, właśnie z projektu obywatelskiego, społecznego. Nie możemy być głusi na po prostu społeczne oczekiwania, także reformując gospodarkę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Przekazuję też informację, że wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie bez zabierania głosu złożyli pan senator Lubiński i pan senator Sztorc, a pani senator Sagatowska złożyła swoje wnioski legislacyjne w trakcie swego wystąpienia.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zmykam dyskusję.

Czy pan minister chciałby jeszcze zabrać głos na tym etapie?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Cezary Miżewski:* Nie, dziękuję.)

Informuję, że w związku ze zgłoszeniem wniosków o charakterze legislacyjnym, na podstawie art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, proszę Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

(wicemarszałek J. Danielak)

Dziękuję bardzo.

Proszę pana marszałka Kutza o objęcie przewodnictwa obrad.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 17 kwietnia 2004 r., a marszałek Senatu w dniu 19 kwietnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 683, a sprawozdania w drukach nr 683A i 683B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Mieczysława Mietłę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z pracy Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych nad uchwaloną przez Sejm ustawą o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. Ustawa ta winna wejść w życie z dniem akcesji naszego kraju do Unii Europejskiej. To umożliwi płynne przejście i zachowanie ciągłości kontaktów gospodarczych poprzez: wykonywanie delegacji wynikających z przepisów prawa wspólnotowego, dotyczących obrotu towarami z krajami trzecimi, co pozwoli na import i eksport w ramach ustanowionych przez Unię Europejską środków handlowych, w tym ograniczeń stosowanych wobec tekstyliów, stali, obuwia i zastawy stołowej; obsługę kwot tekstylnych ustanowionych przez USA dla Polski; usankcjonowanie dotychczasowych działań Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie udzielania pozwoleń dla przedsiębiorców w ramach wykonywania ustanowionych już środków handlowych Wspólnoty, wchodzących w życie z dniem 1 maja 2004 r.;

ustanowienie przez nasz kraj, w razie potrzeby, autonomicznych środków administrowania obrotem towarami z zagranicą wobec krajów niebędących członkami Unii Europejskiej w przypadkach, w jakich przewiduje to prawo wspólnotowe.

Ustawa koncentruje się w zasadzie głównie na kwestiach technicznych, pozostawionych przez przepisy unijne do uregulowania przez kraje członkowskie Unii Europejskiej.

W tym miejscu należy też dodać, iż prawie półtora roku temu parlament uchwalił ustawę o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw, która to ustawa wprowadziła do polskiego porządku prawnego analogiczne do unijnych mechanizmy regulacji obrotu towarowego. Ustawa ta była przedmiotem bardzo szczegółowej pracy parlamentu. Wprowadzone wówczas postanowienia są praktycznie bez zmian reprodukowane w omawianej przeze mnie ustawie.

Brak niniejszej ustawy oznaczałby, iż z dniem 1 maja 2004 r. minister gospodarki, pracy i polityki społecznej, a w zakresie towarów rolno-spożywczych prezes Agencji Rynku Rolnego nie mogliby wydawać pozwoleń warunkujących: dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty; dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Wspólnoty przy zastosowaniu stawek celnych preferencyjnych; wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty; wywóz towaru z obszaru celnego Wspólnoty z zastosowaniem refundacji. Wstrzymany zostałby również eksport polskich towarów tekstylnych do USA.

Mając to wszystko na uwadze w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych zwracam się do Wysokiego Senatu o przyjęcie ustawy zwartej w druku senackim nr 683A bez poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Bogusława Mąsiora o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Nie widzę senatora sprawozdawcy.

(Rozmowy na sali)

W związku z tym ogłaszam pięć minut przerwy.

Będziemy poszukiwać sprawozdawcy.

Spotkamy się o 12.44.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 39 do godziny 12 minut 44)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Wznawiam obrady.

Senator sprawozdawca jest jeszcze w samolocie, ląduje, w związku z tym podejmuję decyzję, żeby zastąpił go w przedstawieniu sprawozdania pan senator Lorenz.

Proszę bardzo.

Senator Janusz Lorenz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedstawić rządowy projekt ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, nad którym pracowała senacka Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Przedmiotowa ustawa, zgodnie z deklaracją Rady Ministrów, ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej. Przepis art. 69 Układu Europejskiego nakłada na Polskę obowiązek zbliżania swojego ustawodawstwa do prawa wspólnotowego.

Ustawa ta powinna wejść w życie z dniem 1 maja 2004 r. Umożliwiłoby to: wykonywanie przepisów prawa wspólnotowego dotyczących obrotu towarami z krajami trzecimi w ramach ustanowionych przez Unię Europejską środków handlowych, w tym ograniczeń stosowanych wobec tekstyliów, stali, obuwia i zastawy stołowej; wydawanie pozwoleń na eksport do USA towarów tekstylnych, co umożliwiłoby kontynuowanie działalności gospodarczej w tym obszarze; usankcjonowanie działań już podjętych przez Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz prezesa Agencji Rynku Rolnego w sprawie udzielania przedsiębiorcom pozwoleń w celu wykonywania ustanowionych już środków handlowych Wspólnoty, wchodzących w życie z dniem 1 maja 2004 r.; ustanawianie przez nasz kraj, w razie potrzeby, autonomicznych środków administrowania obrotem towarowym z zagranicą w takim zakresie, jaki umożliwia prawo wspólnotowe wobec krajów niebędących członkami Unii Europejskiej.

Przepisy ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 1, określają zasady administrowania obrotem towarowym z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, obrót towarami z krajami trzecimi, dokonywany na podstawie przepisów tego prawa.

Problematykę dotyczącą reguł importu oraz eksportu w prawie wspólnotowym regulują przede wszystkim następujące akty prawne: Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, rozporządzenie Rady nr 3285/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu, rozporządzenie Rady nr 519/94 dotyczące wspólnych zasad przywozu

z niektórych krajów trzecich, rozporządzenie Rady nr 517/94 w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu, rozporządzenie Rady nr 2603/69 dotyczące wspólnych zasad wywozu.

Wysoki Senacie, ustawa ma przede wszystkim charakter techniczny, reguluje bowiem kwestie pozostawione według przepisów unijnych do uregulowania przez kraje członkowskie Unii Europejskiej.

Chciałbym dodać, że w roku 2002 parlament uchwalił ustawę o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy – Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw, która to ustawa wprowadziła do polskiego porządku prawnego analogiczne do unijnych mechanizmy regulacji obrotu towarowego. Senatorowie przeanalizowali wówczas wnikliwie jej zakres regulacyjny. Przyjęte wtedy rozwiązania praktycznie bez zmian zostały zamieszczone w omawianym przeze mnie projekcie ustawy.

Dział 1 tej ustawy zawiera postanowienia ogólne. W tej części umieszczono przepisy dotyczące zakresu ustawy oraz słowniczek używanych w ustawie pojęć.

W dziale 2 ustawy uzupełniają się przepisy unijne. Został on poświęcony przepisom regulującym obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów prawa wspólnotowego. Zawarte w nim regulacje dotyczą realizacji przez ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej, ministra rolnictwa i rozwoju wsi oraz prezesa Agencji Rynku Rolnego postanowień wynikających z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi. Przepisy tego działu zawierają również odpowiednie delegacje umożliwiające realizację zadań także w zakresie Wspólnej Polityki Rolnej.

Dział 3 ustawy został poświęcony przepisom regulującym problematykę ośrodków administrowania obrotem towarami z zagranicą ustanawianych wobec państw trzecich, to jest nienależących do Unii Europejskiej, w takim zakresie, w jakim umożliwia to prawo wspólnotowe. W części tej powołano się na właściwe rozporządzenia wspólnotowe, odnoszące się do zasad przywozu i wywozu towarów. Takie rozwiązanie zagwarantuje, że podjęte środki i działania stanowiąc będą mechanizm zgodny z założeniami Wspólnej Polityki Handlowej oraz ogólnymi zasadami określonymi w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

W dalszej części projektu zawarte zostały precyzyjne przepisy odnoszące się do szczegółowych trybów postępowania w przypadkach zastosowa-

(senator J. Lorenz)

nia poszczególnych instrumentów administrowania obrotem towarowym z krajami trzecimi.

Wysoki Senacie, komisja na swoim posiedzeniu jednogłośnie poparła przyjęcie ustawy bez poprawek i gorąco prosi Wysoki Senat o takie właśnie uchwalenie, a więc o łaskawe przyjęcie tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem państwo senatorowie mogą teraz zadawać pytania senatorom sprawozdawcom.

Czy są pytania do sprawozdawców? Nie widzę chętnych.

Dziękuję panu senatorowi.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki, pracy i polityki społecznej, a reprezentuje go dzisiaj na naszej sali podsekretarz stanu w tym ministerstwie, pan Krzysztof Krystowski, którego witam.

Zgodnie z regulaminem, z art. 50, chciałbym zapytać, czy pan minister chciałby teraz zabrać głos.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Krystowski:* Nie, dziękuję, Panie Marszałku.)

Dziękuję.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 regulaminu senatorowie mogą teraz stawiać pytania panu ministrowi obecnemu na sali.

Czy są zapytania do pana ministra? Nie widzę chętnych.

Otwieram dyskusję.

I od razu stwierdzam, że nikt z państwa nie zapisał się do głosu.

W związku z tym zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Pan minister już skończył czy pan jeszcze będzie...?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Krystowski:* Jeszcze później...)

A, później. To na razie dziękuję panu za udział w obradach nad tą ustawą.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym

trzecim posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 17 kwietnia 2004 r. Marszałek Senatu w dniu 19 kwietnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 684, a sprawozdanie komisji w druku nr 684A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Tadeusza Wnuka o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Tadeusz Wnuk:

Panie Marszałku! Państwo Senatorowie! Pani Minister!

W ocenie komisji, którą reprezentuję, utworzenie Funduszu Poręczeń Unijnych jest kolejnym celowym i właściwym rozwiązaniem, tworzącym warunki do efektywnego wykorzystania środków funduszy wspólnotowych przez ich przyszłych beneficjentów, i to, co trzeba dodać, bez jakichkolwiek ograniczeń podmiotowych.

Można przypuszczać, że największe zainteresowanie tym funduszem wystąpi ze strony przedsiębiorstw, podmiotów gospodarczych uczestniczących w realizacji poszczególnych sektorowych programów operacyjnych Narodowego Planu Rozwoju. Instrumenty funduszu, a zwłaszcza przyjęte zasady korzystania z nich, zapewniają wszystkim podmiotom zwiększony, ułatwiony dostęp do kredytów bankowych. Przypomnę, że mogą one być przeznaczone zarówno na tak zwane prefinansowanie – czyli chodzi tu o nakłady podlegające refinansowaniu ze środków funduszy – jak i na gromadzenie wkładu własnego danego przedsięwzięcia. Gwarantowanie lub poręczanie przez fundusz także zobowiązań wynikających z emisji obligacji wzbudzi zapewne duże zainteresowanie samorządów terytorialnych, które często sięgają po ten właśnie rodzaj finansowania swoich przedsięwzięć.

Aprobatę komisji uzyskała przyjęta forma prawna funduszu, polegająca na powierzeniu jego obsługi Bankowi Gospodarstwa Krajowego, ten w pełni państwowy bank posiada bowiem wieloletnie doświadczenie w tego rodzaju działalności – prowadzi obsługę Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, a także wielu innych funduszy utworzonych w celu wspierania rządowych programów społeczno-gospodarczych. Dodam także, że podjęcie decyzji, iż fundusz ten będzie w Banku Gospodarstwa Krajowego, umożliwi również udzielanie gwarancji bankowych.

(senator T. Wnuk)

Fundusz dysponować będzie bardzo znacznymi środkami na swoją działalność, bo środkami rzędu 800–900 milionów zł, które umożliwią udzielenie poręczeń lub gwarancji na kwotę rzędu 3 miliardów zł. Zdaniem komisji bardzo istotne jest to, że nie będą to środki publiczne. W okresie nadmiernego deficytu budżetu państwa i długu publicznego będą one przekazane przez banki krajowe w latach 2004–2006 z części oprocentowania tak zwanych rezerw obowiązkowych, w formie swoistej nieoprocentowanej pożyczki. Będzie ona im zwrócona w tej samej kwocie w latach 2007–2009, poprzez zmniejszenie ich już w gruncie rzeczy poniesionych zobowiązań podatkowych od przychodów z tytułu rozwiązania tak zwanych kredytowych rezerw celowych.

To będące bardzo istotnym novum rozwiązanie stanowi realizację części porozumienia zawartego 30 października pomiędzy rządem, Narodowym Bankiem Polskim i Związkiem Banków Polskich, które to porozumienie zostało ukierunkowane na dwa generalne cele, na rozwiązanie dwóch kluczowych problemów. Pierwszy z nich to wyrównanie konkurencyjności banków krajowych w stosunku do banków Unii Europejskiej, właśnie poprzez wprowadzenie oprocentowania rezerw obowiązkowych – bo przypomnę, że do tychczas nie miało to miejsca, w przeciwieństwie do krajów Unii Europejskiej, co oczywiście przenosiło się na wzrost kosztów działania banków, a tym samym także na wzrost cen świadczonych usług.

Przedmiotem dyskusji komisji były dwie propozycje skorygowania zasad funkcjonowania funduszy. Pierwsza z tych propozycji polega na tym, aby w składzie komitetu sterującego funduszu w miejsce jednego z trzech reprezentantów Związku Banków Polskich znalazł się przedstawiciel Krajowego Związku Banków Spółdzielczych. Komisji przypadła więc dosyć kłopotliwa rola rozjemcy między dwoma związkami bankowymi. Ale istotne merytoryczne znaczenie dla tej kwestii ma fakt, że rezerwy obowiązkowe od depozytów odprowadza się od kwot powyżej 500 tysięcy euro, a to dotyczy naprawdę niewielkiej liczby banków spółdzielczych. A to znaczy, że niewielki też jest udział sektora banków spółdzielczych w środkach funduszu, o którym mówiłem, a więc w tej kwocie 800–900 milionów zł. Ponadto Związek Banków Polskich zadeklarował, że w porozumieniu z kierownictwem Banku Gospodarstwa Krajowego zapewni przedstawicielowi banków spółdzielczych stałe uczestnictwo w działalności funduszu.

Drugi postulat – też związku spółdzielczego – to propozycja, aby wniosek kredytobiorcy do Banku Gospodarstwa Krajowego o udzielenie

gwarancji lub poręczenia był kierowany nie tylko przez bank udzielający kredytu, lecz także przez sektorowe, regionalne, lokalne fundusze poręczeń kredytowych, także przez Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych Bankowości Spółdzielczej. W tym przypadku przeważał w komisji pogląd, że przyjęcie tego rozwiązania może oznaczać wprowadzenie dodatkowego pośrednika; może także oznaczać zwiększenie kosztów dla kredytobiorcy i wydłużenie procedury kredytowania. Z tych powodów komisja nie zdecydowała się rekomendować Wysokiej Izbie tych dwóch propozycji. Równocześnie zwróciła się z apelem do przewodniczącego Zarządu Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, by zechciał pogodzić się z tą opinią z jednego istotnego powodu – po to po prostu, aby nie odwlekać wejścia w życie tej ustawy i nie opóźniać terminu podjęcia działalności przez Fundusz Poręczeń Unijnych, co praktycznie może mieć miejsce już w maju.

Komisja pozytywnie ocenia to nowe rozwiązanie organizacyjne i instytucjonalne, traktuje je jednak jako jedno z wielu innych rozwiązań służących skutecznej absorpcji środków funduszu Unii Europejskiej – jak pamiętamy, rzędu 11 miliardów euro. Większość tych rozwiązań już weszła w życie, często co prawda z dużym opóźnieniem. Najważniejsze z nich, przypomnę, to na przykład prawo zamówień publicznych czy też ograniczona nowelizacja ustawy o finansach publicznych, która ustaliła zasady prefinansowania z budżetu państwa przedsięwzięć beneficjentów tych funduszy.

Kierownictwo ministerstwa gospodarki, w osobie pani minister, poinformowało komisję o korzystnym rozwoju całego systemu regionalnych i lokalnych funduszy poręczeniowych, o zamiarze skierowania w najbliższym czasie do parlamentu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, a także o przygotowaniu ustawy o krajowym funduszu kapitałowym.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Kierując się tymi ocenami, z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoką Izbę o przyjęcie rozpatrywanej ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutcz:

Dziękuję panu senatorowi za sprawozdanie. Zgodnie z Regulaminem Senatu można zadawać pytania panu senatorowi sprawozdawcy.

Czy są pytania do senatora sprawozdawcy?

Nie widzę chętnych, dziękuję...

(Senator Mieczysław Janowski: Jest pytanie.)

(Głosy z sali: Jest, jest.)

Nie widziałem, przepraszam.

(Senator Janusz Lorenz: Jest, jest, Panie Marszałku.)

Proszę.

Senator Janusz Lorenz:

Moje pytanie dotyczy następującej sprawy. Otóż z powodów organizacyjnych ta ustawa, niestety, nie dotarła do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Wypowiedź senatora sprawozdawcy w jakiś sposób mogłaby uspokajać nas wszystkich, ale ponieważ ta ustawa przeszła przy stosunku głosów 3:2, to dla mnie i dla ludzi związanych z rolnictwem, z bankami polskimi, stricte polskimi, byłoby bardzo ważne, aby w jakiś sposób, nie hamując w tej chwili prac nad ustawą, zawarować jednak obecność przedstawicieli banków spółdzielczych w całej strategii decyzyjnej przyznawania środków na cele, o których mówimy. Argumentacja, którą podnosił pan sprawozdawca, jest na pewno słuszna, ale my występujemy w obronie polskiego przedsiębiorcy, polskiego rolnika. Mamy stuprocentową pewność, że tylko te banki spółdzielcze wśród ogromu banków zrzeszonych...

(*Wicemarszałek Kazimierz Kutz:* Panie Senatorze, to miało być pytanie, a pan zabiera głos w dyskusji, zdaje mi się...)

Nie, to nie jest głos w dyskusji.

Chodzi mi o to, w jaki sposób zabezpieczy ta ustawa interesy rolnicze i interesy banków spółdzielczych. Dziękuję.

(*Senator Tadeusz Wnuk:* Czy można, Panie Marszałku?)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Tadeusz Wnuk:

Panie Senatorze, tak jak już mówiłem na wstępie, konstrukcja tego funduszu polega na tym, że nie wprowadza ona żadnych ograniczeń podmiotowych. To znaczy, że będzie uwzględniała również w pełni kredytobiorców z całego sektora rolniczego. Każdy bank spółdzielczy będzie miał prawo wystąpić, w imieniu własnych klientów, do Funduszu Poręczeń Unijnych o uzyskanie dla danego kredytu gwarancji lub poręczenia. Myślę, że to jest bardzo wiarygodne zabezpieczenie interesów rolniczych. Jeżeli chodzi zaś konkretnie o udział przedstawicieli banków spółdzielczych w tym Komitecie Sterującym, to ja myślę, Panie Senatorze, że mogę się też podjąć takiej misji, żeby wykorzystując deklarację ze strony Związku Banków Polskich, jaka padła w trakcie posiedzenia komisji, po prostu doprowadzić, nie naruszając przepisów ustawy, do zawarcia jakiegoś porozumienia obu tych związków o współdziałaniu w ramach komitetu sterującego.

(*Senator Janusz Lorenz:* Panie Marszałku, ad vocem.)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Panie Senatorze, pan chce się wdać w polemikę...

(*Senator Janusz Lorenz:* Nie, za żadne skarby.)

Proszę stawiać pytania.

(*Senator Janusz Lorenz:* Stawiam pytanie następujące. Otóż...)

(*Głos z sali:* To nie jest pytanie.)

(*Rozmowy na sali*)

(*Senator Janusz Lorenz:* Panie Ministrze, proszę przestać rozmawiać.)

(*Rozmowy na sali*)

Panie Senatorze, nie spodziewałem się tego po panu, naprawdę...

Proszę bardzo.

Senator Janusz Lorenz:

Rozumiem, że pan sprawozdawca podejmuje się, w imieniu Krajowego Związku Banków Polskich, ustalenia jakichś zasad wspólnego działania wszystkich banków polskich w tym zakresie?

Senator Tadeusz Wnuk:

Tak, podejmuję się takiej misji.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Pan podejmuje się tej misji, tak?

(*Senator Tadeusz Wnuk:* Tak jest.)

Dziękuję.

(*Senator Janusz Lorenz:* ... w odpowiednim momencie zgłoszę poprawki.)

Widzę.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Witam w związku z tym na sali podsekretarz stanu w tym ministerstwie, panią minister Irenę Herbst.

Zgodnie z regulaminem stawiam pytanie, czy pani minister chciałaby przedstawić stanowisko rządu.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Irena Herbst:* Dziękuję, Panie Marszałku. Myślę, że pan sprawozdawca znakomicie, w pełni oddał to, co chcieliśmy wyrazić tą ustawą. Jeżeli są jakieś pytania, chętnie odpowiem.)

Dziękuję.

Wobec tego mówię, że zgodnie z art. 50 można stawiać pani minister zapytania w sprawie ustawy.

Czy są takie pytania?

(*Senator Mieczysław Janowski:* Są, Panie Marszałku.)

(wicemarszałek K. Kutz)

Bardzo proszę.

Pani Sekretarz, proszę notować: senator Wielowiejski jako pierwszy.

Senator Andrzej Wielowiejski:

Mam dwa pytania do pani minister. Rozmawialiśmy już o tym na posiedzeniu komisji, ale sprawa wymaga chyba publicznego potwierdzenia. Idę tu także po linii problemów, które postawił w swej wypowiedzi pan senator Lorenz.

Mianowicie, czy ministerstwo uznaje za właściwą deklarację pana prezesa Związku Banków Polskich, pana Pietraszkiewicza, że jest rzeczą słuszną, aby regulaminowo zapewnić udział Krajowego Związku Banków Spółdzielczych w pracach tej komisji, którą przyjmujemy w tej ustawie?

I druga sprawa. Poprosiłbym jednak panią minister o wyraźne stwierdzenie, że nie jest uzasadniona propozycja krajowego związku, aby upoważnić również ich spółdzielczy fundusz gwarancyjny do występowania bezpośrednio do tego funduszu gwarancyjnego przy Banku Gospodarstwa Krajowego. Nic to bowiem nie da czy nic nowego nie wniesie w sytuacji, kiedy Krajowy Związek Banków Spółdzielczych twierdzi, że to poprawi możliwości kredytowe, dlatego że zmniejszy możliwość ryzyka kredytowego małych banków, tych gdzieś na dole, które się boją i nadal będą się bały udzielać kredytu tym słabym kredytobiorcom prywatnym czy małym jednostkom gospodarczym i samorządowym, bo ci kredytobiorcy są tacy słabi czy niezdolni kredytowo. Bardzo bym prosił tutaj o jednoznaczną odpowiedź, że nic się nie zmienia w tej sytuacji. Bo uważamy, iż można by jednak poprawić trochę tę ustawę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Senator Janowski, bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, chciałbym poruszyć kilka kwestii.

W tej chwili mamy już funkcjonujący Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Czy doświadczenia tego funduszu przeniosą się na Fundusz Poręczeń Unijnych? I w jaki sposób?

Druga kwestia. W art. 8 mowa jest o Komitecie sterującym funduszem; regulamin tego komitetu ma ów komitet sam sobie określić. Wydaje mi się, że tutaj postąpiono mało roztropnie. Ja sądzę, że to na przykład minister gospodarki powinien taki regulamin określać w drodze rozpo-

ządzenia; nie byłoby wówczas wątpliwości, o których mówił w szczególności pan senator Lorenz i pan senator sprawozdawca. Boję się, że mali przedsiębiorcy, czy to rolnicy, czy rzemieślnicy, czy osoby prowadzące niewielkie firmy, mogą umknąć z pola widzenia tej ustawy, a ona miała im pomóc. Tego dotyczy drugie pytanie.

Trzecie pytanie dotyczy przedostatniego artykułu, Pani Minister. Rzadkością w polskich ustawach jest taki zapis, że ustawa traci moc z dniem pierwszego... No, tutaj podano akurat datę 1 maja 2010 r. Proszę o wyjaśnienie tego faktu. Narodowy Plan Rozwoju, który obecnie obowiązuje, ma objąć lata 2004–2006, po nim zaś, jeśli wszystko dobrze pójdzie, będzie plan obejmujący lata do 2013 r. W moim przekonaniu ten fundusz wtedy też powinien być wykorzystywany. Dlaczego nie ma go w dalszej perspektywie? Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze zapytania do pani minister? Nie widzę chętnych.

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Irena Herbst:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Spróbuję odpowiedzieć po kolei na wszystkie pytania.

Najpierw dwa pytania pana senatora Wielowiejskiego. Jaki mam stosunek do deklaracji pana senatora Wnuka? Otóż bardzo pozytywny, tym bardziej, że u podłoża tej deklaracji leży inna deklaracja, złożona wczoraj, w czasie trwania prac komisji, przez pana prezesa Związku Banków Polskich, pana Pietraszkiewicza. Ja bym chciała dołożyć do tego jeszcze jedną rzecz, o której pan senator Wnuk nie wspomniał. A mianowicie w Związku Banków Polskich są trzy sekcje...

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Czy mógłbym prosić senatorów o ciszę? Pani minister po prostu nie ma możliwości wyartykułowania swojej wypowiedzi.)

W Związku Banków Polskich są trzy sekcje, tylko trzy: sekcja banków dużych, sekcja banków średnich i sekcja banków spółdzielczych. Popatrzmy teraz na miejsca w Komitecie sterującym. Otóż Związek Banków Polskich dysponuje trzema miejscami w Komitecie sterującym. Nic nie stoi na przeszkodzie, żeby skierowano po jednej osobie bezpośrednio z każdej sekcji. I może to być zawarte w regulaminie jako rodzaj zaproszenia, może to być też osoba skierowana bezpośrednio przez Związek Banków Polskich. To po pierwsze.

(podsekretarz stanu I. Herbst)

Po drugie, chcę jeszcze raz podkreślić to, o czym już mówił pan senator. Mianowicie w tej chwili mamy sześćset jeden banków spółdzielczych, a zaledwie kilkanaście odprowadza to, co się nazywa rezerwą obowiązkową. W tej chwili kwota rezerwy obowiązkowej odprowadzana przez cały system bankowy na konto Narodowego Banku Polskiego wynosi ponad 7 miliardów zł, 7 miliardów 300 milionów zł. Z banków spółdzielczych, tych, które odprowadzają te środki, płynie tylko bardzo znikoma ich część, to jest 200 tysięcy zł. Chodzi o to, że na mocy porozumienia, które tworzy ze środków bankowych ten fundusz, gros udziału mają tu środki banków, które wpłacają depozyty, bo przecież fundusz jest tworzony ze środków oprocentowania rezerwy obowiązkowej, a więc ze środków odprowadzanych na rezerwy. I to jest bardzo istotne. Ale, jak mówię jeszcze raz, Związek Banków Polskich zadeklarował wczoraj – a pan senator Wnuk powiedział, że będzie jakby patronował realizacji tej deklaracji – że banki spółdzielcze będą zaproszone do komitetu sterującego.

Jeśli chodzi o drugie pytanie, o to, dlaczego nie jest uzasadniona, zdaniem rządu i większości komisji, propozycja dotycząca roli funduszy pożyczkowych, lokalnych i regionalnych, to odpowiedź jest bardzo prosta. Właściwie to nieporozumienie, ponieważ w systemie, który tworzymy, nie ma przewidzianej żadnej roli dla innych funduszy poręczeniowych. A jeżeli włączamy fundusz poręczeniowy, to cóż to oznacza? To oznacza, że bank spółdzielczy nie zwraca się bezpośrednio o poręczenie do Funduszu Poręczeń Unijnych, tylko korzysta z pośrednika. Czyli droga się wydłuża, trwa to dłużej, a co więcej, jest droższe, dlatego że pośrednictwo musi kosztować. Po to tworzymy fundusz poręczeń, żeby zmniejszyć koszty kredytu, żeby ten dostęp do kredytu był łatwiejszy, także jeśli chodzi o cenę udzielenia tego kredytu, nie ma więc powodu, żeby nagle wchodzić z dodatkowym kosztem w postaci prowizji za pośrednictwo. Tym bardziej, co też chciałabym mocno podkreślić, że lokalne czy regionalne fundusze poręczeniowe, także ten fundusz poręczeniowy banków spółdzielczych, nie muszą działać pod rygorami prawa bankowego – i znakomita większość tych funduszy, jeżeli nie wszystkie, nie działa w taki sposób – a poręczenie, o którym mówimy, dotyczy kredytu, a więc musi podlegać wszystkim regulacjom i restrykcjom prawa bankowego. I po to się tworzy lokalne fundusze poręczeniowe i regionalne fundusze poręczeniowe. Jest też wdrażany, o czym mówił pan senator, i to wdrażany z ogromnym powodzeniem, taki program, który się nazywa „Kapitał dla przedsiębiorczych”. Na mocy tego programu powstaje wiele funduszy; już ich po-

wstało bardzo dużo, bo ponad sto funduszy pożyczkowych i ponad sześćdziesiąt poręczeniowych. Robi się to po to właśnie, żeby beneficjentom, którzy nie są w stanie sprostać rygorom prawa bankowego, jednak udzielać pożyczek, a więc tym, którzy mają gorszy status ekonomiczny i mają znacznie mniejszą – o ile w ogóle ją mają – wiarygodność kredytową. Wiarygodność pożyczkowa może być znacznie łatwiejsza do osiągnięcia niż kredytowa. I po to jest tworzony system funduszy poręczeniowych i pożyczkowych. W zeszłym roku zostało przekazane na ten cel ze środków budżetu państwa, z funduszu stabilizacyjnego, 70 milionów zł, w tym roku jeszcze więcej. I taka jest odpowiedź na te pytania. Tak jest drożej i dłużej, i nie ma powodu, by tak było, bo to jest inny przedmiot działania.

Teraz pytanie senatora Janowskiego o to, w jaki sposób obecne doświadczenia w sprawie – rozumiem, że chodzi o Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych – przenoszą się w tej chwili na Fundusz Poręczeń Unijnych. Otóż w bardzo prosty sposób; one się w zasadzie całkowicie przenoszą. Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych, który działa od 1994 r. w Banku Gospodarstwa Krajowego, ma ogromne doświadczenie i znakomite wyniki. I te procedury, które będzie stosował Fundusz Poręczeń Unijnych, będą niesłychanie zbliżone do tamtych, z wyjątkiem poziomu restrykcji. Znaczy to, że Fundusz Poręczeń Unijnych – tak to jest zapisane w ustawie – ma łagodniejsze wymagania i jest tu łatwiejszy dostęp do tych poręczeń, choćby dlatego, że wysokość jednostkowego poręczenia Funduszu Poręczeń Unijnych to jest 80%, do 80% kredytu jednostkowego, a w przypadku Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych to jest 50%. Chodzi o znaczne ułatwienie, o zwiększenie wiarygodności kredytowej także słabszych podmiotów i wzięcie na siebie większego ryzyka. Chcę powiedzieć, że to jest tak, że w momencie kiedy wejdzie ustawa, natychmiast ten fundusz zacznie działać, bo wszystkie prace przygotowawcze w BGK są zrobione i pozostaje tylko kwestia procedur.

I tu przechodzę do kolejnego pytania, a więc do regulaminu. Otóż w ustawie jest napisane, że regulamin jest opracowywany przez komitet sterujący, ale on nie jest przez komitet sterujący zatwierdzany. Komitet sterujący ma charakter wyłącznie – i chciałabym to podkreślić, nawet wielokrotnie chciałabym to podkreślić – opiniujący. Regulaminy w banku, także w Banku Gospodarstwa Krajowego, są najpierw zatwierdzane przez zarząd, a potem akceptowane przez radę nadzorczą. I tak będzie w tym przypadku. Tego nie trzeba pisać w ustawie, ponieważ mamy prawo kodeksowe, a nie prawo precedensowe. O tym decydują ustawy innego rzędu. I nie ma żadnego problemu, żeby tego dopilnować, ponieważ jest to bank państwowy i w radzie są przedstawiciele,

(podsekretarz stanu I. Herbst)

i to w dużej liczbie, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. I mogę, w ślad za panem senatorem, złożyć deklarację o zobowiązaniu się do przypilnowania tego, żeby interesy banków spółdzielczych nie były zabezpieczone gorzej niż wszystkich innych banków.

Teraz pytanie trzecie. Ustawa traci moc z dniem 1 maja 2010 r. Dlaczego? Proszę pamiętać, że... Proszę spojrzeć na to trochę z boku. Mówił o tym pan senator Wnuk, który użył sformułowania, że to właściwie jest pierwszy przykład partnerstwa publiczno-prywatnego tyle że na poziomie makro. I tak jest. A to polega na tym, że w pewnym momencie rzecz wraca do władzy publicznej, w tym przypadku do Banku Gospodarstwa Krajowego. Innymi słowy, na podstawie rozliczenia, którego się dokona w 2004, 2005, 2006 r., banki przekazują część swojego oprocentowania na Fundusz Poręczeń Unijnych, i to bardzo dużą część, bo to jest 80% w pierwszym roku, 60% i 50% w następnych latach. Potem od 2007 r. jest zmniejszenie zobowiązań podatkowych o te 8% w przypadku – ono jest potencjalne – jeżeli rzeczywiście banki będą rozwiązywać rezerwy. I wszystko się kończy w ciągu następnych trzech lat. Następuje zwrot tej pożyczki, którą banki udzielają funduszowi. Czyli: 2007, 2008, 2009 i koniec. I co to znaczy, co się dzieje w tym momencie? Wszystkie środki gromadzone na Funduszu Poręczeń Unijnych zostają przeniesione do Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, czyli zostają w banku. Dzieje się to samo, tylko już nie trzeba specjalnej ustawy. Nie trzeba, dlatego że ta ustawa jest potrzebna tak naprawdę po to, żeby móc te środki w ten sposób wykorzystać, żeby rząd mógł uzyskać od tych banków pożyczkę. Nie jest zaś potrzebna do sprawy procedur i wielkości kredytowania. To jest niepotrzebne, to jest kwestia decyzji banku. Nie ma takiej obawy, że problemy, których zabezpieczeniem, przepraszam za kolokwializm, zajmuje się Fundusz Poręczeń Unijnych, a więc cel działania, zostaną z boku. Po prostu nadal będzie to realizowane, tylko nie trzeba będzie wyodrębniać osobnego funduszu i nie będzie także potrzebny komitet sterujący, on po prostu zostanie zlikwidowany.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Minister.

Czy są jeszcze zapytania do pani minister? Nie ma.

Dziękuję, Pani Minister.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu, zaś wniosek o charakterze legislacyjnym na piśmie złożył senator Jurgiel.

Zgodnie z art. 52 zamykam dyskusję.

Ponieważ został zgłoszony wniosek o charakterze legislacyjnym, to zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionego wniosku i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję pani minister za obecność na naszych obradach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r., do Senatu została przekazana w dniu 17 kwietnia 2004 r. i w dniu 19 kwietnia 2004 r. marszałek Senatu, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 681, a sprawozdanie komisji w drukach nr 681A i 681B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Ładnie pani tupta. (Wesołość na sali)

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja w dniu wczorajszym rozpatrywała ustawę o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Z upoważnienia komisji pragnę Wysokiej Izbie przedstawić ustalenia z posiedzenia komisji.

Zagadnienia, o których mowa w ustawie o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, regulowane są obecnie w warunkach dopuszczalności udzielania pomocy państwa dla przedsiębiorstw, czyli w ustawie z 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

Omawiana ustawa, zawarta w druku nr 681, ma na celu stworzenie systemu udzielania pomocy publicznej, który umożliwiałby prawidłowe wdrożenie przepisów wspólnotowych. Projekt określa zasady postępowania w sprawach dotyczących pomocy państwa wykonywanej w ramach pomocy publicznej, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej. Ponadto reguluje zasady

(senator G. Ferenc)

współpracy prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z podmiotami opracowującymi programy pomocowe, udzielającymi pomocy, ubiegającymi się o pomoc oraz beneficjentami pomocy.

Omawiany projekt ustawy zawiera dziesięć rozdziałów, które dotyczą: przepisów ogólnych, postępowania notyfikacyjnego, postępowania przed komisją, zasad zwrotu pomocy przyznanej niezgodnie z zasadami wspólnego rynku oraz pomocy wykorzystywanej niezgodnie z przeznaczeniem, postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, monitorowania pomocy, kontroli u beneficjenta, kar pieniężnych, zmian w przepisach obowiązujących oraz przepisów przejściowych i końcowych. Chciałabym Wysokiej Izbie zwrócić uwagę na kilka rozdziałów.

W rozdziale 1 zawarte są definicje pojęć używanych w ustawie oraz odwołania do definicji zawartych w rozporządzeniach wspólnotowych, które po dniu akcesji Polski do Unii Europejskiej będą obowiązywać bezpośrednio w polskim porządku prawnym.

W rozdziale 2 określone zostały kompetencje i obowiązki poszczególnych podmiotów i organów, zarówno ubiegających się o pomoc, jak i udzielających pomocy. Przepisy tego rozdziału umożliwią dokonywanie prawidłowej notyfikacji projektów udzielania pomocy publicznej zgodnie z procedurą określoną w rozdziale 2 rozporządzenia rady.

W rozdziale 4 projektu uregulowano szczegółowo procedurę zwrotu pomocy przyznanej niezgodnie z zasadami wspólnego rynku oraz pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem. Przepisy te umożliwią wykonanie decyzji Komisji Europejskiej o zwrocie udzielonej pomocy.

Z kolei w art. 42 i 43 w rozdziale 7 określono kontrolę wykorzystania udzielonej pomocy dokonywanej u beneficjenta tej pomocy. Zapisy te umożliwią wykonywanie inspekcji przez urzędników Komisji Europejskiej.

Ponadto ustawa reguluje kwestię reprezentacji Rzeczypospolitej Polskiej przed Trybunałem Sprawiedliwości w postępowaniach z zakresu pomocy publicznej oraz przewiduje możliwość nałożenia kar pieniężnych za niewypełnianie obowiązków określonych w ustawie.

Komisja po bardzo szczegółowej analizie uwag, szczególnie Biura Legislacyjnego, i wyjaśnieniach prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przyjęła piętnaście poprawek zmierzających do uporządkowania zapisów oraz poprawienia czytelności ustawy.

W imieniu komisji rekomenduję Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy wraz z poprawkami zawartymi w druku nr 681A. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Senator.

I poproszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Bogusława Litwińca o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji – będzie to zapewne płomienne sprawozdanie.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zabrać głos rzeczywiście w sposób osobliwy, gdyż treść naszej debaty powinna sięgać aż podstaw stworzenia tej struktury, czyli Unii Europejskiej. Dotyczy ona bowiem zasad działalności wolnego rynku, które to zasady, jak wiemy, były fundamentem powołania pierwszych wspólnot europejskich i w końcu Unii Europejskiej.

Z pewnym żalem muszę jednak stwierdzić, że sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej zawarte w druku nr 681B w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, aczkolwiek, jak powiedziała moja przedmówczyni, było dość obfite, nie było jednak głębokie, a to z tych przyczyn, które doskwierają Wysokiej Izbie od pewnego czasu. Mówiąc prosto i naiwnie: z powodu braku czasu. Ten brak czasu właściwie spowodował, że dyskusja, z której mam złożyć raport, sprowadzała się tylko do zadawania pytań resortowi. Resort wywiązał się ze swoich zadań, mniej my senatorowie, gdyż nie nadażaliśmy za, po pierwsze, tak skomplikowanym językiem, a po drugie, materią przekraczającą niekiedy nasze doświadczenia i naszą wiedzę.

I żeby uzasadnić ten taki, powiedziałbym, krytyczno-refleksyjny stosunek do mego raportu, wymienię chociażby dwa pojęcia, które często powtarzają się w tej ustawie – ci z państwa, którzy pilniej ją studiowali, na pewno się potknęli o te pojęcia. I tak na przykład pojawia się w ustawie pojęcie nostryfikacji – co można by zrozumieć, jeśli dotyczyłoby innych może obszarów życia, ale w tym przypadku znaczy ono coś zupełnie innego. I nawet mnie, który miał w swojej młodości ćwiczenia z łaciny, zdecydowanie trudno przyszło zrozumieć, co to znaczy pomoc de minimis. Pomoc de minimis. Tym bardziej że w projekcie ustawy rządowej, który dotarł do nas z Sejmu, wyjaśnienie tej zasady de minimis sięga, jak tam napisano, rozporządzenia Komisji Wspólnot Europejskich nr 69/2001 z dnia tego i tego, tego i tego roku, a więc praktycznie do grubego tomiśka. I nie wyobrażam sobie, żeby na przykład przedsiębiorca chcący skorzystać z tej ustawy miał tak obszerną bibliotekę, zawierającą wszystkie postanowienia, i to w językach obcych, jak to

(senator B. Litwiniec)

było w owym czasie, w tym oczywiście rozporządzenia Komisji Europejskiej.

Czy to jest krytyka, czy to jest tylko uwaga na przyszłość, niech państwo sami wywnioskują. W każdym razie z niejakim niepokojem wchodzi w trud, jakiego to przysporzy praktycznym użytkownikom, którzy mają skorzystać bądź co bądź ze wspaniałomyślności i solidarności Unii Europejskiej wobec jednego ze swoich członków, czyli Polski, i także polskich przedsiębiorców.

Dyskutowaliśmy na posiedzeniu komisji na ten temat, i to nawet dość długo, i pojawiło się takie zdanie – czuję się zobowiązany je opublikować – że nasze prawo coraz bardziej służy tym przedsiębiorcom, którzy mają wielkie zaplecze prawnicze, to znaczy bogatym, coraz częściej pomaga bogatym, którzy mają wielkie biura prawnicze, których stać na te biura bądź też stać na zatrudnienie, jeśli nie etatowych pracowników, to przynajmniej na okoliczność pomocy w wypadkach nawet restrukturyzacji, czyli – chcę tutaj przetłumaczyć to eleganckie określenie – grożącego bankructwa. A zatem, powiem już zupełnie jasno, w imię pięknej zasady Unii Europejskiej, klarowności, przejrzystości, jak to mówią Francuzi, *lucidité*, każdy przedsiębiorca, który stara się o dotację, nawet na jedną obrabiarkę, powinien mieć do tego biuro prawnicze. Być może koszty tego biura prawniczego będą droższe od tej obrabiarki.

To jeśli chodzi o krytykę, ale chcę też powiedzieć, że resort wykonał prawdopodobnie ogromną pracę. Mówię „prawdopodobnie”, i jest to chyba czytelne, bo jako sprawozdawca nie jestem w stanie przeniknąć wszystkich tajemnic, i języka, i bardzo specyficznych zagadnień, niemniej one urzekają w pewnym stopniu, nawet laika, jakim ja jestem w tej materii, ogromem wysiłku włożonego w to, żeby w ogóle tę materię opanować. Jeśli państwo poświęcą chociażby godzinę intensywnego wysiłku, i to rano, kiedy najlepiej umysł pracuje, to przeczytanie i zrozumienie kilku stron będzie na pewno kosztowało dwie poranne kawy.

Taki jest być może los cywilizacyjny niektórych ustaw... Nie? No to jest właśnie czas na dyskusję, ja w każdym razie nie mam takiego wrażenia, że te wszystkie ustawy mój ojciec leśnik mógłby zrozumieć, gdyby żył osiemdziesiąt lat później.

Niezbędne ustawy, potrzebne ustawy. Najprościej mówiąc, chcę je państwu zarekomendować jako niezbędne, potrzebne z dwóch względów. Po pierwsze, żeby było tak, że tam, gdzie potrzeba pomóc przedsiębiorcom w rozwoju, tam znajduje się droga i znajdują się pieniądze bądź gwarantowane przez Unię, bądź przez pracę. A po drugie, żeby te pieniądze były po prostu wykorzystywane

mądrze, że nie użyję innego, brzydszego słowa. Mądrze – to znaczy do właściwego celu.

O tym mówiła dokładnie moja przedmówczyni, pani senator Ferenc, i nie mam zamiaru więcej uzasadniać i podkreślać tego, co ona skutecznie podkreśliła: że ustawa ma służyć porządnemu rynkowi, no i przeznaczaniu pieniędzy wspólnotowych – a więc za dziesięć dni również naszych – na ten cel, do którego została przewidziana.

Ja jako sprawozdawca Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej właściwie wskazałem na podstawy stawiania się tej ustawy, to znaczy na obronę rynku, co jest istotą Wspólnot Europejskich i Unii Europejskiej, na której buduje i zbudowała swoje działanie.

Może jeszcze warto tutaj przy tej okazji dodać, że oczywiście fakt, iż pewne środki gwarantuje Unia, nie wyklucza tego, że również sama Rzeczpospolita może stworzyć swoje własne fundusze pomocowe, na własną tylko materialną odpowiedzialność, co jest wyraźnie podkreślone w ostatnim rozdziale, nieomal ostatnim zdaniem ustawy. Polski nie zwalnia się z pomocy publicznej.

Jeszcze szczególnie tym, których bardziej interesuje materialne meritum, czyli cyfry – to, ile będzie tej pomocy i do jakich będzie ona granic – niż procedury, które są rzeczywiście skomplikowane, chciałbym zwrócić uwagę na rozdział 9 – powtarzam: rozdział 9 – który zadowala tych, którzy pytają: ile i w jakich wypadkach. To jest czytelne dla każdego. Ale żeby dojść do skutecznego zdobycia tego i niedoprowadzenia przez błędy i przez chciwość – niech padną te słowa: błędy i chciwość – do takiej sytuacji, że w pewnym momencie trzeba będzie zwrócić pieniądze, to trzeba się tej ustawy rzeczywiście dobrze nauczyć.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej podjęła dziewiętnaście, przepraszam – piętnaście poprawek, opierając się właściwie głównie na perswazji Biura Legislacyjnego, bo, jak powiedziałem, tak krótko mieliśmy egzemplarz tego w ręce, że praktycznie nas, senatorów, nie było stać na własną, kreatywną reakcję. Dziękuję państwu uprzejmie.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi sprawozdawcy.

Zgodnie z regulaminem można zadawać pytania senatorom sprawozdawcom.

Czy są zapytania do sprawozdawców? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa było rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony prezes Rady Ministrów, który delegował panią Elżbietę Ostrowską, zastępcę prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(wicemarszałek K. Kutz)

Czy chciałaby pani zabrać głos?

(Zastępca Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Elżbieta Ostrowska: Panie Marszałku, sądzę, że pani senator Ferenc i pan senator Litwiniec tak szczegółowo przedstawili ustawę, że nie ma potrzeby uzupełniania tego, ale jeśli będą pytania, to oczywiście służę odpowiedziami.)

Dziękuję.

W związku z tym, zgodnie z art. 34, można zadawać pytania również pani prezes.

Bardzo proszę, Senatorze.

Czy są jeszcze inni kandydaci? Nie widzę zgłoszeń.

Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Pani Minister, mnie w zasadzie interesuje jedna kwestia, która tu się nie pojawiła w dyskusji, a która jest kwestią, powiedziałbym, dosyć zasadniczą. Otóż z regulacji europejskich dotyczących pomocy publicznej wyodrębnione są wschodnie landy niemieckie. Tym samym kraje postkomunistyczne, które przechodzą restrukturyzację, takie jak Polska, Czechy, Słowacja czy Litwa muszą na pomoc publiczną zyskiwać zgodę Brukseli, a pomoc publiczna kierowana do wschodnich landów niemieckich tej zgody nie wymaga. I są to kwoty... Dotychczas zostało w to włożonych chyba około 600 miliardów marek. Więc jest tu jakaś zupełnie nieprawdopodobna dysproporcja i jakiś brak równowagi, równego traktowania członków Unii. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Bardzo proszę, senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

To pytanie pana senatora Romaszewskiego chciałbym również powtórzyć: jaka forma pomocy publicznej, Pani Minister, jest w innych krajach unijnych? Czy tylko Niemcy, czy jeszcze inne państwa obecnej Piętnastki korzystają z takich form pomocy?

A pytanie szczegółowe dotyczy art. 50, który związany jest z ustawą o specjalnych strefach ekonomicznych. Tam w art. 5a, w nowym brzmieniu, mówi się o tym, że Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego, w drodze rozporządzenia może znieść strefę. W moim przekonaniu brakuje tutaj co najmniej opinii przedstawicieli władz regionalnych, chociażby wojewody.

Dlaczego państwo nie sięgnęliście po tę opinię, skoro na przykład przy tworzeniu takich stref jest opinia wojewody? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Bardzo proszę panią prezes. Może pani przyjdzie do nas tutaj, na mównicę?

Zastępca Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Elżbieta Ostrowska:

Panie Marszałku! Panie, Panowie Senatorowie!

Chciałabym odpowiedzieć na pytania zadane przez panów senatorów, a być może jeszcze trochę uzupełnić informacje obrazujące znaczenie przedkładanej regulacji dla przyszłości pomocy publicznej w Polsce.

Pytanie pana senatora Romaszewskiego tak naprawdę nie dotyczy materii tej ustawy. Ja zwracam uwagę, że z dniem 1 maja 2004 r. Polskę, tak samo jak wszystkie inne kraje należące do Unii Europejskiej, będą obowiązywać wprost przepisy wspólnotowe w zakresie warunków dopuszczalności pomocy publicznej, reguł jej udzielania, jej intensywności itd.

To między innymi powoduje, że dotychczas funkcjonującą regulację musimy zastąpić inną, bo przepisy materialne, które są zawarte w ustawie o warunkach dopuszczalności pomocy publicznej, tracą moc z dniem 1 maja; zostaną one zastąpione przez przepisy wspólnotowe. Również z dniem 1 maja 2004 r. organem decyzyjnym w stosunku do pomocy publicznej udzielanej krajowym przedsiębiorcom w Polsce staje się, tak jak we wszystkich innych krajach Unii Europejskiej, Komisja Europejska.

Przepisy tej ustawy nie odnoszą się zatem do dopuszczalności pomocy publicznej, do warunków jej udzielania, do intensywności pomocy udzielanej na poszczególne rodzaje działalności. Mówią one tylko o tym, jakie procedury krajowe powinny być wdrożone, przestrzegane, aby proces przygotowywania wniosków pomocowych i proces ich notyfikacji w Komisji Europejskiej przebiegał jak najszybciej, jak najsprawniej, a tym samym – aby pomoc polskim, krajowym przedsiębiorcom mogła być udzielana bez zbędnej zwłoki. To jest materia tej ustawy.

Trudno mi zatem na gruncie tej ustawy mówić o tym, co być może zostało wynegocjowane, jeśli chodzi o pomoc dla wschodnich landów. Powtarzam raz jeszcze: generalne reguły udzielania pomocy publicznej we wszystkich krajach Unii Europejskiej są tożsame.

Polska w toku negocjacji wynegocjowała pewne korzystniejsze warunki, na przykład możli-

(zastępca prezesa E. Ostrowska)

wość udzielania pomocy w sektorze stalowym czy też hutniczym. Ale raz jeszcze powtarzam: to nie jest materia tej ustawy. Ta ustawa zawiera tylko przepisy proceduralne, regulujące tryb przygotowywania, przedkładania, opiniowania i notyfikowania wniosków pomocowych.

Myślę, że to po części również jest odpowiedź na pytanie pana senatora Janowskiego. Otóż formy pomocy publicznej stosowane w różnych krajach Unii Europejskiej są oczywiście dostosowane do reguł wspólnotowych, a także do potrzeb poszczególnych krajów. Spodziewamy się, że taka polityka pomocowa będzie również w Polsce. Z jednej strony musimy przestrzegać, jak każdy inny kraj członkowski, warunków dopuszczalności pomocy, reguł, które wynikają z przepisów wspólnotowych, a z drugiej strony – tego, aby te środki, które w tych ramach prawnych mogą być wykorzystywane, były kierowane tam, gdzie są najbardziej potrzebne. I tu już jest oczywiście rola polskich organów udzielających pomocy. W tym zakresie Komisja Europejska ani nam nie będzie pomagać, ani nie będzie przeszkadzać, przepraszam za takie kolokwialne wyrażenie. Jak mówiłam, to jest kwestia polityki polskich, krajowych organów udzielających pomocy, czy też zamierzających udzielić tej pomocy.

Jeśli chodzi o pytanie szczegółowe dotyczące art. 50 – to jest projektowana zmiana w ustawie o specjalnych strefach ekonomicznych – to intencją wprowadzenia tego zapisu jest stworzenie pewnego marginesu elastyczności przy zmianie granic stref.

Dość często jest tak, że włączenie pewnego przedsiębiorcy do strefy potyka się na gruncie obecnych obowiązujących przepisów o ściśle określone granice. A zatem intencją tego zapisu jest umożliwienie pewnego manewru, pewnej elastyczności w zakresie oznaczenia granic włączania bądź wyłączania pewnych obszarów, w interesie przede wszystkim przedsiębiorców, którzy w tych strefach działają i regionów, które mają one ożywić.

Myślę, że to były chyba wszystkie pytania.

Ja pozwolę sobie tylko na zakończenie jeszcze powiedzieć, iż jest to ustawa – zgadzam się z panem senatorem Litwincem – skomplikowana, bo materia, której dotyczy, jest rzeczywiście materia skomplikowana.

My wszyscy: organy udzielające pomocy, przedsiębiorcy korzystający z tej pomocy, musimy nauczyć się korzystać z reguł prawa wspólnotowego w tym zakresie. Tej lekcji nikt za nas nie odrobi, to jest oczywiście niezbędne. Ale żeby troszeczkę zmniejszyć jednak skalę niebezpieczeństw czy trudności związanych z tą ustawą, powiem, że jest ona skierowana przede wszystkim do organów udzielających pomocy, a nie do

przedsiębiorców. Tylko w niewielkim zakresie jest ona wprost kierowana do przedsiębiorcy. A zatem to organa administracji publicznej, centralnej i terenowej, będą przede wszystkim stosować jej przepisy. Myślę, że urzędnicy, pracownicy tychże organów, dysponują wiedzą i zapleczem prawnym, które umożliwiają korzystanie z prawa wspólnotowego – nie tylko w języku oryginału, bo wszystkie akty wspólnotowe, na które się powołujemy, w najbliższych dniach będą opublikowane w języku polskim w Dzienniku Urzędowym – a także dysponują już dzięki dotychczasowym doświadczeniom wiedzą umożliwiającą sprawne przygotowanie wniosków pomocowych i w perspektywie efektywne udzielanie pomocy publicznej przedsiębiorcom. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Prezes.

Otwieram dyskusję.

Na liście mówców widnieje tylko jedno nazwisko. Udzielam głosu panu senatorowi Litwincowi.

Panie Senatorze, dziesięć minut dla pana.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

W tym wypadku pozwolę sobie wykroczyć może poza oschłą formę i powiedzieć panu, jako przyjacielowi z lat młodości, który przeszło czterdzieści lat temu, podobnie jak ja, nie wyobrażał sobie, że dożyje chwili, iżby posłuchać tego, co, jak myślę, powinniśmy powiedzieć wszystkim również w imieniu pana marszałka, i jeśli mi wolno, również w imieniu wszystkich opcji politycznych, a co zwłaszcza powiedzieć powinien senator Bogusław Litwiniec, oddelegowany z innymi kolegami i kolegami do Unii Europejskiej jako obserwator: Panie i Panowie, 1 maja już wkrótce i czas powiedzieć coś dobrego.

Ja chciałbym coś dobrego powiedzieć w kontekście dwóch ustaw, które dzisiaj procedujemy, a które już w samych swych tytułach mówią: jedna o pomocy publicznej dla przedsiębiorców, druga, nieco wcześniej rozpatrywana, o świadczeniach preemerytalnych. Obie te ustawy są wynikiem, powiedziałbym, moralnej presji faktu związania się, powolnego, biegnącego przez porohy historii, z Unią Europejską. Ona zaczęła wcześniej proces integracji, a my za dziesięć dni również będziemy odpowiedzialni w tym samym stopniu za jakość naszych europejskich wspólnot. I niech padną te słowa, że dobrze się stało, że właśnie na dziesięć dni wcześniej są tego rodzaju przykłady, zaprzeczające nadmiernemu eurosceptycyzmowi – nie chcę wymieniać ani grup, ani nazwisk, używam tylko pojęcia – przykłady, które mu nie tylko przeczą, ale i zachęcają, iżby nie

(senator B. Litwiniec)

popaść w pesymizm, iżby raczej ładować akumulatory pozytywnie.

I to jest właśnie, Panie Marszałku, ten duch, jak pan czasami puentuje, mojego wystąpienia, które czuję, że powinienem dzisiaj wygłosić jako humanista, czyli ten, który w naszej wielkiej, mądrej Izbie czasami powinien zwrócić uwagę na jakość życia.

Ja chcę powiedzieć, że ta jakość dzisiaj była poruszona przez pana senatora Bachledę, kiedy mówił o potrzebie, powiem w skrócie, nie tylko restrukturyzacji przedsiębiorstw, hut, stoczn, ale również restrukturyzacji świadomości. Tak, potrzebna nam jest restrukturyzacja świadomości narodu polskiego, powiem tak górnolotnie, bo nie tylko emerytów czy prawie emerytów. Chociaż oni też są potrzebni i tutaj Wysoka Izba ustami swoich mówców wyraziła w dniu dzisiejszym tę rację, że jak mamy trudną sprawę, to raczej zlecamy ją człowiekowi dojrzałemu. Najlepiej zastosowali to, i to z rewelacyjnymi wynikami – tu sobie na pewien retoryczny nacisk pozwolę – Chińczycy, którzy wykupili większość geniuszu emerytów i w związku z tym przodują w rozwoju, w rozwoju gospodarczym oczywiście. Tak. W pewnym momencie rząd chiński doszedł do wniosku, że warto podkupić, powiedziałbym, doświadczenie Stanów Zjednoczonych i wziąć emerytów na etaty, zwłaszcza takich emerytów, do których zdrowia nie potrzeba dopłacać. To jest wykorzystanie mądrości czterech tysięcy wieków, między innymi, choć może nie przez cztery tysiące lat, ducha wielkiej filozofii Konfucjusza: wykorzystać to, co należy wykorzystać.

I kończąc, chcę powiedzieć, że nasza ustawa mówi o potrzebie stosowania zasad rynku, ale tylko cnotliwych zasad rynku. Tak jak to Grecy wskazywali, którzy wskazywali nie tylko na walkę o władzę przy pomocy statystyki, czyli głosowania, rozstrzygania większością, ale również na konieczność równoległego uprawiania cnoty demokracji. Ta ustawa mówi właściwie o konkurencji, o tym, żeby ta konkurencja była porządna, cnotliwa, etyczna, bo taka jest funkcja wspólnie budowanej Europy, tak jak słyszę w Strasburgu i w Brukseli – Europy socjalnej i Europy moralnej.

Dzięki historii, dzięki temu, że w tę stronę w końcu kieruje ona również naszą myśl, nasze obowiązki i nasz trud legislacyjny, będzie lepiej. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję senatorowi.

Chcę panu powiedzieć, że jestem dumny z naszej czterdziestoletniej przyjaźni.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Dodaję także, że wniosek o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyła pani senator Ferenc.

Zamykam dyskusję.

I w związku ze złożonym wnioskiem, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej o ustosunkowanie się do przedstawionego wniosku i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

Dziękuję, Pani Prezes, za uczestnictwo w naszych obradach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 17 kwietnia 2004 r., zaś marszałek Senatu w dniu 19 kwietnia, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 686, a sprawozdania komisji w drukach nr 686A i 686B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Janusza Lorenza o zabranie i przedstawienie sprawozdań komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Janusz Lorenz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Założeniem ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych jest zapobieganie gromadzeniu w okresie przedakcesyjnym zapasów produktów rolnych i cukrowych w celu wprowadzenia ich po akcesji do obrotu na obszar celny Unii Europejskiej.

Ustawa ta określa, co należy rozumieć przez pojęcie „średni stan zapasów” poszczególnych produktów rolnych u danego podmiotu, nakłada na właścicieli i samoistnych posiadaczy zapasów produktów rolnych oraz na przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi, obowiązek przekazywania informacji o stanie posiadanych zapasów i okolicznościach ich powstania.

(senator J. Lorenz)

Organami państwowymi upoważnionymi do realizacji ustawy będą minister właściwy do spraw rynków rolnych, Agencja Rynku Rolnego oraz Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Zakres kompetencji ministra właściwego do spraw finansów będzie obejmował ustalenie stawek opłat jednostkowych od nadmiernych zapasów produktów rolnych i cukrowych oraz pobieranie opłat i kar.

Zgodnie z ustawą posiadanie nadmiernych zapasów produktów rolnych w dniu 1 maja 2004 będzie podlegało opłacie. Przedsiębiorcy, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami cukrowymi, będą obowiązani wyeliminować na własny koszt nadmierne zapasy tych produktów z obszaru celnego Wspólnoty Europejskiej. Termin wycofania, zawarty w rozporządzeniach komisji, został określony: do dnia 30 kwietnia 2005 r.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych będzie obowiązany do przekazywania Komisji Europejskiej informacji dotyczących nadmiernych zapasów produktów rolnych i produktów cukrowych. W przypadku, gdy nadmierne zapasy produktów rolnych nie zostaną zlikwidowane, skutki finansowe tego stanu poniesie budżet państwa, ponieważ sytuacja ta będzie rodzić obowiązek dokonania przez Polskę wpłat do budżetu Unii Europejskiej.

Podstawową kwestią związaną z implementacją rozporządzeń Komisji Europejskiej jest zapewnienie skuteczności przyjętych rozwiązań w zakresie ustalania stanu zapasów oraz ściągania opłat od nadmiernych zapasów.

Projekt opiniowanej ustawy został tak zmodyfikowany, aby złagodzić restrykcyjność niektórych przepisów. Podstawowe zmiany polegały na rozszerzeniu katalogów okoliczności uzasadniających posiadanie zwiększonych zapasów produktów rolnych, odmiennym uregulowaniu zasad rozdziału nadmiernych zapasów produktów cukrowych pomiędzy przedsiębiorców oraz na zmniejszeniu kar pieniężnych.

Wysoki Senacie, Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi bardzo szczegółowo analizowała tę ustawę i mieliśmy, łącznie z komisją spraw zagranicznych, wiele dylematów. Ze względu jednak na bardzo krótki czas prac legislacyjnych i konieczność przyjęcia tej ustawy – przepisy narzucone przez Unię Europejską są bardziej rygorystyczne, a to jest jeden z bardzo ważnych argumentów – nastąpił, można by powiedzieć, bolesny kompromis pomiędzy producentami a stroną rządową, polegający na tym, żeby przyjąć tę ustawę bez poprawek. Jednym z dużych plusów tej ustawy jest to, że producenci nie będą narażeni na różne szykany, że będą wiedzieli, będą znali metody,

według jakich liczone są zapasy i to ich będzie chroniło.

W imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej proszę zatem Wysoki Senat o łaskawe przyjęcie omawianej ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę pozostać przy mównicy, bowiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą kierować do senatora sprawozdawcy pytania związane z ustawą.

Czy są takie pytania?

Bardzo proszę, pan senator Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Senatorze, jak będzie szacowana wysokość tych kar, które będziemy musieli płacić z budżetu, jeśli te zapasy nie zostaną polikwidowane? Jak to będzie szacowane i jak to będzie ustalane? No i ile to będzie?

Senator Janusz Lorenz:

Ja poproszę, aby przedstawiciel resortu dokładnie to określił, ale jest to związane... Jest to ilość ton, kilogramów, która przekracza obowiązujące zapasy razy stawka. W ten sposób jest to liczone. Ale, bardzo proszę, aby resort rolnictwa podał to dokładnie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do senatora sprawozdawcy?

Bardzo proszę, pan senator Sztorc.

Senator Józef Sztorc:

Panie Senatorze, ja mam takie zapytanie: czy według pana oceny, według oceny komisji rolnictwa, nie jest to, po podpisaniu oczywiście już traktatu akcesyjnego z Unią Europejską, zbyt duża ingerencja w naszą gospodarkę i nie jest to upokorzenie naszych przedsiębiorców?

Senator Janusz Lorenz:

Panie Senatorze, ja nie za bardzo chciałbym tutaj dywagować, bo na ten temat nie rozmawialiśmy na posiedzeniu ani jednej, ani drugiej komisji. Chcę powiedzieć tak: w tym pierwszym okresie rzeczywiście jest to głęboka jak gdyby pe-

(senator J. Lorenz)

netracja informacyjna naszej gospodarki ze strony Unii Europejskiej. Zgodnie z moją wiedzą, w najbliższej przyszłości, po pierwszych latach, pójdzie to w dobrym dla Polski kierunku, bo my się w tych wszystkich dziedzinach błyskawicznie nauczymy poruszać i będziemy wiedzieć, jak korzystać z tych możliwości, jak niektóre z tych rzeczy, powiedzmy sobie szczerze, czasami omijać po to, żeby jak najwięcej skorzystała Polska i polska gospodarka.

Denerwujące jest to, że w zasadzie na ponad dwieście artykułów są wprowadzone limity. Można by to, tak jak pan senator to określił, odczuć jako upokarzające. Ale rynek Unii Europejskiej staje się naszym rynkiem i już po 1 maja my wspólnie musimy bronić naszego wspólnego rynku, jakim jest rynek unijny. Te nasze przepisy, stworzone w tej ustawie, są zdecydowanie bardziej liberalne. Chodzi o to, żeby w sumie zatrzymać to co mamy w zapasach, żeby maksymalnie – wszystko co jest możliwe – wprowadzić na rynek Unii Europejskiej z pożytkiem dla naszej gospodarki.

Proszę wybaczyć za szczerość, ale powinienem w tym wypadku właśnie Wysokiej Izbie o tym powiedzieć, bo to jest właśnie to... Najważniejsze jest to, proszę państwa, Wysoki Senacie, że faktycznie na podstawie oświadczeń ministra do spraw rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego, będą czynione te rozliczenia. To nasi partnerzy, to nasza władza będzie przedstawiała sprawozdania Unii Europejskiej. Tu nie będą wymagane jakieś specjalnie gruntowne badania itd., ważne będzie nasze polskie oświadczenie. I dlatego proponowałbym jednak, żebyście państwo przychylni się do wniosku połączonych komisji. Sam też miałem wiele dylematów, ponieważ te przemysły są moją dziedziną, moim życiem długim, tak że chciałbym dla nich jak najlepiej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy są dalsze pytania? Nie ma.

(Senator Janusz Lorenz: Dziękuję bardzo.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi. A ja witam bardzo serdecznie na naszych obradach panią minister Darię Oleszczuk z tegoż ministerstwa i osoby jej towarzyszące.

Czy chciałaby przedstawić stanowisko rządowe w związku z prezentowaną ustawą?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Pani Mar-

szalek, dziękuję bardzo. Jeżeli pani mi pozwoli, to chciałabym odpowiedzieć na pytanie pana senatora Romaszewskiego.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Ja jeszcze zwrócę się do państwa senatorów, bo być może jest więcej pytań adresowanych do pani minister. O tak.

Pan senator Sztorc, bardzo proszę.

Senator Józef Sztorc:

Ja chciałbym zapytać pani minister, czy w traktacie akcesyjnym, jaki był podpisywany 13 grudnia, czy podczas negocjacji w ubiegłym roku, była mowa o tych nadmiernych zapasach, czy nie? Jak ta sprawa wygląda? Czy zostało nam to wtłoczone już po faktycznym... No, nie po faktycznym przystąpieniu do Unii, ale po podpisaniu traktatu, czy to... Jak to wszystko się odbyło? Chciałbym usłyszeć opinię pani minister na ten temat.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Pani Minister, słowo „nadmierność”, które jest użyte w tytule, bardzo szeroko można rozumieć. Czy ta nadmierność jest taka sama dla Polski i dla innych krajów, czy jest jakieś kryterium wynikające z przelicznika, z liczby mieszkańców? Proszę o wyjaśnienie.

Drugie pytanie. W ustawie mówi się o pewnych rozporządzeniach. Czy rzeczywiście te rozporządzenia są przygotowane? Wydaje mi się bowiem, że jeżeli ktoś ma tę ustawę stosować zgodnie z rygorami prawa, to powinien te dokumenty znać.

I trzecie pytanie. Termin, o którym jest mowa w art. 5 ustawy, czyli 1 maja 2004 r. Dzisiaj jest 21 kwietnia. Myślę, że ustawa będzie opublikowana przed 1 majem, jeśli pan prezydent ją podpisze, a Sejm uwzględni ewentualne poprawki Senatu. Obywatel, który ma być objęty rygiem tej ustawy, będzie miał niewielkie szanse... Jak to państwo widziecie od strony technicznej, jak to może być zorganizowane? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pani minister?

Jak rozumiem, odpowie pani również na tę część pytania pana senatora Romaszewskiego,

(wicemarszałek J. Danielak)

na którą nie udzielił odpowiedzi pan senator sprawozdawca.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Daria Oleszczuk:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Pan senator Romaszewski pytał, jakie będą ewentualne kary w przypadku uznania przez Komisję Europejską, że są to nadmierne zapasy. Powiem dla przykładu, że te kary zostały wprowadzone po ostatnim rozszerzeniu Unii i one dotyczyły Austrii, Szwecji, Finlandii. Będą to najwyższe stawki dopłat pomnożone przez ilość danego produktu – kiedy Komisja Europejska uzna, że w tym momencie przekroczyliśmy limit. Na dzień dzisiejszy nie umiem panu na to pytanie odpowiedzieć. Zasada jest taka, że będzie to najwyższa stawka dopłat, jakie Unia Europejska subsyduje, pomnożona przez ilość danego produktu, jaką uzna za nadmierny zapas. Tak było w przypadku tych państw, w których zostało to orzeczone i tak to będzie u nas.

(Senator Zbigniew Romaszewski: Tam były tylko trzy produkty.)

Tam były tylko trzy: oliwa z oliwek, ryż... Było to na mniejszą skalę. U nas jest trochę inna skala i sposób. Ale pan senator doskonale wie, że też toczyło się postępowanie przed ETS. No to też jest długi proces, ale tak właśnie to się odbywa.

Odpowiedź na pytanie, czy w traktacie akcesyjnym znalazły się takie postanowienia, które mówiły o tym, że będą wprowadzone opłaty od nadmiernych zapasów. Panie Senatorze, wprost, literalnie, z punktu widzenia formalnoprawnego nie, ale są przepisy umożliwiające wprowadzenie instrumentów, które z kolei wprowadzą środki ochronne ułatwiające akcesję, po prostu zapobiegające jakimkolwiek działaniom mogącym powodować nierównowagę na rynku.

Nadmierność. Czy definicja nadmierności była i jest stosowana wobec wszystkich? Tak, ta definicja jest jednolita dla wszystkich państw. Ale tak, jak powiedział pan senator Lorenz, mamy w tym wypadku wyłączenia i ograniczenia na korzyść Rzeczypospolitej Polskiej. Dzięki temu właśnie są przyjęte korzystniejsze rozwiązania niż przewiduje to bardzo restrykcyjne rozporządzenie, które inne państwa kandydujące obowiązane są wprowadzić.

Termin. Panie Senatorze, no, ja mogę podzielić tylko pana zdanie, no nic innego powiedzieć... Termin określony w art. 5 jest terminem... No, nic nie powiem. Po prostu jest to bardzo krótki termin. To rozporządzenie ukazało się już po tych

wszystkich zaawansowanych pracach legislacyjnych. Co z naszej strony mogło być zrobione? Rozporządzenie podstawowe zostało umieszczone na stronach internetowych, były umieszczone też omówienia do tego rozporządzenia, zorganizowaliśmy szeroko zakrojoną akcję informacyjną dla producentów. Sądzę, że w tym wszystkim, w tym całym boomie medialnym, który był koło tej ustawy, również do przedsiębiorców dotarła informacja, chociażby przez media. Może...

(Senator Mieczysław Janowski: Czyli to jest w gruncie rzeczy nieoficjalne.)

To wszystko jest nieoficjalnie. No, po prostu. Ale tak to się odbywa, Panie Senatorze. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy są dalsze pytania do pani minister? Nie ma pytań. Dziękuję serdecznie.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

I jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie wyraził gotowości do wystąpienia w debacie.

Pan senator Józef Sztorc złożył wnioski na piśmie do protokołu.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Z uwagi na fakt zgłoszenia wniosków o charakterze legislacyjnym, na podstawie art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi o ustosunkowanie się do tych wniosków i przedstawienie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Serdecznie dziękuję pani minister i osobom towarzyszącym za udział w obradach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 kwietnia 2004 r., a do Senatu została przekazana 17 kwietnia bieżącego roku. Marszałek Senatu 19 kwietnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 682, a sprawozdania komisji w drukach nr 682A i 682B.

Proszę

sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Józefa Sztorca, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Józef Sztorc:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury rozpatrywała wczoraj projekt zmian w prawie lotniczym. Generalnie odniosła się pozytywnie do zmian, do nowelizacji ustawy – Prawo lotnicze.

Ustawa mówi o tym, żeby dostosować polskie prawo lotnicze do dyrektyw, które obowiązują w Unii Europejskiej. Dotyczy to szczególnie poziomu hałasu na lotniskach i wszystkiego, co jest z tym związane. Ale ustawa dotyczy również innych dziedzin, jak wydawanie licencji na uprawianie sportów lotniczych. W Polsce jest około dziesięciu tysięcy lotniarzy i motolotniarzy. W ustawie zapisano, jakimi kryteriami będą objęte osoby ubiegające się o udzielenie licencji czy o udzielenie świadectwa kwalifikacyjnego przez Urząd Lotnictwa Cywilnego.

Generalnie Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury popiera projekt zmian z dwoma poprawkami, które złożę na ręce pani marszałek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, czy to są poprawki komisji?

(Senator Józef Sztorc: Nie. To są poprawki, co do których uzgodniliśmy, że ja je zgłoszę. A jeszcze trzy poprawki zgłosi pan senator Suchański.)

Zwracam uwagę, Panie Senatorze, że pan w tym momencie był sprawozdawcą komisji. Jeżeli to nie są poprawki komisji, to rozumiem, że pan je składa do protokołu.

(Senator Józef Sztorc: Tak.)

Dziękuję.

(Senator Józef Sztorc: Dziękuję bardzo.)

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa, tak jak mówił mój przedmówca, stanowi element dostosowania polskiego prawa do

prawa Unii Europejskiej. Jest to zresztą kolejna nowelizacja prawa lotniczego. Przewiduję, że proponowane zmiany nie spowodują poważniejszych, nieznanych wcześniej, skutków społeczno-gospodarczych. Generalnie dotyczą one sfery pozabudżetowej: przewoźników, pilotów, zarządzających portami lotniczymi, i regulacji prawnych z tym związanych.

Proponowane zmiany wpłyną na poprawienie stanu bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym i ochronie środowiska oraz zapewnią pełniejsze włączenie lotnictwa cywilnego w system rozwiązań europejskich z uwzględnieniem niezbędnych potrzeb polskich podmiotów.

Materia uregulowana w ustawie była konsultowana ze środowiskiem lotniczym w ramach prac prowadzonych nad projektem rozporządzenia w sprawie zakazu lotów dla statków powietrznych niespełniających wymogów ochrony środowiska.

Regulacja nie ma wpływu na budżet państwa oraz budżety jednostek sektora finansów publicznych. Przewiduje się powstanie ewentualnych dodatkowych kosztów po stronie zarządzających lotniskami w związku z ochroną środowiska przed hałasem w portach lotniczych.

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej znajduje się w druku nr 682B.

Chciałbym zwrócić uwagę na to, że sprawozdania naszych dwóch komisji nieznacznie się różnią. Bogatsze zestawienie poprawek proponuje właśnie Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej – mówię o poprawce pierwszej w naszym sprawozdaniu. Z tym że chciałbym od razu zaznaczyć także, czy też prosić o sprostowanie, jeżeli państwo dysponujecie tym drukiem, że nastąpił błąd czysto maszynowy. W propozycji nowego brzmienia art. 71b dodaje się ust. 5 w brzmieniu – cytuję w tej chwili – „przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku...”. Dalej jest dobrze, tylko słowo: „do” należy usunąć. To słowo: „do” jest tutaj błędem typowo maszynowym, który powstał już po posiedzeniu komisji. Ale też, o ile jestem dobrze poinformowany, to nasze rozwiązanie nie jest chyba rozwiązaniem ostatecznym i najprawdopodobniej – albo w złożonych już przez pana senatora Sztorca poprawkach, albo w poprawkach, które się za chwilę pojawią – będzie ono jeszcze doskonałe.

Najlepiej to świadczy, że praca, mimo że mieliśmy raptem tylko kilka dni – można wręcz w godzinach liczyć czas, jaki mieliśmy na zajęcie się tą ustawą – trwała także po posiedzeniu komisji, w ciągu nocy, w ciągu dzisiejszego przedpołudnia. Dlatego myślę, że na połączonym posiedzeniu obu komisji wypracujemy ostatecznie dobre stanowisko w tej sprawie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą kierować do senatorów sprawozdawców zapytania związane z omawianą ustawą.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby takie pytania skierować do senatorów sprawozdawców? Nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać przedstawiciela rządu... Niestety, do tego punktu...

(Senator Zbigniew Kulak: Jest przedstawiciel.)

(Senator Krystyna Doktorowicz: Kto to jest?)

(Senator Zbigniew Kulak: Jest minister.)

Bardzo proszę o wyjaśnienia w tej kwestii.

(Rozmowy na sali)

Bardzo państwa przepraszam. Towarzyszy nam podczas obrad prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, pan Krzysztof Kapis, którego bardzo serdecznie witam i przepraszam za to nieporozumienie.

Jednocześnie zwracam się do pana z zapytaniem, czy jest pan gotów i chce pan przedstawić stanowisko swojego urzędu, związane z prezentowaną ustawą?

(Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis: Tak.)

Bardzo proszę, zapraszam do mównicy.

**Prezes
Urzędu Lotnictwa Cywilnego
Krzysztof Kapis:**

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Jak podkreślili senatorowie sprawozdawcy, główny kierunek zmian, który został wymuszony i jest przez rząd proponowany, wynika bezpośrednio z dyrektyw unijnych i dostosowania polskiego prawa lotniczego do bardzo szczególnych regulacji prawnych Unii. Dotyczy to przede wszystkim dostosowania norm hałasowych w dziedzinie lotnictwa cywilnego, chroniących przed nadmiernym hałasem społeczności mieszkające w pobliżu lotnisk oraz stwarzających możliwość wprowadzenia ograniczeń operacyjnych na lotniskach, które powodują nadmierny poziom hałasu.

Z naszego punktu widzenia bardzo ważnym elementem jest też dostosowanie pewnych przepisów do standardów europejskich w zakresie sportów lotniczych. Tutaj też regulacje, które by-

ły w naszym kraju bardzo restrykcyjne, zarówno procedury, jak i pewne wymagania nałożone w ustawie – Prawo lotnicze z roku 2002, zostały zliberalizowane i pozwalają na znacznie większą swobodę w uprawianiu sportów lotniczych, przy zachowaniu wszakże podstawowego warunku, jakim jest bezpieczeństwo tych, którzy uprawiają ten sport, jak i osób trzecich.

Wyraźnie rozróżniamy grupy osób parające się tym sportem: inaczej ustawa w tej chwili traktuje sportowców, którzy uprawiają tę dziedzinę rekreacyjnie, i tutaj regulacje są stosunkowo liberalne, inaczej natomiast tych, którzy rzeczywiście uprawiają tę dziedzinę w sposób profesjonalny, również w znaczeniu uprawiania sportu, i tych, którzy wykonują funkcje instruktorskie wobec szkolących się osób. W tym ostatnim przypadku rozwiązania są, praktycznie rzecz biorąc, bardzo zbliżone do wymogów dla personelu lotniczego.

Proponujemy również wprowadzić do tej nowelizacji zapis mówiący o wzajemnym uznawaniu licencji personelu lotniczego. To oznacza, że my będziemy uznawali licencje personelu lotniczego wydawane przez kraje członkowskie Unii i na tych samych warunkach i zasadach nasz personel lotniczy będzie uznawany za w pełni wykwalifikowany i uprawniony do wykonywania swojego zawodu na terenie krajów unijnych.

Wysoka Izbo! Byliśmy wczoraj na posiedzeniu obu komisji, poprawki które były zgłaszane przez panów senatorów zostały z nami uzgodnione i z naszego punktu widzenia ich przyjęcie nie przedstawia w tej chwili żadnego problemu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Prezesie.

Proszę pozostać przy mównicy, bowiem senatorowie mogą zgłosić gotowość skierowania do pana pytań związanych z ustawą. Już jest takie pytanie.

Bardzo proszę, pan senator Czaja.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Prezesie, proszę nie dopatrywać się żadnej złośliwości w moim pytaniu, ale proszę mi powiedzieć, po co pilotowi lotni jest potrzebne prawo jazdy.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pana prezesa?

Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Tak, dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Prezesie, pamiętam dyskusję, gdy uchwalaliśmy prawo lotnicze, niektóre sugestie zawarte w tych rozwiązaniach też były wówczas dyskutowane, były również omawiane sprawy personelu lotniczego. Czy one znalazły swoje odzwierciedlenie w nowelizacji, a jeśli tak, to proszę o komentarz.

Następne pytanie. Cały art. 71, wszystkie kolejne litery, zawiera szereg zastrzeżeń. W art. 71c wprowadzono zapis szczególny, dotyczący lotniska Łódź-Lublinek. Dlaczego tylko to lotnisko zostało wyróżnione?

I ostatnie pytanie dotyczy tych lotników sportowców. Otóż w art. 105 była do tej pory mowa o obowiązku przeprowadzania stosownych badań psychicznych i fizycznych tych osób, teraz rezygnuje się z tego. Moim zdaniem, jest to bardzo ryzykowna decyzja. Czym kierował się ustawodawca czy projektodawca ustawy? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pana prezesa? Nie ma pytań.

Bardzo proszę, Panie Prezesie, o udzielenie odpowiedzi.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis:

Dziękuję.

Wysoka Izbo, jeżeli chodzi o prawo jazdy, to jest to dosyć symboliczne określenie dokumentów, które są wymagane w odniesieniu do tej grupy. Po pierwsze, chodzi o nabycie umiejętności. Po drugie, o odpowiedzialność w stosunku do swojej własnej osoby. Ja nie uważam, żeby w tym wypadku można było tak całkowicie swobodnie i liberalnie traktować kwestię własnego życia. I po trzecie, o odpowiedzialność w stosunku do osób trzecich. Taka osoba powinna znać nie tylko sposób poruszania się w powietrzu, który sam w sobie nie jest całkowicie naturalny, lecz także pewne uwarunkowania termofizyczne, które pozwalają poruszać się w przestrzeni, w powietrzu.

I dlatego są pewne wymogi, aczkolwiek obecnie bardzo uproszczone w stosunku do tych, które narzuciła ustawa – Prawo lotnicze z 2002 r. I dlatego też jest takie wyraźne rozgraniczenie grup, a więc także tych, którzy uprawiają ten sport okazjonalnie, w celach rekreacyjnych. I chodzi zarówno o obywateli naszego kraju, jak i rosnącą grupę turystów, którzy przyjeżdżają w nasze góry, żeby skorzystać z możliwości latania na lotniach i paralotniach w naszym kraju. To jest dopuszczalne na podstawie świadectwa kwalifikacji, które jest dokumentem znacznie

niższej rangi, w naszym pojęciu, aniżeli licencja personelu lotniczego. Nie oznacza to jednak całkowitej dowolności miejsca i sposobu uprawiania tego sportu. W naszej propozycji określono, że takie loty można wykonywać tylko w miejscach do tego przeznaczonych i pod nadzorem wykwalifikowanego instruktora.

Ja bym jednak bronił, mimo wszystko, zasady, że pewien rodzaj uprawnień nabytych jest potrzebny i zasadny ze względu na niebezpieczeństwo, jakie ten sport może nieść zarówno dla osoby go uprawiającej, jak i dla osób trzecich.

Jeżeli chodzi o badania, to bardzo rygorystycznie wyznaczyła ramy ustawa – Prawo lotnicze z 2002 r. i cokolwiek proponowaliśmy, już formułując rozporządzenia wykonawcze, akty wykonawcze, niemal wszystko było nadmiernie restrykcyjne. Postanowiliśmy odejść od tak rygorystycznego modelu i, z jednej strony, uprościć sam charakter badań lotniczych, a z drugiej, chodziło nam o to, żeby dostępność tych badań była większa aniżeli to było możliwe pod rządami poprzedniego prawa lotniczego.

Obecnie dysponujemy dosyć rozbudowanym organizacyjnie systemem przychodni lekarskich upoważnionych do prowadzenia tych badań. W mojej ocenie, dostęp do tych ośrodków nie nastręcza lub nie powinien nastręczać żadnych problemów, tak jak to było jeszcze sześć miesięcy temu. Również zakres badań lekarskich jest odmienny i bardziej dostosowany do rodzaju uprawnień, o które ubiega się zainteresowana osoba. Mogę zapewnić pana senatora, że na przykład w odniesieniu do operatora modelu lotniczego nie będą wymagane aż tak dokładne badania jak dla pilota zawodowego, a poprzednio wymagano niemal takich samych.

Lotnisko Łódź-Lublinek. Mamy pełną świadomość, że dziwnie brzmi, jeśli zamiast definicji wskazuje się jedno konkretne miejsce, ale prawdą jest, że to miejsce zostało wskazane w traktacie akcesyjnym i praktycznie rzecz biorąc, nie mamy możliwości usunięcia czy niewymieniania z nazwy tego konkretnego portu. Chodzi oczywiście o porty miejskie, tak to nazwijmy, miejskie porty lotnicze, czyli ulokowane w środku organizmu miejskiego. I tak ta definicja powinna być sformułowana. Oczywiście jest faktem, zgodnie z moją wiedzą, że obecnie na terenie Rzeczypospolitej jest tylko jedno takie lotnisko miejskie, o takim charakterze, i to jest właśnie Łódź-Lublinek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Ponownie pan senator Czaja.

Senator Gerard Czaja:

W uzupełnieniu powiem, że ja się nie zgadzam z pańskim poglądem czy też odpowiedzią na moje pytanie, dlatego że niekoniecznie trzeba mieć

(senator G. Czaja)

prawo jazdy, wystarczy samo oświadczenie osoby, że jej stan psychiczny pozwala na bezpieczne wykonywanie tych czynności lotniczych. A więc albo prawo jazdy, albo oświadczenie, albo jedno, albo drugie.

Proszę mi jeszcze powiedzieć, skąd się wziął limit dla pilota-operatora modelu latającego o masie poniżej 30 kg, skąd się wzięło te 30 kg.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Prezesie.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis:

Może jednak skomentuję to prawo jazdy, bo ja zrozumiałem, że chodzi o prawo jazdy jako rodzaj dokumentu uprawniającego, a nie sposób dochodzenia do tego dokumentu. Teraz widzę bardzo jasno, że tu bardziej chodziło o kwestię badań.

Rzeczywiście, w odniesieniu do osób uprawiających rekreacyjnie ten sport wystarczy w tej chwili...

(Głos z sali: Samo oświadczenie?)

Tak, samo oświadczenie. Ale tylko w wypadku osób uprawiających ten sport rekreacyjnie. A dla tych, którzy uprawiają go profesjonalnie, i dla instruktorów, czyli osób, które uczą inne osoby poruszania się przy pomocy lotni czy paralotni, to jednak... Aha, są jeszcze takie lotnie i paralotnie, na których mogą lecieć dwie osoby – wtedy uznaje się, że jedna z tych dwu osób jest osobą pilotującą. W wypadku tych grup wymagane są badania lekarskie, a w wypadku osób uprawiających ten sport rekreacyjnie wystarczy samo oświadczenie. To jest istotna zmiana w stosunku do tego, co było.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są jeszcze pytania do pana prezesa?

(Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis: Było jeszcze jedno pytanie, ale zapomniałem...)

(Senator Gerard Czaja: Chodziło o te 30 kg.)

(Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis: Tak, przepraszam, było pytanie o te 30 kg.)
Bardzo proszę.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego Krzysztof Kapis:

Jak państwo pamiętacie, poprzedni limit był znacznie niższy. To zostało wprowadzone za radą i zgodnie z sugestią środowiska. Uznano, że ten

limit 30 kg będzie, powiedzmy, względnie bezpieczny w przypadku awarii modelu latającego.

Nie mogę ukrywać również tego, że powyżej tej wagi... To znaczy osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo latania, za zapobieganie terroryzmowi czy potencjalnym atakom wskazywały, że z ich punktu widzenia taka masa to dolna granica, od której można uznać, że dany model służy, powiedzmy, do pilotowania z ziemi. Tak że w tym wypadku zostały uwzględnione dwa parametry, w całości uzgodnione ze środowiskami zewnętrznymi. Nie jest to więc autorski pomysł Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Prezesie.

Otwieram dyskusję.

(Senator Mieczysław Janowski: Czy można jednak zabrać głos, Pani Marszałek?)

No, można zabrać głos. Rozumiem, że pan senator wyraża gotowość zabrania głosu.

(Senator Mieczysław Janowski: Tak, po wypowiedzi pana prezesa.)

Bardzo proszę.

Przypominam panu senatorowi Sztorcowi, że był pan uprzejmy zapowiedzieć poprawki, które, niestety, nie pojawiły się, a za chwilę zamkniemy dyskusję.

(Senator Józef Sztorc: Uzgodniłem to z przewodniczącym komisji i wszystko jest w porządku.)

Nie chciałabym, żebyśmy znowu popadli w kłopoty polegające na tym, że do ustawy nie zostałyby wprowadzone poprawki, które są niezbędne.

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Zabieram głos – pierwotnie nie zamierzałem tego zrobić – po odpowiedziach pana prezesa, ponieważ czas na zadawanie pytań jest ograniczony. Chodzi mi o ten właśnie ustęp, który niepokoi również pana senatora Czaję.

Tak się składa, że tematyka lotnicza jest mi bardzo bliska i nie jestem zwolennikiem nadmiernych rygorizmów, Panie Prezesie. Ale zapis w ust. 5 w art. 105 ustawy, nowy zapis, brzmi tak: „sprawność fizyczną i psychiczną członka personelu lotniczego, o której mowa w ust. 1a, stwierdza się na podstawie złożonego przez tę osobę pisemnego oświadczenia, że stan zdrowia tej osoby pozwala na bezpieczne wykonywanie czynności lotniczych lub ważnego prawa jazdy dowolnej kategorii”. Ja bym się wcale nie śmiał z tego prawa jazdy, bo lekarz zbadał takiego człowieka, który jako potencjalny kierowca musiał przejść badania. Jeżeli jednak nie uwzględnimy tego, co jest zapisanie po wyrazie „lub”, to ktoś,

(senator M. Janowski)

kto jest chory psychicznie i fizycznie, może napisać na kartce papieru, że jest zdrow, nie wiadomo zresztą, komu będzie składał to oświadczenie.

Wyda mi się, Panie Prezesie, że robimy bardzo nieroztropny krok, bo przecież ci ludzie będą latali, co prawda amatorsko, ale mogą stanowić zagrożenie dla innych, którzy nie będą wykonywali tych czynności rekreacyjnie.

Nie mam w tej chwili na to pomysłu, bo tę ustawę dostałem bardzo późno, ale chciałbym, żeby ktoś odpowiedzialny rzeczywiście pochylił się nad tą kwestią. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pan senator Zbigniew Kulak.

Rozumiem, że dopiero wystąpienie pana prezesa wywołało gotowość państwa senatorów do wystąpienia.

(Senator Zbigniew Kulak: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Jesteśmy świadkami prawdziwej debaty – jedno wystąpienie prowokuje następne.

Chciałbym – kontynuuję myśl pana senatora Janowskiego – żeby zostało zapisane w stenogramie dzisiejszego posiedzenia, że ten problem dotyczy nie tylko uprawnień osób latających na lotniach i badań związanych z prawem jazdy przez te osoby latające. Przypomniał mi się o wiele szerszy problem – otóż my musimy w końcu w Polsce uregulować wzajemną, powiedziałbym, kompatybilność badań lekarskich obywateli naszego kraju, przeprowadzanych pod różnym kątem. Ja wielokrotnie czułem się sfrustrowany tym, że badanie lekarskie przeprowadzane pod kątem przydatności do służby wojskowej nie było w ogóle uznawane przez osoby dopuszczające do egzaminu z prawa jazdy. Na przykład osoba, która rzekomo czy naprawdę z powodów zdrowotnych nie mogła odbyć służby wojskowej, bo w wyniku badań lekarskich stwierdzono, że nie może prowadzić pojazdów, w innym badaniu, u innego lekarza okazywała się zdolna do prowadzenia pojazdów. I nawet jeśli komisja poborowa składała w tego typu sytuacjach wniosek do wydziału komunikacji o cofnięcie takiej osobie prawa jazdy – bo skoro nie może ona, powiedzmy, ze względu na wzrok, a dokładnie jednooczność, iść do wojska, to dlaczego miałyby kierować pojazdami – to okazywało się, że te przepisy są rozbieżne, one się na siebie nie nakładają. W efekcie ta sama osoba

może w czasie, powiedzmy, dwóch miesięcy raz widzieć dwuocznie, a raz nie widzieć dwuocznie. Oczywiście osoba była ta sama, tylko lekarze badający byli różni.

Tak że chciałbym zasygnalizować tutaj ten problem, bo uważam, że naszym obowiązkiem jest w końcu uszczelnienie tego systemu w Polsce, tak żeby ta sama osoba w zależności od korzyści, jakie chce w danym momencie osiągnąć, nie naginała przepisów, które obowiązują w Polsce w tej dziedzinie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze osoby gotowe do wystąpienia w debacie? Nie ma.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Dla porządku informuję też, że senator Janowski oraz senator Sztorc złożyli wnioski o charakterze legislacyjnym do protokołu.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

W trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, więc zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, proszę Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo osobom towarzyszącym nam przy pracach nad ustawą – Prawo lotnicze.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 kwietnia 2004 r., a do Senatu została przekazana 17 kwietnia bieżącego roku. Marszałek Senatu 19 kwietnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 680, a sprawozdanie komisji w druku nr 680A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Ewę Serocką, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze! Pani Dyrektor!

W imieniu senackiej Komisji Ustawodawstwa i Praworządności mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z prac komisji nad ustawą o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Omawiana ustawa jest projektem rządowym. Komisja Ustawodawstwa i Praworządności pracowała nad nią w dniu 20 kwietnia 2004 r., a sprawozdanie z jej prac jest zawarte w druku nr 680A.

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych jest kolejną ustawą, która dostosowuje polskie prawodawstwo do prawa Unii Europejskiej w zakresie ochrony praw wynikających z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego i wspólnotowego wzoru przemysłowego. Potrzeba taka wynika bezpośrednio z rozporządzenia Rady Unii Europejskiej nr 40/94 z 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, które nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek wyznaczenia na ich terytoriach krajowych sądów pierwszej i drugiej instancji, mających właściwość w sprawach o naruszenie i ważność wspólnotowych znaków towarowych. Właściwość tę określa art. 92 tego rozporządzenia.

Zgodnie z ustawą zawartą w druku senackim nr 680 sądem do spraw wspólnotowych znaków towarowych ma być nowy wydział sądu okręgowego w Warszawie, funkcjonujący jako odrębna jednostka organizacyjna właściwa do spraw z zakresu obrony wspólnotowych znaków towarowych.

Ustawa ta nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych, nie budziła również zastrzeżeń ze strony członków Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, w związku z czym komisja proponuje Wysokiemu Senatowi przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator. Proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, senatorowie mogą bowiem skorzystać ze swojego prawa i skierować do pani senator pytania związane z ustawą.

Czy ktoś chce zaadresować pytanie do pani senator sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję.

(Senator Ewa Serocka: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Bardzo serdecznie witam pana ministra Tadeusza Wołkę, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Witam bardzo serdecznie.

Czy pan minister chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządowe w sprawie rozpatrywanej ustawy?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Tadeusz Wołek: Dziękuję pięknie. Sprawozdanie było szczegółowe i pełne, tak więc dziękuję, nie skorzystam z tej możliwości.)

Dziękuję.

Wobec tego zwracam się do państwa senatorów, czy zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragną zaadresować pytania do przedstawiciela rządu. Nie ma pytań.

Otwieram dyskusję.

Jednocześnie stwierdzam, że nikt z państwa nie wyraża gotowości do zabrania głosu w debacie, tym samym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

Serdecznie dziękuję państwu, że byli państwo uprzejmi towarzyszyć nam podczas obrad. Widocznie konstrukcja ustawy jest tak prosta i tak jednoznaczna, że nie wymaga żadnej dyskusji ani omówienia.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisane go w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu 16 kwietnia 2004 r. Do Senatu została przekazana 17 kwietnia bieżącego roku, a marszałek Senatu 19 kwietnia bieżącego roku, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 678, a sprawozdania komisji w drukach nr 678A i 678B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Genowefa Ferenc:

Pani Marszałek! Państwo Senatorowie!

Z upoważnienia Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie komisji z posiedzenia dotyczącego ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.

Komisja w dniu 20 kwietnia bieżącego roku rozpatrywała ustawę i proponuje przyjąć ją bez poprawek. Stanowisko komisji zostało przedstawione Wysokiej Izbie w druku nr 678A.

Kilka słów o tym porozumieniu. Porozumienie w sprawie udziału republik, zwane porozumieniem w sprawie udziału w Europejskim Obszarze Gospodarczym, w skrócie EOG, stanowi podstawę prawną przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej oraz pozostałych dziewięciu nowych państw członkowskich Unii Europejskiej do Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Podstawą prawną istnienia Europejskiego Obszaru Gospodarczego jest porozumienie podpisane w Porto w 1992 r. Stronami porozumienia są obecnie Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie oraz Republika Islandii, Królestwo Norwegii i Księstwo Liechtenstein, czyli kraje członkowskie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, należące do EOG.

W zakresie wymiany handlowej porozumienie w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego zastąpi umowę między Rzeczypospolitą Polską a państwami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, która została ratyfikowana i ogłoszona z wyłączeniem Szwajcarii, niebędącej członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Stosunki Polski ze Szwajcarią będą regulowane przez odrębne umowy, które Wspólnota zawarła ze Szwajcarią. W wyniku negocjacji z państwami EFTA i EOG, Królestwem Norwegii, Republiką Islandii i Księstwem Liechtenstein Polska zagwarantowała sobie takie same rozwiązania przejściowe w stosunku do prawa wspólnotowego, jakie zostały wynegocjowane w ramach akcesji Polski do Unii Europejskiej.

Ponadto w odniesieniu do okresu przejściowego w zakresie swobodnego przepływu pracowników, uzyskanego przez obecne państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa EFTA i EOG we wspólnej deklaracji zobowiązały się do otwarcia rynków pracy dla krajów przystępujących w najbliższym możliwym czasie od dnia rozszerzenia.

Jednocześnie Księstwo Liechtenstein, które jest wyłączone ze swobodnego przepływu osób

w relacjach z Unią Europejską, wprowadzi limity w dostępie do rynku pracy w odniesieniu do krajów przystępujących na zasadach obowiązujących w stosunkach z obecnymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Jednocześnie uzyskano zgodę państw EFTA i EOG na niestosowanie okresów przejściowych w dziedzinach dostępu do rynku, w których tego typu rozwiązania zagwarantowała sobie w rokowaniach Unia Europejska.

Jeszcze raz rekomenduję Wysokiej Izbie stanowisko komisji zawarte w druku nr 678A. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Senator.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Tadeusza Wnuka, o zabranie głosu i przedstawienie stanowiska komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Tadeusz Wnuk:

Pani Marszałek, Państwo Senatorowie!

Zostałem upoważniony przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych, aby rekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie bez poprawek uchwalonej przez Sejm, rozpatrywanej właśnie ustawy. Zdaniem komisji nie budzi bowiem żadnych wątpliwości prawnych i ekonomicznych zajęcie takiego właśnie stanowiska wobec tej ustawy.

Zgodnie z postanowieniami porozumienia każde państwo przyjmowane do Unii Europejskiej zobowiązane jest złożyć wniosek o przystąpienie do tego porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Konieczność przystąpienia Polski do tej umowy międzynarodowej wynika również z traktatu akcesyjnego.

Po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i ratyfikacji porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym w okresie od 1 maja 2004 r. do końca kwietnia 2009 r. będzie funkcjonował tak zwany mechanizm finansowy. Na potrzeby krajów członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu przeznaczona zostanie kwota ponad 120 milionów euro rocznie. Podział tych środków odbywać się będzie według kryteriów PKB oraz liczby ludności, co oznacza, że w przypadku Polski środki z tego tytułu mogą sięgnąć blisko 600 milionów euro w ciągu pięciu lat. Mogą one być wydatkowane na realizację różnego rodzaju projektów, które będą niewątpliwie zmniejszać dystans dzielący Polskę od innych krajów w wielu dziedzinach: ochrony środowiska, ochrony zdrowia, opieki nad dziećmi,

(senator T. Wnuk)

jak również badań. To jest udokumentowanie uzasadnienia ekonomicznego.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu zwracam się do państwa senatorów z pytaniem: czy ktoś z państwa chce skierować do senatorów sprawozdawców pytania związane z ustawą? Nie ma takich pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Serdecznie witam na naszych obradach podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pana Jakuba Wolskiego, oraz podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, pana Krzysztofa Krystowskiego.

Czy panowie ministrowie chcą zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy? Nie.

Niemniej jednak państwo senatorowie mogą skorzystać z prawa skierowania pytań do przedstawicieli rządu. Czy jest chęć kierowania pytań do panów ministrów? Nie ma.

Otwieram dyskusję.

Stwierdzam, że nie ma też chęci do zabierania głosu w dyskusji.

W związku z tym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r., zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do łącznego rozpatrzenia punktów dziesiątego, jedenastego oraz dwunastego porządku obrad – dziękuję panu ministrowi Krystowskiemu za to, że był uprzejmy być z nami podczas rozpatrywania poprzedniego punktu, dziękuję również osobie mu towarzyszącej – stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej

w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r. ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.

Przypominam, że rozpatrywane ustawy były uchwalone przez Sejm na siedemdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2004 r., a do Senatu zostały przekazane tego samego dnia. Marszałek Senatu 20 kwietnia 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował je do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisje po rozpatrzeniu ustaw przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że teksty ustaw zawarte są w drukach nr 687, 688 oraz 689, a sprawozdania komisji w drukach nr 687A, 687B, 688A i 688B oraz 689A i 689B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanych ustaw.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Druki senackie nr 687, 688 i 689 są odzwierciedleniem objętościowo wielkiej dokumentacji, którą przedłożono Sejmowi i która jest oczywiście podstawą prawną także naszej dzisiejszej debaty w związku z ratyfikacją tych trzech ustaw.

Europejska Organizacja do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej została utworzona w celu ujednolicenia procedur kontroli ruchu lotniczego w europejskiej górnej przestrzeni powietrznej. Obecnie organizacja ta liczy trzydzieści jeden państw członkowskich, a trzy państwa oczekują na uzyskanie statusu członka w najbliższym czasie: Ukraina, Armenia oraz Bośnia i Hercegowina.

Aktualnie najważniejsze zadania tej organizacji to wdrażanie europejskiego programu zarządzania ruchem lotniczym, optymalizacja użytkowania europejskiej przestrzeni powietrznej realizowana przez Centralne Biuro Zarządzania

(senator Z. Kulak)

Przepływem Ruchu Lotniczego, koordynowanie systemów ruchu lotniczego na poziomie paneuropejskim, prowadzenie prac badawczo-rozwojowych mający na celu zwiększenie pojemności przestrzeni powietrznej i zapewnienie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej, opracowywanie przepisów i standardów w dziedzinie żeglugi powietrznej, zapewnienie edukacji, szkoleń i transferu wiedzy z zakresu żeglugi powietrznej.

Na mocy dwustronnego porozumienia zawartego w 1996 r. między Rzeczpospolitą Polską a „EUROCONTROL” Agencja Ruchu Lotniczego uczestniczy w europejskim programie zarządzania ruchem lotniczym. Agencja Ruchu Lotniczego korzysta także z usług Centralnego Biura Zarządzania Przepływem Ruchu Lotniczego. Opłaty z tytułu korzystania z programów od 1997 r. uiszcza Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”. Opłaty te – konkretnie w 2003 r., ale w poprzednich latach były to podobne kwoty – wynosiły mniej więcej 3 miliony 200 tysięcy euro rocznie. W 2003 r. były to dokładnie 3 miliony 204 tysiące 640 euro. Spodziewamy się, że po ratyfikacji tych dokumentów opłata ta będzie o około 900 tysięcy euro rocznie wyższa, ale za to korzyści, które kojarzone są z naszym wstąpieniem do Unii Europejskiej, także będą niewątpliwe.

Jeśli chodzi o tę listę trzydziestu jeden państw, to ona w zasadzie pokrywa się ze składem obecnej, starej Unii Europejskiej, jeśli można tak powiedzieć. Z krajów kandydujących nie ma w tym wykazie trzech państw bałtyckich: Litwy, Łotwy i Estonii.

Pełne członkostwo w „EUROCONTROL” pozwoli przedstawicielom Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczyć w procesach podejmowania decyzji dotyczących spraw kontroli i zarządzania ruchem lotniczym oraz we współpracy w zakresie programów obejmujących cały kontynent europejski. Będą oni mieli także możliwość wpływania na ustalanie procedur i podejmowanie decyzji wewnątrz tej organizacji. Ponadto członkostwo w „EUROCONTROL” stwarza warunki do ubiegania się przez Centrum Zarządzania Ruchem Lotniczym, w naszym rejonie powietrznym Warszawa, o status jednego z przyszłych sześciu centrów zarządzania ruchem lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej.

Jak zostaliśmy poinformowani wczoraj na posiedzeniu komisji, jest to próba wprowadzenia pewnych rozwiązań analogicznych do rozwiązań amerykańskich, czyli z jednej strony potaniania tego, a z drugiej strony wprowadzenia jeszcze większego stopnia bezpieczeństwa ruchu lotniczego, bo prognozy sugerują, że ten ruch lotniczy, szczególnie w krajach naszego regionu, będzie intensywnie wzrastał.

Przystąpienie do „EUROCONTROL” pozytywnie wpłynie na wizerunek Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa dbającego o bezpieczeństwo transportu lotniczego i w pełni przygotowanego do członkostwa w strukturach europejskich.

I powiem już, nie chcąc powtarzać argumentów, które dotyczą także i trzeciego dokumentu, że bez żadnych wątpliwości Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej proponuje przyjęcie bez poprawek wszystkich tych trzech dokumentów. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zapraszam sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Józefa Sztorca, i proszę o przedstawienie stanowiska komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Józef Sztorc:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Chciałbym przedłożyć trzy sprawozdania Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury z odbytego wczoraj posiedzenia w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r. ujednolicejacego Międzynarodową Konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”. Są trzy sprawozdania. Komisja wnosi o przyjęcie wszystkich trzech ustaw.

Ustawy dotyczą ruchu powietrznego, wspólnego kierowania tym ruchem dla bezpieczeństwa transportu lotniczego po naszym przystąpieniu do Unii Europejskiej. Nie mamy innego wyjścia, musimy się dostosować do ogólnie panujących zasad. Jest potrzeba, żeby do ratyfikacji... konstytucja naszego państwa wymaga ustawowego odniesienia się do naszego członkostwa w organizacji „EUROCONTROL”, musimy to zrobić w drodze ustawy, co niniejszym czynimy.

W imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury zwracam się z uprzejmą prośbą o uchwalenie wszystkich trzech ustaw bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce skorzystać z art. 44...

(Senator Zbigniew Kulak: W trybie sprostowania chciałbym...)

W trybie sprostowania?

Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Chciałbym sprostować wystąpienie pana senatora Sztorca. To nie są tak dokładnie ustawy dostosowawcze. To jest zbieżność w czasie, że my

(senator Z. Kulak)

uchwalamy je akurat w tej chwili, dosłownie parę dni przed naszym wstąpieniem do Unii Europejskiej. Świadczy o tym wykaz państw, które należą do „EUROCONTROL”. Nie wszystkie są członkami Unii Europejskiej, a z drugiej strony nie wszystkie państwa wstępujące teraz do Unii Europejskiej będą w tym systemie natychmiast, za kilka dni. Tak więc proszę nie łączyć tak ściśle naszego wstąpienia do Unii Europejskiej z pełnym wejściem Polski do systemu „EUROCONTROL”.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chce skorzystać z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu i skierować pytania do senatorów sprawozdawców? Nie ma takiej chęci.

Panie i Panowie Senatorowie, coś ta wiosna nie sprawia, że jesteśmy gotowi do szczególnego wysiłku.

Przypominam, że rozpatrywane ustawy były rządowymi projektami ustaw. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister infrastruktury.

Ponownie witam pana ministra Jakuba Wolskiego, witam bardzo serdecznie pana ministra Krzysztofa Krystowskiego i witam pana prezesa Krzysztofa Kapisa, z którymi już wcześniej mieliśmy okazję pracować.

Czy ktoś z państwa chce przedstawić stanowisko rządu w sprawie tych omawianych ustaw? Nie.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie skierować do przedstawicieli rządu pytania związane z ustawą? Nie.

Otwieram łączną dyskusję.

Stwierdzam, że nikt z państwa nie wyraża też gotowości do zabrania głosu w dyskusji.

Informuję więc, że zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam łączną dyskusję.

Informuję, że głosowania w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.; ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r. ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami; ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europej-

skiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r. zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo przedstawicielom rządu za to, że byli uprzejmi towarzyszyć nam podczas obrad.

A my przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego...

(Rozmowy na sali)

Panie i Panowie Senatorowie, proszę o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia wniosku do ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych odbędzie się pół godziny po ogłoszeniu przerwy w obradach Senatu w sali nr 182.

Posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych w toku debaty plenarnej do ustawy o świadczeniach przedemerytalnych odbędzie się w dniu dzisiejszym bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 179.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych odbędzie się pół godziny po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze odbędzie się czterdzieści minut po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

To wszystko. Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Dziękuję bardzo, Pani Senator.)

A, przepraszam bardzo, jeszcze jeden.

Uprzejmie informuję, że marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Konwentu Seniorów na dzień 22 kwietnia, to jest czwartek, na godzinę 8.30.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Jeszcze raz dziękuję, Pani Senator.

Panie i Panowie Senatorowie, ogłaszam przerwę do jutra do godziny 9.00

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 9 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałek Jolanta Danielak)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajmowanie miejsc.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przypominam, że Senat po przeprowadzeniu drugiego czytania skierował projekt uchwały do dwóch komisji, Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, w celu ustosunkowania się przez nie do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków. Obie komisje na wspólnych posiedzeniach w dniach 15 i 20 kwietnia bieżącego roku ustosunkowały się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków i przygotowały dodatkowe sprawozdanie połączonych komisji w tej sprawie. Sprawozdanie to zawarte jest w druku, który państwo senatorowie macie, to jest w druku nr 656X.

Chciałbym również przypomnieć, że zgodnie z art. 82 ust. 1 Regulaminu Senatu trzecie czytanie projektu uchwały obejmuje: po pierwsze, przedstawienie Senatowi dodatkowego sprawozdania komisji o projekcie uchwały, a po drugie, samo głosowanie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Jerzego Adamskiego, o zabranie głosu i przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Tak jak pan marszałek był łaskaw już powiedzieć, Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich oraz Komisja Ustawodawstwa i Praworządności obradowały dwukrotnie, 15 i 20 kwietnia, nad poprawkami zgłoszonymi do projektu zmiany regulaminu. Na swoich posiedzeniach komisje nie poparły zgłoszonych przez se-

natorów poprawek od pierwszej do siódmej i poparły poprawki ósmą i dziewiątą.

W związku z tym proszę Wysoką Izbę o przyjęcie projektu zmiany Regulaminu Senatu, zawartego w druku nr 656S, z poprawkami ósmą i dziewiątą. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Przypominam, że zgodnie z regulaminem naszej Izby głos mogą teraz zabrać sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów wnioskodawców chciałby zabrać głos. Będę wyczytywał nazwiska.

Pan senator Adamski?

(Senator Jerzy Adamski: Dziękuję.)

Pani senator Grabowska? Nieobecna.

Pan senator Pawełek?

(Senator Kazimierz Pawełek: Tak, Panie Marszałku.)

Tak? Bardzo proszę.

Senator Kazimierz Pawełek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja podtrzymuję poprawkę moją i moich kolegów, którzy razem ze mną podpisali się pod nią, a mianowicie poprawkę zmierzającą do utrzymania odrębnej Komisji Emigracji i Polaków za Granicą, z powodów, jakie przedstawiłem w trakcie dyskusji plenarnej. Główny powód jest taki, iż ta specyficzna komisja, zupełnie inna od pozostałych, ma na celu opiekę nad polską diasporą. Gdyby ta komisja została połączona z komisją spraw zagranicznych, w oczach naszych rodaków za granicą straciłaby swoją czytelność, jasność. Poza tym – moim zdaniem – taką zmianę należało wcześniej uzgodnić z przedstawicielami Polonii. Dziękuję, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Suchański?

Senator Jerzy Suchański:

Tak, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chcę podkreślić, że nie ma żadnych merytorycznych przesłanek do tego, aby dzisiaj, w przededniu naszego wejścia do Unii Europejskiej, dokonywać jakiegokolwiek łączenia komisji, w tym również Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury z Komisją Gospodarki i Finansów Publicznych, by stworzyć jedną komisję. Nie wiemy, bo nie możemy mieć doświadczenia w tym względzie, które komisje i w jaki sposób powinny funkcjonować po naszym wejściu do Unii Europejskiej.

Stąd też zwracam się do Wysokiej Izby, aby nie dokonywała w dniu dzisiejszym połączenia jakichkolwiek komisji dlatego, że w najbliższym czasie, po dwóch czy trzech miesiącach, możemy mieć szanse, duże szanse rozpoznania, które to komisje, w jaki sposób i na jakich zasadach powinny funkcjonować, aby Senat sprawnie działał. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Łęcki?

(*Senator Włodzimierz Łęcki:* Tak, Panie Marszałku.)

Bardzo proszę.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Bardzo proszę o poparcie poprawek trzeciej i siódmej, a w ogóle wszystkich poprawek, które odrzuciły komisje.

Zmiana regulaminu oparta jest na bardzo wątpliwych przesłankach, na pewnych hipotezach, o których nie wiadomo, czy się sprawdzą. Generalna hipoteza jest taka: trzeba zlikwidować dwie komisje, bo te komisje nie będą miały pracy w momencie, gdy wejdziemy do Unii Europejskiej. To jest tylko przypuszczenie i nie ma jakichkolwiek dowodów... Myślę, że tę uchwałę powinniśmy rozpatrywać po trzech, czterech miesiącach od momentu naszego wejścia do Unii Europejskiej, gdy będziemy mieli rozeznanie, jak rozłożą się prace na poszczególne komisje.

Pan senator Pawełek mówił o zachowaniu Komisji Emigracji i Polaków za Granicą. Bezwzględnie trzeba tę komisję zachować, bo tu chodzi o prestiż naszej Izby.

Sprawę komisji infrastruktury już szeroko wyjaśniałem i bardzo proszę Wysoką Izbę o przyjęcie poprawek trzeciej i siódmej. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Sagatowska?

Senator Janina Sagatowska:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Chciałabym oczywiście poprzeć poprzedników, wpisać się w wystąpienia poprzednich senatorów wnioskodawców, przemawiających przeciw wszystkim likwidacjom komisji. W szczególności chciałabym podkreślić znaczenie Komisji Emigracji i Polaków za Granicą. Senat tradycyjnie wspaniale wpisywał się i wpisuje w życie Polonii. Doskonale realizuje swoje zadanie, wywiązuje się z tej opieki, jaka mu została powierzona już w II Rzeczypospolitej. W związku z tym zrezygnowanie teraz z takiej prestiżowej roli i z tego zadania byłoby naprawdę bardzo źle odbierane przez jedną trzecią narodu polskiego, która żyje na emigracji. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Kurzępa?

(*Senator Irena Kurzępa:* Dziękuję.)

Pan senator Gładkowski?

(*Senator Witold Gładkowski:* Dziękuję, Panie Marszałku.)

Wysoka Izbo, zgodnie z Regulaminem Senatu przed przystąpieniem do głosowania możemy zgłaszać ewentualne zapytania do sprawozdawcy, a także do wnioskodawców, w związku z dodatkowym sprawozdaniem.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać pytanie?

(*Senator Mieczysław Janowski:* Tak, Panie Marszałku.)

Pan senator Janowski, bardzo proszę.

(*Senator Mieczysław Janowski:* Dziękuję bardzo.)

Komu, Panie Senatorze?

Senator Mieczysław Janowski:

Panie Marszałku, w trybie art. 53 ust. 1, a więc panu senatorowi sprawozdawcy.

Panie Senatorze, chciałbym zapytać zwłaszcza o poprawkę ósmą, która prowadzi do likwidacji dwóch komisji i wprowadzenia nowego rozwiązania. Moje pytanie dotyczy w szczególności likwidacji Komisji Emigracji i Polaków za Granicą, ale nawiązuje także do kwestii poruszonej przez pana senatora Suchańskiego i innych państwa senatorów. Czy te zadania, które stoją przed Senatem, w bardzo trudnym okresie nowe komisje będą realizowały lepiej? Jak państwo to ocenialiście podczas obrad i jak pan senator sprawozdawca to widzi? W moim przekonaniu, będą realizowały je znacznie gorzej, a więc nie pogarszajmy efektów pracy Wysokiej Izby. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy pan senator chciałby odpowiadać po każdym pytaniu?

(Senator Jerzy Adamski: Tak.)

Bardzo proszę.

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Komisja Gospodarki Narodowej została podzielona w tej kadencji Senatu. Przez cztery kadencje była jedna komisja gospodarki i wracamy do tego starego zapisu. Oczywiście komisje będą miały mniej pracy niż obecnie, ponieważ dokumenty nie będą przechodziły w takich ilościach jak teraz. Najwięcej pracy będzie miała komisja spraw europejskich, która będzie opiniowała projekty, a jeszcze oprócz tego będzie mogła przyjmować od pozostałych komisji zlecenia na dodatkowe opinie. Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej traci człon „Integracji Europejskiej”. Zostaje jej tylko, zgodnie z naszym regulaminem, opieka i koordynowanie rządu... przepraszam, nie koordynowanie rządu, ale – dokładnie zacytuję regulamin – „polityka zagraniczna państwa, kontakty międzyparlamentarne i międzynarodowe stosunki gospodarcze” i koniec. W związku z tym połączenie tej komisji z Komisją Emigracji i Polaków za Granicą tylko ją wzmocni.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Szyszkowska.

Senator Maria Szyszkowska:

Moje pytanie kieruję do sprawozdawcy komisji, do senatora Adamskiego. Chciałabym się dowiedzieć, dlaczego w takim pośpiechu, wbrew poglądom większości, usiłuje wprowadzić zmiany w komisjach.

Dlaczego nie można zrozumieć tego, że zlikwidowanie komisji, których prace są poświęcone pewnym zagadnieniom, spowoduje obniżenie rangi komisji?

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Adamski:

Panie Marszałku! Pani Senator! Ja myślę, że to jest odwrotnie: te komisje będą miały wyższą rangę, bo Komisja Spraw Zagranicznych i Polonii będzie zajmowała się wszystkimi problemami Polaków za granicą, będzie zajmowała się kontaktami z placówkami itd.

I wcale nie wprowadzamy zmian w takim dużym pośpiechu, Pani Senator, ponieważ zespół pracował nad tym kilka miesięcy, tak więc...

Marszałek Longin Pastusiak:

Pan senator Litwiniec.

Senator Bogusław Litwiniec:

Dziękuję bardzo.

Ja mam pytanie, Panie Marszałku, za pana uprzejmym pozwoleniem, do pana senatora sprawozdawcy. Czy potwierdzi pan senator, że to parlament polski, w tym Sejm i Senat, jest suwerenem obywateli Rzeczypospolitej?

(Głos z sali: Nie, to obywatele są suwerenami.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Nie bardzo wiem, czy to jest akurat pytanie do pana senatora sprawozdawcy...

(Głos z sali: To nie jest związane z uchwałą.)

Senator Jerzy Adamski:

Ja wiem, że jest suwerenny, ale nie rozumiem, jaki sens miało skierowanie tego pytania do mnie.

(Senator Bogusław Litwiniec: Dziękuję uprzejmie, o to mi chodziło.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan senator Bachleda-Księdzularz.

Senator

Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Otóż moje pytanie jest następujące – sprawa opieki nad emigracją, Polakami za granicą to jest sprawa strategiczna dla pana marszałka, więc chciałbym poznać zdanie pana marszałka w tym względzie – czy to połączenie komisji jest panu marszałkowi na rękę? Dziękuję bardzo.

Senator Longin Pastusiak:

Moje zdanie, raczej jako senatora niż marszałka, jest takie, że jestem przeciwny połączeniu obu tych komisji. (Oklaski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie jeszcze zadać pytanie panu senatorowi sprawozdawcy? Nikt. Dziękuję bardzo.

Zgodnie z Regulaminem Senatu przystępujemy do głosowania w sprawie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senat.

(Rozmowy na sali)

(marszałek L. Pastusiak)

Przypominam, że zestawienie wszystkich wniosków zgłoszonych w trakcie drugiego czytania zostało przedstawione w druku nr 656X.

Informuję również...

(Rozmowy na sali)

Proszę o zachowanie spokoju. Rozumiem, proszę państwa, że to głosowanie wywołuje ekscytację, ale to jeszcze nie powód, żebyśmy sobie wzajemnie przeszkadzali.

Otóż informuję, że zgodnie z art. 82 ust. 6 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostaną przeprowadzone głosowania nad poprawkami do poszczególnych artykułów lub ustępów, według kolejności przepisów projektu, a więc nad tym wszystkim, co zawarte jest w druku nr 656X, a następnie nad przyjęciem projektu w całości w brzmieniu zaproponowanym przez komisję, ze zmianami wynikającymi z ewentualnie przyjętych poprawek.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionymi przez senatorów wnioskodawców wnioskami o wprowadzenie poprawek do projektu uchwały.

Poprawki pierwszą, drugą, piątą i szóstą należy przegłosować łącznie. W przypadku ich przyjęcia odpowiedniej modyfikacji ulegnie poprawka ósma. Poprawki pierwsza, druga, czwarta, piąta i szósta zmierzają do rezygnacji ze zniesienia obecnie funkcjonujących Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Emigracji i Polaków za Granicą i utworzenia w ich miejsce jednej komisji. Dodatkowo zmieniają nazwę i zakres przedmiotowy Komisji Spraw Zagranicznych tak, aby nie obejmować spraw integracji europejskiej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawek, proszę o naciśnięcie przycisku „za”.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymuje od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 51 głosowało za... (oklaski)... 16 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 1)**

Zatem poprawki zostały przyjęte.

Poprawki trzecią i siódmą również należy przegłosować łącznie. W przypadku ich przyjęcia odpowiedniej modyfikacji ulegnie poprawka ósma. Poprawki trzecia i siódma zmierzają do rezygnacji ze zniesienia obecnie funkcjonujących Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury i utworzenia w ich miejsce jednej komisji.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek, proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 52 głosowało za... (oklaski)... 14 – przeciw, 10 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 2)**

Stwierdzam, że poprawki trzecia i siódma zostały przyjęte.

(Senator Sławomir Izdebski: I to dzięki Samoobronie.)

(Senator Jerzy Suchański: Panie Marszałku, chciałbym podziękować Wysokiemu Senatowi.)

W tej sytuacji nie głosujemy nad poprawką ósmą.

Przypominam tylko, że: poprawka czwarta została już przegłosowana łącznie z poprawkami pierwszą, drugą, piątą i szóstą; poprawka piąta została przegłosowana łącznie z poprawkami pierwszą, drugą, czwartą i szóstą; poprawka szósta została przegłosowana łącznie z poprawkami pierwszą, drugą, czwartą i piątą; a poprawka siódma została przegłosowana łącznie z poprawką trzecią.

Poprawka dziewiąta zmierza do wydłużenia okresu vacatio legis do czternastu dni od dnia ogłoszenia uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki dziewiątej?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 37 głosowało za, 33 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 3)**

Stwierdzam, że poprawka dziewiąta została przyjęta większością głosów.

Wysoka Izbo, informuję, że wszystkie poprawki do projektu uchwały przedstawione w drugim czytaniu zostały poddane pod głosowanie.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przyjęciem projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu w całości, w brzmieniu zaproponowanym przez komisję, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu, proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 75 obecnych senatorów 70 głosowało za, 3 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 4)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba podjęła uchwałę w sprawie zmiany Regulaminu Senatu. (Oklaski)

(marszałek L. Pastusiak)

(Senator Olga Krzyżanowska: Właściwie nie nie podjęła.)

Wobec wyników głosowania stwierdzam oficjalnie, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Proszę państwa, zanim przystąpimy do rozpatrzenia punktu czternastego, chciałem zaapelować do wszystkich państwa senatorów o udział we wspólnym posiedzeniu obu izb parlamentu polskiego, Sejmu i Senatu, w dniu 30 kwietnia. Będzie to spotkanie z prezydentem Republiki Federalnej Niemiec, panem Johannesem Rauem, który wygłosi ważne oświadczenie z trybuny parlamentu polskiego. To posiedzenie wspólne obu Izb będzie o godzinie 11.00 30 kwietnia. Państwo senatorowie mają miejsca zarezerwowane tam, gdzie są ławy rządowe. Każdy z państwa senatorów otrzyma odpowiednią informację o miejscu. Tak więc bardzo gorąco apeluję o udział w tym ważnym spotkaniu.

(Senator Zbigniew Kulak: Można?)

Bardzo proszę, Panie Senatorze. Pan senator Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku, właśnie w tej sprawie chciałbym zabrać głos. Zostaliśmy trochę wprowadzeni w błąd działaniami Kancelarii Senatu, bo sytuacja formalna jest taka, iż senatorowie mają zawiadamiać, że wezmą udział...

(Głos z sali: Nie.)

...co raczej jest niezręczne. Moim zdaniem, co najwyżej senatorowie powinni zawiadamiać, że nie mogą wziąć udziału. A należałoby domniemywać, że każdy senator weźmie udział.

Marszałek Longin Pastusiak:

Z logicznego punktu widzenia, oczywiście pan senator ma rację. Jeśli założyć duży stopień dyscyplinowania naszych senatorów, to łatwiej byłoby informować o tym, kto nie weźmie udziału. No, ale skoro już takie zawiadomienie wysłano z Kancelarii Sejmu, to trudno w tej chwili dokonywać...

(Głos z sali: Chodzi o przydzielenie miejsc.)

A przy tym chodzi o praktyczną zasadę przydziału miejsc. Bo każdy z państwa senatorów otrzyma dokładną informację o miejscu na sali posiedzeń Sejmu.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu czternastego** porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Wnioski Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie są zawarte w drukach nr 677 oraz nr 690.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Zdzisława Jarmużka, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków komisji.

Senator Zdzisław Jarmużek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich 15 kwietnia 2004 r. rozpatrzyła wniosek senatora Stanisława Huskowskiego o przyjęcie go do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, a 20 kwietnia – wniosek pana senatora Wiesława Pietrzaka o wykreślenie go ze składu Komisji Ochrony Środowiska.

Komisje w obu przypadkach popierają prośby panów senatorów i proszą Wysoką Izbę o przyjęcie uchwał zawartych w drukach nr 677 oraz nr 690. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę chętnych.

Przystępujemy zatem do głosowania...

A, jednak jest. Bardzo proszę, pan senator Pietrzak.

Senator Wiesław Pietrzak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować, a jednocześnie przeprosić koleżanki i kolegów z Komisji Ochrony Środowiska, zarówno tej kadencji, jak i poprzedniej kadencji. Nie dlatego odchodzę z Komisji Ochrony Środowiska, że jest mi tam źle, ale dlatego, że brakuje mi czasu. Chciałem podziękować panom przewodniczącym, panu przewodniczącemu Graczyńskiemu, panu przewodniczącemu Bachledzie, za kierowanie komisją. Dla mnie to była wielka satysfakcja. Dużo się nauczyłem. Nie byłem specjalistą z zakresu ochrony środowiska, ale myślę, że trochę się nauczyłem. Przepraszam i dziękuję za dobrą atmosferę, dobrą współpracę z komisją. (Oklaski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo panu senatorowi. To jest dobry przykład kultury.

Przystępujemy zatem, Wysoka Izbo, do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmiany w składzie komisji, zawartym w druku nr 677.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

(marszałek L. Pastusiak)

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały, proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 75 głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 5)**

Stwierdzam, że uchwała w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej została podjęta.

Wysoka Izbo, przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmiany w składzie komisji, zawartym w druku nr 690.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 74 głosowało za, 2 – przeciw. **(Głosowanie nr 6)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba podjęła uchwałę w sprawie zmiany w składzie komisji.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.

Deбата nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, a także Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Są to druki nr 679A i 679B.

Ten projekt zostanie poddany pod głosowanie.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów wszyscy głosowali za podjęciem uchwały. **(Głosowanie nr 7)**

Stwierdzam, że Wysoka Izba podjęła uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad tą ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z naszym regulaminem, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Widzę zbliżającą się do trybuny senackiej panią senator Krystynę Sienkiewicz, sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Proszę o zabranie głosu.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia po raz drugi zetknęła się z poprawkami zaproponowanymi w społecznym projekcie zmiany ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Po raz pierwszy stało się to na posiedzeniu komisji w dniu 20 kwietnia. Wówczas zaprezentowała je przedstawicielka obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej, pani Ewa Tomaszewska. Senatorowie podzielili stanowisko Sejmu i nie poparli proponowanych zmian. Taki sam los spotkał wczoraj poprawki o tej samej treści zgłoszone przez grupę senatorów: panią senator Sagatowską i panów senatorów Janowskiego i Bachledę-Księżdzularza.

Nie wnikając w rozwiązania szczegółowe, powiem w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, że nie można wkomponować tych poprawek do ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, ponieważ wynikają one z zupełnie innego podejścia do przedmiotu sprawy. Ustawa zakłada utrzymanie aktywności w zatrudnieniu, dopóki się da; niezwalnianie z pracy pracowników o dłuższym stażu pracy i starszych, dopóki się da. Zaproponowane poprawki zmierzają do innego modelu: masz odpowiednią liczbę lat, nie masz pracy, idź na zasiłek. Po prostu zmierzają do wypychania ludzi z rynku pracy.

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia nie udzieliła poparcia poprawkom: pierwszej, dru-

(senator K. Sienkiewicz)

giej, trzeciej, czwartej, szóstej, siódmej, ósmej i dziewiątej, które można i trzeba przegłosować łącznie. Poprawkę dziesiątą należy przegłosować odrębnie.

Prosimy zatem Wysoką Izbę o głosowanie w sprawie świadczeń przedemerytalnych zgodnie ze wskazaniem komisji merytorycznej w tej sprawie, czyli Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia.

Nad poprawkami: piątą, jedenastą, dwunastą, trzynastą, czternastą, piętnastą, szesnastą i siedemnastą, można głosować łącznie. Nie ma żadnych formalnych ku temu przeszkód. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Chciałbym zapytać państwa senatorów wnioskodawców, czy chcieliby zabrać głos.

W trakcie dyskusji wnioski zgłosili: pan senator Janowski...

(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję.)

...pani senator Janina Sagatowska...

(Senator Janina Sagatowska: Dziękuję.)

...pan senator Bachleda-Księżdzularz...

(Senator Franciszek Bachleda-Księżdzularz: Dziękuję.)

...pan senator Sztorc...

(Senator Józef Sztorc: Tak, Panie Marszałku.)

Bardzo proszę.

Senator Józef Sztorc:

Uprzejmie proszę panie i panów senatorów o poparcie poprawki dziesiątej. Wydłuża się z dwóch lat do czterech okres, kiedy nie można zwolnić pracownika przed przejściem na emeryturę. Jest to dodatkowe obciążenie przedsiębiorców. Uważam, że jest to któryś z kolei podatek. Proszę o poparcie tej poprawki.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Lubiński?

(Senator Mirosław Lubiński: Nie. Dziękuję.)

Wysoka Izbo, przystępujemy zatem do...

(Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz: Mu-si być zgoda na łączne głosowanie. Trzeba zapytać, czy może być łączne głosowanie.)

Proszę państwa, ponieważ nie mamy w scenariuszu zaznaczonych propozycji pani senator Sienkiewicz, dotyczących łącznego głosowania, więc bardzo bym prosił panią senator sprawozdawcę o powtórzenie, nad którymi poprawkami proponuje głosować łącznie, tak żebyśmy mogli to odnotować.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Proponuję głosowanie łączne nad poprawkami: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, szóstą, siódmą, ósmą i dziewiątą. Nad nimi trzeba i należy głosować łącznie. Następnie odrębne głosowanie nad poprawką dziesiątą. Można też łącznie głosować nad poprawkami: piątą, dwunastą, trzynastą, czternastą, piętnastą, szesnastą i siedemnastą. Los poprawki jedenastej zależy od rozstrzygnięcia Wysokiej Izby co do poprawki dziesiątej. Tak więc do odrębnego głosowania poprawki dziesiąta i jedenasta.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję za to wyjaśnienie.

Jeszcze będziemy to powtarzać, żeby była jasność, nad czym dokładnie głosujemy.

Przystępujemy zatem do głosowania w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Przypominam, że w toku debaty komisja oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili...

(Senator Tadeusz Rzemkowski: Trzymam rękę i nic.)

Chwileczkę, Panie Senatorze, proszę pozwolić mi skończyć jedno zdanie.

(Senator Tadeusz Rzemkowski: Ja tylko podnoszę rękę, nic nie mówię.)

Dobrze.

W toku debaty komisja i senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy i za chwilę przystąpimy do kolejnych głosowań.

Pan senator Rzemkowski, bardzo proszę.

Senator Tadeusz Rzemkowski:

Panie Marszałku, z natury rzeczy powinniśmy głosować nad każdą poprawką osobno, a w tej sytuacji, skoro nie zostało to wcześniej przygotowane, proponuję głosować tak, jak to jest zapisane w druku nr 685Z. To znaczy tych kilka poprawek, które muszą być przegłosowane razem, przegłosować razem, a w wypadku wszystkich pozostałych – każdą osobno.

(Rozmowy na sali)

Marszałek Longin Pastusiak:

W świetle tych zastrzeżeń, które przedstawił pan senator Rzemkowski, przystąpimy do głosowania nad poprawkami w takiej kolejności jak w sprawozdaniu, które państwo macie.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawki: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, szóstą, siódmą, ósmą, dziewiątą, należy przegło-

(marszałek L. Pastusiak)

sować łącznie. Przyjęcie tych poprawek wyklucza głosowanie nad poprawką piątą. Poprawki: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, szósta, siódma, ósma i dziewiąta, mają na celu rozszerzenie zakresu ustawy o zasiłki przedemerytalne, których wysokość jest ustalana procentowo w stosunku do kwoty zasiłku dla bezrobotnych. Poprawki nawiązują do uregulowań obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem przeczytanych przeze mnie poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 19 głosowało za, 54 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 8**)

Stwierdzam, że większością głosów Senat odrzucił poprawki: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, szóstą, siódmą, ósmą i dziewiątą.

Poprawka piąta ma charakter redakcyjno-uściślający.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 76 głosowało za, czyli wszyscy za. (**Głosowanie nr 9**)

Stwierdzam, że poprawka piąta została przyjęta.

Poprawka dziesiąta zmierza do utrzymania obecnie obowiązującej długości okresu ochronnego przed wypowiedzeniem umowy o pracę, to znaczy utrzymania okresu dwuletniego, przed nabyciem prawa do emerytury.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki dziesiątej?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 75 obecnych senatorów 19 głosowało za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 10**)

Stwierdzam, że poprawka dziesiąta została odrzucona.

W związku z tym, że poprawka jedenasta została odrzucona...

(Głosy z sali: Dziesiąta!)

Przepraszam, dziesiąta poprawka została odrzucona.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką jedenastą. Poprawka jedenasta, zachowując wymiar rozszerzonego okresu ochronnego przyjętego przez Sejm – przypomnę, że były to cztery lata – uściśla w przepisach kodeksu pracy przesłankę objęcia tym uprawnieniem, jednoznacznie określając krąg podmiotów, którym okres zatrudnienia umożliwia uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem wieku emerytalnego.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku. Dziękuję.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 75 obecnych senatorów 64 głosowało za, 9 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 11**)

Stwierdzam, że poprawka jedenasta została przyjęta.

Poprawki: dwunasta, trzynasta, szesnasta i siedemnasta, mają na celu jednoznaczne, nie zaś opisowe, wskazanie terminu wejścia w życie ustawy, co jest szczególnie istotne dla finansowania świadczeń.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 76 głosowało za. (**Głosowanie nr 12**)

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawki: dwunastą, trzynastą, szesnastą i siedemnastą.

Poprawka czternasta ma charakter porządkująco-redakcyjny.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Proszę o wyniki na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów wszyscy wykazali się jednomyślnością i głosowali za. (**Głosowanie nr 13**)

A więc wszyscy obecni senatorowie poparli przyjęcie poprawki czternastej.

Poprawka piętnasta też ma charakter porządkujący.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

(marszałek L. Pastusiak)

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 73 obecnych senatorów 71 głosowało za, 1 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 14**)

Stwierdzam, że poprawka piętnasta została przyjęta.

Zatem, Wysoka Izbo, przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku.

Kto z państwa jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicę.

Na 75 obecnych senatorów 61 głosowało za, 10 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 15**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Wysoka Izba podjęła uchwałę w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

Deбата nad tą ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy. Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten za chwilę poddam pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad projektem uchwały w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 73 obecnych senatorów 71 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 16**)

Stwierdzam, wobec wyników głosowania, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, która to komisja ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z regulaminem na-

szej Izby, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Tadeusza Wnuka, i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Tadeusz Wnuk:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych w debacie nad tą ustawą proponuje jej przyjęcie bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Jak rozumiem, pan senator wnioskodawca nie będzie już zabierał głosu.

Przystępujemy zatem do głosowania w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski. Komisja wnosiła o przyjęcie ustawy bez poprawek, senator wnioskodawca, pan Krzysztof Jurgiel, przedstawił wniosek o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z naszym regulaminem w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy zatem, Wysoka Izbo, do głosowania nad wnioskiem Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, popartym przez komisję, o przyjęcie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego wniosku, proszę o naciśnięcie przycisku „za”.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 75 obecnych senatorów 60 głosowało za, 12 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 17**)

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek...

(Rozmowy na sali) (Sygnał telefonu komórkowego)

(Głos z sali: Samoobronie dzwoni.)

Ale muszę jeszcze skonkludować: wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

(marszałek L. Pastusiak)

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę wobec tego sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, panią senator Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie, Panowie Senatorowie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej na wspólnym posiedzeniu rozpatrzyły poprawki zgłoszone podczas posiedzenia Senatu i rekomendują Wysokiej Izbie dwadzieścia dwie poprawki. Proponuję, aby łącznie przegłosować poprawki: pierwszą, trzecią, piątą, ósmą, dziewiątą, dziesiątą, trzynastą i czternastą. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Chciałbym zapytać Wysoką Izbę, czy jest sprzeciw wobec wniosku pani senator sprawozdawcy, aby przegłosować łącznie poprawki: pierwszą, trzecią, piątą, ósmą, dziewiątą, dziesiątą, trzynastą i czternastą.

Nie widzę sprzeciwu, wobec czego przyjmujemy ten wniosek o łączne głosowanie nad wymienionymi przeze mnie poprawkami do ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Przystępujemy zatem do głosowania.

Ja już wobec tego nie będę czytał treści poprawek, jeżeli głosujemy łącznie.

(Senator Mieczysław Janowski: Ja w trybie art. 93.)

Tak, bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Panie Marszałku, w trybie art. 93 ust. 1 chciałbym przed głosowaniem zapytać panią senator sprawozdawcę o poprawkę drugą. Jest tam mowa o utworzeniu mapy pomocy regionalnej. Czy również obszary o wyższej niż średnia stopie bezrobocia będą objęte tą mapą? Bo nie jest to tutaj zapisane.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę panią senator Ferenc o odpowiedź na to pytanie.

Senator Genowefa Ferenc:

Nie jest zapisane, ponieważ tak się składa, że Polska jest w tej chwili w całości objęta tą pomocą – na podstawie obecnej sytuacji.

Senator Longin Pastusiak:

Jak rozumiem, chodzi tutaj o zasadę, że udzielamy pomocy tym krajom, których średni poziom rozwoju kształtuje się poniżej 75%. Czy tak?

(Senator Krzysztof Jurgiel: Panie Marszałku, po co ta mapa?)

Senator Genowefa Ferenc:

To jest po prostu mapa... Niezbędne jest sporządzenie takiej mapy, aby można było... Jest to dokładne dostosowanie się, tym zapisem, do wymagań wynikających z dyrektyw i jednocześnie...

(Marszałek Longin Pastusiak: Wymagań, przepraszam, czego?)

Dyrektyw. (Rozmowy na sali)

Marszałek Longin Pastusiak:

Czy pan senator Janowski jest usatysfakcjonowany odpowiedzią?

Senator Mieczysław Janowski:

Nie, Panie Marszałku. Ja akurat interesuję się problemami z zakresu polityki regionalnej i wiem, że rzeczywiście co do PKB na osobę, to cały kraj jest objęty możliwością udzielania takiej pomocy i tutaj nie ma dyskusji, natomiast prosiłbym o wyjaśnienie, jak jest z kwestią stopy bezrobocia. Czy taki zapis zapewnia również uwzględnienie stopy bezrobocia przy konstruowaniu tej mapy? Czy pani senator może mnie upewnić tak, żebym mógł poprzeć tę poprawkę?

(Senator Genowefa Ferenc: Tak.)

Marszałek Longin Pastusiak:

Pani senator upewniła pana senatora.

Pan senator Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku, skoro cały kraj jest objęty pomocą, o której mówi pani senator sprawozdawca, to po co ta mapa? Jeśli cały kraj, to po co wydzielać obszary? Dziękuję.

(Senator Grażyna Staniszevska: Pomalować na niebiesko całą mapę.)

(Rozmowy na sali)

Senator Genowefa Ferenc:

Jeśli można. W tej chwili cały kraj jest objęty pomocą, natomiast sytuacja poszczególnych regionów, Panie Senatorze, może się zmieniać i odpowiednio do tego mapa będzie aktualizowana.

Senator Longin Pastusiak:

Ja chcę powiedzieć, że zasada unijna jest taka: jeżeli rozwój kraju czy regionu, bo to może być dotyczyć całego kraju bądź regionu, kształtuje się poniżej 75% średniego rozwoju krajów unijnych, to taki kraj czy region kwalifikuje się właśnie do takich form pomocy. W tej chwili Polska osiągnęła 42% średniego poziomu rozwoju w Unii Europejskiej. Są przy tym takie kraje, jak na przykład Niemcy, które są płatnikami netto do budżetu Unii Europejskiej, a mimo to korzystają z tego rodzaju pomocy. Wschodnie landy niemieckie kwalifikują się do niej, są na tej mapie, mają wysoki stopień bezrobocia i nawet jeżeli cały kraj ma wyższy średni poziom rozwoju, to jednak poszczególne regiony się do takiej pomocy kwalifikują.

Marszałek Longin Pastusiak:

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos?
Pan senator Litwiniec.

Senator Bogusław Litwiniec:

Poprosiłem o głos z tytułu przysługującego mi, jako sprawozdawcy Komisji Integracji Europejskiej, prawa.

Ja chciałbym tylko poinformować Izbę, że automatycznego łączenia tych dwóch wskaźników, to znaczy wskaźnika bezrobocia i PKB, nie powinno się dokonywać w taki sposób, analizując poszczególne zagrożenia.

(Rozmowy na sali)

Marszałek Longin Pastusiak:

Tak, dziękuję. Nie widzę więcej chętnych do zabrania głosu.

W tej sytuacji przystępujemy do głosowania.

Była propozycja łącznego głosowania nad poprawkami: pierwszą, trzecią, piątą, ósmą, dziesiątą, trzynastą i czternastą.

Przystępujemy zatem do głosowania.

Proszę o naciśnięcie odpowiedniego... Prosimy o włączenie aparatury. Tak, dziękuję.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem wspomnianych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 76 głosowało za.
(Głosowanie nr 18)

A więc wszyscy obecni senatorowie są za przyjęciem poprawek: pierwszej, trzeciej, piątej, ósmej, dziesiątej, dziesiątej, trzynastej i czternastej.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką drugą. Poprawka druga rozszerza zakres spraw przekazanych Radzie Ministrów do uregulowania w drodze rozporządzenia o konieczności ustalenia rodzajów działalności gospodarczej, dla których udzielenie pomocy nie jest dozwolone, oraz rodzajów działalności gospodarczej, dla których maksymalne wielkości pomocy są inne niż maksymalne wielkości pomocy dla obszarów kraju, wraz ze wskazaniem tych wielkości.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów 67 głosowało za, 3 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Stwierdzam, że poprawka druga została przyjęta.

Poprawka czwarta eliminuje z przepisu niewystępujące w ustawie pojęcie „podmiot właściwy do złożenia wniosku o notyfikację” i wskazuje, że Rada Ministrów, wyrażając zgodę na wniesienie odwołania od decyzji Komisji Europejskiej, zobowiązana będzie wziąć pod uwagę stanowisko podmiotu opracowującego projekt programu pomocowego oraz podmiotu udzielającego pomocy.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. I dziękuję za podanie wyników na tablicy.

Na 76 obecnych senatorów wszyscy głosowali za przyjęciem poprawki. **(Głosowanie nr 20)**

Stwierdzam, że poprawka czwarta została przyjęta.

Poprawka szósta ma charakter legislacyjny i zmierza do właściwego umiejscowienia w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych przepisu dotyczącego zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości, o których mowa w dodatkowym przepisie.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

(marszałek L. Pastusiak)

Stwierdzam, że Wysoka Izba przyjęła poprawkę dwudziestą drugą.

Państwo Senatorowie, przystępujemy zatem do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w całości, ale ze zmianami wynikającymi z przyjętych przed chwilą poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosowania?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników na tablicy.

Na 77 obecnych senatorów 69 głosowało za, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 29)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Poproszę teraz mojego zmiennika, panią marszałek, o poprowadzenie dalszej części obrad.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, które ustosunkowały się do wszystkich wniosków przedstawionych w toku debaty.

Przypominam też, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Janusza Lorenza, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę.

(Wesołość na sali)

(Głos z sali: Niepodobny do Lorenza...)

Ja myślę, że powinniśmy się pokłonić przed gotowością senatora Kulaka...

(Głos z sali: Pan senator Kulak jest wyjątkowy.)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Janusz Lorenz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Mam przyjemność zakomunikować państwu w imieniu połączonych Komisji Rolnictwa i Roz-

woju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, że w dniu 21 kwietnia odbyło się wspólne posiedzenie komisji. W wyniku odbycia tego posiedzenia rekomendujemy Wysokiemu Senatowi przyjęcie wniosku zawartego w punkcie oznaczonym rzymską dwójką, czyli wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Żeby formalnościom stało się zadość, informuję, że 2 senatorów połączonych komisji było przeciw temu wnioskowi, a za było 9. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy senator wnioskodawca, pan senator Józef Sztorc, chce jeszcze zabrać głos?

(Senator Józef Sztorc: Oczywiście.)

Bardzo proszę.

Senator Józef Sztorc:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Ja apeluję do państwa senatorów o odrzucenie tej ustawy. Jest to dodatkowe opodatkowanie naszych przedsiębiorców, idziemy do Unii na kolanach. W traktacie akcesyjnym nie było mowy o dodatkowym obciążeniu naszego biznesu. Myślę, że należy tę ustawę odrzucić i bardzo o to proszę.

(Senator Sławomir Izdebski: W całości.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty przedstawiono następujące wnioski: senator Józef Sztorc przedstawił wniosek o odrzucenie ustawy, a komisje przedstawiły wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o odrzucenie ustawy, a następnie, w przypadku odrzucenia tego wniosku, nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem senatora Józefa Sztorca o odrzucenie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

(wicemarszałek J. Danielak)

Na 75 obecnych senatorów 21 głosowało za, 48 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 30**)

Wniosek pana senatora nie uzyskał akceptacji Izby.

(Senator Lesław Podkański: Bardzo nad tym bolejęmy.)

Wobec odrzucenia wniosku o odrzucenie ustawy przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, popartym przez połączone komisje, o przyjęcie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 56 głosowało za, 13 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 31**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa – Prawo lotnicze, druk nr 682Z. Proponujemy przyjęcie poprawek: pierwszej, trzeciej, czwartej, piątej, szóstej, siódmej, dziewiątej i dziesiątej. Nie proponuję głosowań łącznych, dlatego że te poprawki są bardzo rozbieżne. Poprawka druga, alternatywna do poprawki trze-

kiej, została przez senatora Sztorca w trakcie obrad komisji wycofana, a więc nie trzeba będzie już rozstrzygać pewnego jedynie językowego sporu. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostali senator sprawozdawca chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Janowski?

(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Sztorc?

(Senator Józef Sztorc: Bardzo proszę.)

Bardzo proszę.

Senator Józef Sztorc:

Panie i Panowie Senatorowie! Proszę o poparcie uzgodnionej z generalnym inspektorem lotnictwa cywilnego poprawki siódmej. Dziękuję.

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przypominam, że pan senator Józef Sztorc wycofał swój wniosek – poprawkę drugą w druku nr 682Z.

Zgodnie z art. 52 ust. 7 Regulaminu Senatu każdy senator może podtrzymać wycofany wniosek, przejmując uprawnienia dotychczasowego wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce podtrzymać wycofany wniosek? Nie ma chętnych.

Przystępujemy więc do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisje oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza ma charakter redakcyjny.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że obecnych jest 75 senatorów.

Wszystkich 75 senatorów głosowało za. (**Głosowanie nr 32**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia powoduje, że przy wydawaniu decyzji wprowadzającej zmiany w operacjach lotniczych ze względu na porę dnia nie będę bra-

(wicemarszałek J. Danielak)

ne pod uwagę informacje dotyczące między innymi opisu portu lotniczego, prognozowanej mapy akustycznej oraz skutków redukcji hałasu emitowanego przez statki powietrzne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 68 głosowało za, 1 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 33)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta poszerza krąg podmiotów, z którymi należy przeprowadzać konsultacje przy wprowadzaniu środków ograniczających hałas.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 74 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 34)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta wskazuje właściwe odesłanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 70 obecnych senatorów 68 głosowało za, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 35)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta skreśla zbędne odesłanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję i proszę o podanie wyników głosowania.

Na 70 obecnych senatorów 69 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka szósta została przyjęta.

Poprawka siódma uzupełnia przepis upoważniający do wydania rozporządzenia o niezbędnym wytycznym, a ponadto ogranicza treść rozporządzenia do określenia wykazu krajów rozwijających się, bez potrzeby ogłaszania wykazu użytkowników oraz samolotów z tych krajów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 74 obecnych senatorów 72 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 37)**

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami dziewiątą i dziesiątą będziemy głosować łącznie. Poprawki powodują, iż treść art. 225b, który ma charakter przejściowy i reguluje stan od dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji prawa lotniczego, znajdzie się w ustawie nowelizującej, a nie nowelizowanej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Obecnych jest 75 senatorów. Wszystkich 75 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 38)**

Poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 73 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 39)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie za chwilę poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 74 obecnych senatorów 73 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 40)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

(*wicemarszałek J. Danielak*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie za chwilę poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

75 obecnych senatorów było jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 41)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekt ten zostanie za chwilę poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

74 senatorów było jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 42)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 74 obecnych senatorów 73 głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 43)**

(wicemarszałek J. Danielak)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego projektu?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki głosowania.

73 senatorów było jednogłośnie za. (**Głosowanie nr 44**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.

Informuję, że porządek obrad sześćdziesiątego pierwszego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Serdecznie zapraszam do mównicy pana senatora Krzysztofa Jurgiel.

(Rozmowy na sali)

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Oświadczenie w sprawie kwalifikacji lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszone na posiedzeniu Senatu w dniu 22 kwietnia 2004 r.

Na podstawie...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, przepraszam pana bardzo serdecznie, ale może pozwolimy państwu senatorom opuścić salę obrad, bo nie wykazują zainteresowania...

(Senator Krzysztof Jurgiel: Ale minuty lecą.)

...treścią oświadczenia. Poczekamy chwileczkę i zaraz umożliwimy panu wygłoszenie oświadczenia w bardziej komfortowych warunkach.

Panie Senatorze, myślę, że warunki są już dużo lepsze. Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu obowiązków posła i senatora, kieruję do wiceprezesa Rady Ministrów, pana Jerzego Hausnera, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej, pytanie dotyczące wymogów kwalifikacyjnych, jakie muszą spełniać lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Od dawna jedną z najliczniejszych grup interesantów najpierw w moim biurze poselskim, a później w senatorskim, są osoby mające problemy z otrzymywaniem świadczeń rentowych lub emerytalnych od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Obecnie jednak białostocki dziennik „Kurier Poranny” zwraca uwagę na pewien konkretny problem dotyczący orzekania o niezdolności do pracy na cele rentowe.

Otóż zgodnie z §1 ust. 3 pkt 1 obowiązującego rozporządzenia ministra pracy i polityki społecznej z dnia 8 sierpnia 1997 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych, lekarzem orzecznikiem może być osoba będąca specjalistą w dziedzinie chorób wewnętrznych, chirurgii, neurologii, psychiatrii, medycyny pracy i medycyny społecznej. Ten akt prawny nie określa jednak, że osobę zgłaszającą konkretne schorzenie powinien badać orzecznik o specjalności związanej z tym schorzeniem. Stan ten prowadzi do takich paradoksów, jak ten opisany w prasie regionalnej: podstawą odmowy przedłużenia renty osobie chorej psychicznie stała się opinia orzecznika internisty. Orzecznicy internści dokonują też badań osób chorych na tak szczególne choroby jak padaczka i hemofilia, a rezultatem tych orzeczeń jest najczęściej pozbawienie prawa do świadczenia.

Polityka pana premiera Hausnera od dawna zmierza do ograniczenia pomocy udzielanej najbardziej potrzebującym. Wykorzystywanie do tego takich metod należy jednak uznać za szczególnie nieetyczne.

W związku z tym zwracam się do pana Jerzego Hausnera, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej, z takim pytaniem: czy nie byłaby zasadna zmiana obowiązujących przepisów, tak

(senator K. Jurgiel)

aby związać przedmiot badania pod kątem niezdolności do pracy ze specjalnością lekarza orzecznika?

I drugie oświadczenie.

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu obowiązków posła i senatora, kieruję do pana ministra zdrowia Leszka Sikorskiego pytanie dotyczące kwestii zadłużenia największych placówek opieki zdrowotnej w województwie podlaskim.

Trudna sytuacja finansowa placówek szpitalnych widoczna jest również w tym regionie. Największa z nich – Wojewódzki Szpital Zespolony imienia Śniadeckiego, zadłużona jest obecnie na kwotę ponad 50 milionów zł, a Podlaski Szpital Kliniczny w Białymstoku – na kwotę ponad 30 milionów zł. Zadłużenie szpitala psychiatrycznego w Choroszcy wynosi z kolei ponad 20 milionów zł, szpitala w Bielsku Podlaskim – 6 milionów zł, a szpitala w Sokółce – około 7 milionów zł.

W ostatnim czasie dwa banki złożyły szpitalom, a konkretnie Wojewódzkiemu Szpitalowi Zespolonemu oraz Podlaskiemu Szpitalowi Klinicznemu w Białymstoku, ofertę spłaty tego zadłużenia. Miałoby to nastąpić w formie kredytu, którego zabezpieczeniem byłyby jednak budynki i nieruchomości należące do szpitali. Ponadto niezbędne są do tego – ze względu na to, że wartość majątku szpitali nie wystarcza na pokrycie sum zadłużenia – dodatkowe poręczenia organów prowadzących szpitale, czyli jednostek samorządu terytorialnego. Przedstawiciele tych samorządów

już teraz deklarują, że nie są w stanie udzielić takich poręczeń. Szpitalom grozi więc likwidacja.

W związku z tym zwracam się do pana ministra zdrowia Leszka Sikorskiego z dwoma pytaniami.

Czy rząd ma program oddłużania szpitali w celu uchronienia majątku narodowego przed dziką prywatyzacją będącą często skutkiem niewłaściwego zarządzania szpitalami?

I drugie pytanie. Jakie działania w zakresie oddłużenia szpitali zamierza podjąć rząd? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos i wygłosić oświadczenie? Rozumiem, że nikt nie wyraża takiej gotowości.

Dla porządku informuję, że oświadczenia do protokołu złożyli: pan senator Biela, pan senator Graczyński, pan senator Czaja, pan senator Krukowski, pan senator Bartos, pan senator Stokłosa, pan senator Plewa, pan senator Sztorc, pan senator Gładkowski*.

Informuję, że protokół sześćdziesiątego pierwszego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polski piątej kadencji, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Dziękuję bardzo senatorom sekretarzom, państwu senatorom obecnym na sali i pracownikom Kancelarii Senatu.

Zamykam sześćdziesiąte pierwsze posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 10 minut 34)

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+
4 M. Balicki	+	+	?	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
5 J.L. Bargieł	-	?	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J.S. Bielawski	+	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+	?	+
13 W. Bułka	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J.E. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z.A. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	?	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20 K. Doktorowicz	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	.	.	.	.	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
27 W.F. Gładkowski	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	-	?	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S.T. Huskowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
32 S. Izdebski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+
33 A. Jaeschke	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
35 M.E. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	-	+	-	+	?	+
36 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 R. Jarzembowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
38 K. Jurgiel	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	?	+	+	-	-	?	-	+	+	+
39 D.M. Kempka	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 A. Klepacz	+	+	?	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 J. Konieczny	?	?	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 A. Koszada	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 M. Kozłowski	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
44 Z.P. Kruszewski	+	-	-	+	+	+	+	-	+	.	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
45 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	?	+
46 Z.J. Kulak	?	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	?	+
48 I. Kurzępa	+	?	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 G.B. Lato	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
51 M.P. Lewicki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
52 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 T. Liszcz	?	?	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	-	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 B. Litwiniec	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
55 J.J. Lorenz	+	+	?	.	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
56 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 W. Mańkut	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 J. Markowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
60 G.J. Matuszak	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 M. Mietła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 S.S. Nicieja	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 G.A. Niski	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 L.H. Pastusiak	+	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
66 K.J. Pawełek	+	+	?	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 W.J. Pawłowski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 J. Pieniążek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
69 K.M. Piesiewicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
70 W.M. Pietrzak	?	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
71 Z. Piwoński	?	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 S. Plewa	+	+	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 B.L. Podgórski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
74 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+	+	+
75 J. Popiołek	+	+	?	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 Z. Religa	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	.	+	+	#	+	+	+	+	+	+
77 Z. Romaszewski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	-	+
78 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W.R. Sadowska	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	?	+	?	+
81 E.A. Serocka	?	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 D.E. Simonides	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
84 R.J. Sławiński	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	.	.	+	+	+
85 R.M. Smoktunowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 J.K. Smorawiński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
87 A.K. Spychalski	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 G.E. Staniszevska	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+
89 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+	+	+	+	+
90 A. Stradomska	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 J.Z. Suchański	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
92 J. Szafraniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
93 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+	?	+
94 K. Szydłowski	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 M. Szyszkowska	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+
96 A.J. Wielowieyski	+	+	+	?	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
97 E.K. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
98 T. Wnuk	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Obecnych	76	76	76	75	76	76	76	76	76	75	75	76	76	73	75	73	75	76	76	76
Za	51	52	37	70	75	74	76	19	76	19	64	76	76	71	61	71	60	76	67	76
Przeciw	16	14	33	3	1	2	0	54	0	54	9	0	0	1	10	0	12	0	3	0
Wstrzymało się	9	10	6	2	0	0	0	3	0	2	2	0	0	0	4	1	3	0	6	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	?	?	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.
4 M. Balicki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
5 J.L. Bargieł	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M.T. Berny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	#	.	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J.B. Bień	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	.	+	+	+	+	+
12 K.W. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	#	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	+	+	+	+	#	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	#	#
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	.	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J.E. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z.A. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	.	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
27 W.F. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S.T. Huskowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
32 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
35 M.E. Janowski	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 Z. Jarmużek	+	+	+	+	#	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 R. Jarzembowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
38 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?	+
39 D.M. Kempka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
40 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	?	-	+	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
46 Z.J. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	.	+	+	+	+
50 G.B. Lato	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
51 M.P. Lewicki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
52 G.M. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	.	+	+	+	+	+
53 T. Liszcz	+	+	+	+	+	?	+	?	+	-	+	?	+	+	+	?	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 J.J. Lorenz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 M. Lubiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 W. Łęcki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
58 W. Mańkut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 J. Markowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
60 G.J. Matuszak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 B. Mąsior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 M. Mietła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 S.S. Nicieja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 G.A. Niski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 L.H. Pastusiak	+	#	#	#	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
66 K.J. Pawełek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 W.J. Pawłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 J. Pieniążek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
69 K.M. Piesiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+	.	+	+	+	+
70 W.M. Pietrzak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 Z. Piwoński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+
72 S. Plewa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 B.L. Podgórski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
74 L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 J. Popiołek	+	+	+	+	+	.	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 Z. Religa	?	+	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+
77 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+
78 T. Rzemyskowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W.R. Sadowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J. Sagatowska	+	+	+	+	+	?	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 E.A. Serocka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 D.E. Simonides	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
84 R.J. Sławiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 R.M. Smoktunowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 J.K. Smorawiński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
87 A.K. Spychalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 G.E. Staniszevska	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+
89 H.T. Stokłosa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 A. Stradomska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 J.Z. Suchański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 J. Szafraniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
93 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	#	+	+	+	+	+	+
94 K. Szydłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+
95 M. Szyszkowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 E.K. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
98 T. Wnuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Obecnych	76	75	77	77	77	76	77	77	77	75	75	75	75	75	70	70	74	75	75	74
Za	75	74	76	76	76	72	73	70	69	21	56	75	68	74	68	69	72	75	73	73
Przeciw	0	0	0	0	0	0	0	2	0	48	13	0	1	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	1	0	0	0	0	3	4	5	8	6	6	0	5	0	0	0	2	0	1	0
Nie głosowało	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	1	2	1	0	0	1	1

	41	42	43	44		41	42	43	44
1 J. Adamski	+	+	+	+	54 B. Litwiniec	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	55 J.J. Lorenz	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	56 M. Lubiński	+	+	+	+
4 M. Balicki	.	.	.	.	57 W. Łęcki	+	+	+	+
5 J.L. Bargieł	+	+	+	+	58 W. Mańkut	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	59 J. Markowski	.	.	.	.
7 M.T. Berny	+	+	+	+	60 G.J. Matuszak	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	61 B. Mąsior	+	+	+	+
9 J.S. Bielawski	+	+	+	+	62 M. Mietła	+	+	+	+
10 J.B. Bień	.	.	.	.	63 S.S. Nicieja	+	.	.	+
11 F.B. Bobrowski	+	+	+	+	64 G.A. Niski	+	+	+	+
12 K.W. Borkowski	+	+	+	+	65 L.H. Pastusiak	.	.	.	.
13 W. Bułka	+	+	+	+	66 K.J. Pawelek	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	67 W.J. Pawłowski	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	68 J. Pieniążek	.	.	.	.
16 J.E. Cieślak	.	.	.	.	69 K.M. Piesiewicz	+	+	+	+
17 Z.A. Cybulski	.	.	.	.	70 W.M. Pietrzak	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	71 Z. Piwoński	+	+	+	+
19 J.R. Danielak	+	+	+	+	72 S. Plewa	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	73 B.L. Podgórski	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	+	74 L.P. Podkański	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	75 J. Popiołek	+	+	+	+
23 H. Dzido	+	+	+	+	76 Z. Religa	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	77 Z. Romaszewski	+	+	+	+
25 G.M. Ferenc	+	+	+	+	78 T. Rzemyskowski	+	+	+	+
26 A. Gierek	.	.	.	.	79 W.R. Sadowska	+	+	+	+
27 W.F. Gładkowski	+	+	-	+	80 J. Sagatowska	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	+	81 E.A. Serocka	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	82 K.H. Sienkiewicz	+	+	+	+
30 A. Graczyński	+	+	+	+	83 D.E. Simonides	.	.	.	.
31 S.T. Huskowski	.	.	.	.	84 R.J. Sławiński	+	+	+	.
32 S. Izdebski	+	+	+	+	85 R.M. Smoktunowicz	.	.	.	.
33 A. Jaeschke	+	+	+	+	86 J.K. Smorawiński	.	.	.	.
34 Z. Janowska	.	.	.	.	87 A.K. Spychalski	+	+	+	+
35 M.E. Janowski	+	+	+	+	88 G.E. Staniszevska	+	+	+	+
36 Z. Jarmużek	+	+	+	+	89 H.T. Stokłosa	+	+	+	+
37 R. Jarzembowski	.	.	.	.	90 A. Stradomska	+	+	+	+
38 K. Jurgiel	+	+	+	+	91 J.Z. Suchański	+	+	+	+
39 D.M. Kempka	.	.	.	.	92 J. Szafraniec	.	.	.	.
40 A. Klepacz	+	+	+	+	93 J. Sztorc	+	+	+	.
41 J. Konieczny	+	+	+	+	94 K. Szydłowski	+	+	+	+
42 A. Koszada	+	+	+	+	95 M. Szyszkowska	+	+	+	+
43 M. Kozłowski	+	+	+	+	96 A.J. Wielowieyski	+	+	+	+
44 Z.P. Kruszewski	+	+	+	+	97 E.K. Wittbrodt	.	.	.	.
45 O.T. Krzyżanowska	+	+	+	+	98 T. Wnuk	+	+	+	+
46 Z.J. Kulak	+	+	+	+	99 Z.S. Zychowicz	+	+	+	+
47 A.M. Kurska	+	+	+	+	100 M. Żenkiewicz	.	.	.	.
48 I. Kurzępa	+	+	+	+					
49 K.J. Kutz	+	+	+	+	Obecnych	75	74	74	73
50 G.B. Lato	.	.	.	.	Za	75	74	73	73
51 M.P. Lewicki	.	.	.	.	Przeciw	0	0	1	0
52 G.M. Lipowski	+	+	+	+	Wstrzymało się	0	0	0	0
53 T. Liszcz	+	+	+	+	Nie głosowało	0	0	0	0

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 61. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Na terenie województwa świętokrzyskiego, a także innych województw, istnieją cukrownie, które w wyniku restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego już zaprzestały lub w niedługim czasie będą zmuszone zaprzestać dotychczasowej działalności.

Istnieje możliwość przestawienia dotychczasowej produkcji w tych zakładach na przetwórstwo suszu paszowego z wykorzystaniem dotychczasowego parku maszynowego i dzięki wprowadzeniu nowych technologii.

Dotychczasowe cukrownie po przebranzowaniu się miałyby szansę na uniknięcie likwidacji, a tym samym na utrzymanie lub przywrócenie miejsc pracy dla swoich pracowników. Stworzyłoby to jednocześnie szansę dotychczasowym producentom buraka cukrowego, którzy w miejsce dotychczasowych upraw rozpocząłby uprawę roślin pastewnych, na przykład lucerny jako surowca do produkcji suszu paszowego.

Technologie wytwarzania suszów paszowych stosowane są w szerokim zakresie w krajach obecnej Unii Europejskiej, na przykład we Francji. Są to technologie wydajne i sprawdzone w praktyce. Według mojego rozeznania, na rynku producentów rolnych istnieje bardzo duże zapotrzebowanie na susz paszowy, zarówno w naszym kraju, jak i w całej Europie.

Aby umożliwić dotychczasowym cukrowniom zmianę profilu produkcji na produkcję suszu paszowego, konieczne jest wsparcie finansowe takiej inicjatywy w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”. Wykaz sektorów objętych wsparciem Działania „Poprawa przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych” należy rozszerzyć o sektor „Produkcja pasz dla zwierząt gospodarskich” nr PKD.15.71.Z.

Rolników, którzy są producentami roślin pastewnych będących surowcem do produkcji suszu paszowego, można wspierać pośrednio, udzielając im pomocy finansowej na zakładanie i administracyjne koszty działania grup producentów rolnych, czyli pomocy określonej w Planie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006, w Działaniu 7: „Grupy producentów rolnych”. Do tego konieczne jest dodanie nowego celu działania, to jest „produkcja suszu paszowego”.

Panie Ministrze! Wprowadzenie tych zmian stworzyłoby pracownikom likwidowanych cukrowni możliwość dalszego zatrudnienia, a dotychczasowym plantatorom buraka cukrowego dawałoby szansę na uprawę roślin pastewnych, na przykład lucerny jako surowca do produkcji suszu paszowego.

Jestem przekonany, że Pan Minister po analizie zasygnalizowanych problemów odniesie się do nich przychylnie i zainicjuje odpowiednie działania.

Z poważaniem
Tadeusz Bartos

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowanie do ministra finansów Andrzeja Raczki

Szanowny Panie Ministrze!

Oświadczenie moje dotyczy zgłaszanych przez organizacje pozarządowe uwag dotyczących stosowania ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Najistotniejsze uwagi przedstawiam poniżej.

1. Jednostka samorządu terytorialnego nie może podzielić wszystkich środków przeznaczonych na dofinansowanie zadań realizowanych przez organizacje pozarządowe, czyli udzielać dotacji, przed uchwaleniem budżetu, ponieważ wówczas nie jest znana ostateczna kwota, jaką samorząd przeznaczy na ten cel. Uchwalanie budżetów jednostek samorządu następuje najpóźniej do 31 marca danego roku budżetowego. Z praktyki wiadomo, że zazwyczaj budżety tych jednostek są uchwalone pod koniec marca. Przyjmijmy, że 1 kwietnia ogłoszony zostaje konkurs i oferty wpływają do 1 maja – gdyż określony ustawowo termin ich składania powinien być nie krótszy niż trzydzieści dni – czyli dopiero po tym terminie komisja konkursowa opiniuje oferty i przedstawia je zarządowi jednostki samorządu, który je zatwierdza, odrzuca lub nanosi poprawki. A więc cały proces kończy się na początku czerwca i dopiero wówczas mogą być zawierane umowy z beneficjentami. Z tego wynika, że zadania realizowane przez organizacje pozarządowe w pierwszej połowie roku nie będą dofinansowane z budżetów samorządów lokalnych, skutkiem czego będzie to, iż wiele zadań nie będzie realizowanych.

2. W art. 13 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie określono, co powinno znaleźć się w ogłoszeniu o otwartym konkursie ofert. Ust. 3 mówi, że takie ogłoszenie zamieszcza się w dzienniku lokalnym lub ogólnopolskim, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w siedzibie organu administracji, który ogłasza konkurs. Nierealne jest jednak umieszczenie przez ogłoszeniodawcę, czyli jednostkę samorządu, w dzienniku lokalnym lub ogólnopolskim informacji o realizowanych przez organ administracji publicznej w roku ogłoszenia konkursu oraz w roku poprzednim zadaniach publicznych tego samego rodzaju i o związanych z nimi kosztach. Aby umieścić na łamach prasy ustawowo określone dane, samorządy lokalne zmuszone będą do wykupienia kilku stron od wydawcy, przez co koszty postępowania konkursowego będą bardzo duże. Pieniądze przeznaczone na zamieszczenie tak dużego ogłoszenia można by spożytkować na dofinansowanie konkretnych zadań.

3. Art. 19 ustawy mówi, że minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi wzory ofert, umów i sprawozdań z wykonania zadania. Takie wzory określone zostały w rozporządzeniu ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej z dnia 29 października 2003 r. (DzU z 2003 r. nr 193 poz. 1891). Jednostki samorządu terytorialnego muszą bezwzględnie korzystać ze wzorów określonych w tym rozporządzeniu. Aktualnie nie ma możliwości skorygowania tych wzorów i dostosowania ich do zakresu działalności poszczególnych organizacji pozarządowych, działających na przykład w dziedzinie kultury, sportu, turystyki. Formularz oferty może być jedynie rozszerzony, nie może być jednak zmieniony w części określonej w rozporządzeniu. Niektóre punkty oferty świadczą, że wzór oferty został stworzony pod zadania z zakresu pomocy społecznej – tak jest na przykład z punktem 7 w części II wzoru oferty. Ale przecież nie wszystkie stowarzyszenia działające na polu upowszechniania kultury czy też turystyki mają podopiecznych. Stowarzyszenia te nie realizują świadczeń dla społeczeństwa. A jeżeli już mówić tu o liczbie świadczonych usług, to można tak potraktować jedynie liczbę organizowanych imprez kulturalnych lub turystycznych, ale przecież ilość nie zawsze idzie w parze z jakością. Ponadto stowarzyszenie zobligowane jest, według wzoru oferty, do dostarczenia sprawozdania merytorycznego i finansowego. Ale nie wszystkie organizacje pozarządowe uzyskują status organizacji pożytku publicznego, w związku z tym nie wszystkie będą zobligowane do sporządzania i ogłaszania takich sprawozdań. Pojawia się również pytanie, jak jednostki samorządu terytorialnego będą mogły sprawdzić prawdziwość danych zawartych w sprawozdaniach przekazywanych przez organizacje nieposiadające statusu organizacji pożytku publicznego. Nie wchodzi tu w grę kontrola tych sprawozdań ze stanem faktycznym, ponieważ organy samorządu nie posiadają uprawnień kontrolnych wobec organizacji pozarządowych (z wyjątkiem powiatów, które, zgodnie z art. 8 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, sprawują nadzór nad stowarzyszeniami).

4. Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, organy administracji publicznej wspierają realizację zadań lub powierzają te zadania po przeprowadzeniu konkursu ofert, chyba że przepisy odrębne przewidują inny tryb zlecania. Ale na przykład w przypadku sportu, turystyki i kultury innego trybu nie ma, ponieważ nie określają go inne przepisy. Ponadto organizacja pozarządowa może złożyć ofertę z własnej inicjatywy. Organ samorządu rozpatruje

celowość realizacji tego zadania i w przypadku pozytywnej decyzji ogłasza otwarty konkurs ofert, zgodnie z art. 12 ustawy. Okazuje się więc, że zadanie zgłoszone przez organizację może być realizowane przez inny podmiot.

5. Problemem jest uzyskanie statusu organizacji pożytku publicznego przez niektóre stowarzyszenia. Zgodnie z art. 20 ustawy organizacja pozarządowa winna spełnić warunki, które umożliwią jej ubieganie się o taki status. Tymczasem już ust. 1 jest dla niektórych barierą nie do przebycia. Organizacja winna prowadzić działalność na rzecz ogółu społeczeństwa lub grupy wyodrębnionej ze względu na szczególnie trudną sytuację życiową. Ale niektóre stowarzyszenia działające na polu kultury, sportu czy turystyki prowadzą działalność na rzecz małych społeczności lokalnych czy grup zawodowych (takich jak muzycy, sportowcy, właściciele gospodarstw agroturystycznych), które niekoniecznie mają szczególnie trudną sytuację życiową. Mimo to działalność takich organizacji jest tym społecznościom bardzo potrzebna, nie należy więc wykluczać ich z postępowania o przyznanie statusu organizacji pożytku publicznego.

6. Istotnym problemem dla mniejszych organizacji pozarządowych będzie przygotowywanie sprawozdań finansowych. Większość stowarzyszeń nie zatrudnia księgowych, a księgowość, bardzo uproszczoną, prowadzi zazwyczaj, i to społecznie, skarbnik. Ustawa pośrednio zmusza więc stowarzyszenia do zatrudnienia osób, które zajmą się prowadzeniem księgowości, a większości stowarzyszeń nie będzie na to stać.

Przedstawiając powyższe uwagi, proszę o zainteresowanie się tą sprawą i o ewentualną pomoc organizacjom pozarządowym.

Z poważaniem
Tadeusz Bartos

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Polskiej Grzegorza Kurczuka

Zwracam się z prośbą o pilną interwencję i wyjaśnienie sytuacji zaistniałej we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego Nr 1 Grupa „Jedynka Wroclawska” SA. Mające tam miejsce akty kradzieży, poniżania związku zawodowego, połączone z włamaniem, stosowanie grózb karalnych wobec działaczy związkowych, zwolnienie z naruszeniem prawa stu czterdziestu pięciu pracowników zakładu, rodzą obawy o eskalację konfliktu społecznego.

Ze względu na napiętą sytuację społeczną proszę o skontrolowanie przestrzegania obowiązujących przepisów ustawy o związkach zawodowych oraz ratyfikowanych przez Polskę konwencji MOP. Biorąc pod uwagę eskalację konfliktu proszę o nadanie najwyższego priorytetu mojemu oświadczeniu.

Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję

Oświadczenie skierowane do prezesa Głównego Urzędu Statystycznego Tadeusza Toczyńskiego

Z wielu stron kraju otrzymuję sygnały od właścicieli lub też dzierżawców gruntów rolnych, którzy postanowili jako rolnicy zająć się uprawą wierzby krzewiastej. Rolnicy ci działali według wskazań wyrażanych przez specjalistów w publikacjach naukowych i rządowych, z których wynikały korzyści z uprawy wierzby krzewiastej. Istotną cechą wierzby krzewiastej jest jej wysoka wartość energetyczna, porównywalna z miałem węglowym. Roślina ta ma również wiele cech przydatnych z punktu widzenia ekologicznego.

Z uwagi na planowany w krajach Unii Europejskiej, jak również w Polsce, wzrost udziału w produkcji energii pochodzącej z ekologicznych odnawialnych źródeł, uprawa wierzby krzewiastej jest szansą dla polskich rolników, w szczególności tych, którzy gospodarują na glebach średniej klasy i podmokłych oraz na glebach odłogowanych, szczególnie po byłych PGR.

Pragnę jednak zasygnalizować Panu Prezesowi poważny problem, na który natrafiają plantatorzy, a który do tej pory umknął wszystkim wspomnianym autorytetom naukowym oraz autorom dokumentów rządowych. Otóż załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (DzU z 1997 r. nr 42 poz. 264, z 1999 r. nr 92 poz. 1045, z 2001 r. nr 12 poz. 94) nie wymienia nigdzie wierzby krzewiastej. W związku z tym powstaje problem. Czy wierzba krzewiasta jest uprawą rolną czy leśną? Czy opisaną roślinę można zaliczyć do grupy 01.11.93-00.90, to jest produktów roślinnych pozostałych, osobno niewymienionych?

Spotkałem się bowiem z poglądem, że wierzba krzewiasta powinna być zakwalifikowana jako wiklina, a konkretnie jako pędy wikliny jednoroczne lub wieloletnie, bądź jako surowce do celów energetycznych, czyli drewno opałowe. Wiklina w okresie obowiązywania SWW oznaczona była symbolem 4074 i umieszczona w dziale Produktów Upraw Polowych i Łąkowych oraz Plantacji Pozostałych. Wówczas więc wiklina była uprawą rolną. W obowiązującej obecnie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) pędy wikliny umieszczono w sekcji A, dział 02 „Produkty gospodarki leśnej i usługi związane z leśnictwem”, oznaczone symbolem PKWiU 02.01.42-00.14. Odpowiadający jej symbol SWW to 4074-1. A więc zaliczono wiklinę do upraw leśnych.

Stanowisko to wyraża GUS kwalifikując krzew wierzby krzewiastej jako roślinę leśną. Mam wrażenie, że stanowisko GUS kwalifikujące krzew wierzby jako roślinę leśną wynika z zapisów dyrektywy UE nr 1444/2002 z dnia 24 lipca 2002 r., gdzie w pozycji „Uprawy leśne” wpisano: „choinki oraz drzewa i krzewy przeznaczone głównie do produkcji energii i to niezależnie od przeznaczenia gdzie rosną”. Stanowisko wyrażone w dyrektywie uzależnia klasyfikację upraw roślinnych od ich przeznaczenia, w tym przypadku na cele energetyczne! Stanowisko wyrażone w dyrektywie dotyczy Polski, w Szwecji bowiem wierzba jest uprawą rolną objętą dopłatami bezpośrednimi.

Ewentualne sklasyfikowanie wierzby krzewiastej jako produktu gospodarki leśnej będzie miało bardzo poważne negatywne konsekwencje dla rolników prowadzących plantacje tej rośliny. Uniemożliwi zakładanie plantacji na terenach dzierżawionych od Agencji Nieruchomości Rolnej, ANR bowiem nie uznaje tej uprawy jako uprawy rolnej.

Spór związany jest również ze swobodną interpretacją przepisów ustawy – Prawo łowieckie i wydanego na jej podstawie rozporządzenia ministra środowiska z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i plodach rolnych – DzU z 2002 r. nr 126 poz. 1081.

Kieruję to oświadczenie do Pana Prezesa GUS z propozycją rozważenia konieczności zmiany klasyfikacji. Wynika to z troski o plantatorów, którzy już uprawiają wierzbę, jak i innych rolników, którzy w przyszłości mają zamiar być plantatorami wierzby krzewiastej.

Gerard Czaja

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do sekretarza Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa Andrzeja Prze-
woźnika

Szanowny Panie Ministrze!

Wykorzystując atmosferę i wydźwięk towarzyszący rocznicom wydarzeń historycznych z okresu drugiej wojny światowej z kwietnia i maja – zbrodni katyńskiej i kapitulacji Niemiec hitlerowskich – a także to, że właśnie mamy miesiąc pamięci narodowej, chciałbym prosić Pana Ministra o zwięzły materiał dotyczący aktualnej problematyki opieki nad cmentarzami wojennymi poległych w walkach na ziemiach polskich żołnierzy byłej Armii Radzieckiej oraz nad miejscami martyrologii innych narodowości, zbiorowymi mogiłami jeńców i internowanych wojskowych z lat 1939–1945.

Proszę zwłaszcza o informację dotyczącą tych spraw w gminie Borne Sulinowo, powiat szczecinecki, województwo zachodniopomorskie. Czy gmina otrzymała fundusze na pielęgnację i konserwację cmentarza żołnierzy i obywateli byłego ZSRR z lat 1945–1993, a jeżeli tak, to czy była zobowiązana do składania sprawozdań z przebiegu i realizacji zadań, na które otrzymała środki z Pana urzędu?

Nie ukrywam, że oświadczenie to składam z powodu bałaganu i zaniedbań, jakie stwierdziłem na cmentarzu żołnierzy i obywateli byłego ZSRR w Bornem Sulinowie w dniu 10 kwietnia bieżącego roku, podkreślając jednocześnie, że nie były one tak zwanym rezultatem zimy i braku wiosennych porządków.

Dzisiaj, w przededniu wstąpienia Polski do UE, hołd, ale przede wszystkim szacunek dla pamięci i prochów tych, którzy nie z własnej woli na naszą ziemię przyszl i w niej pozostali, powinien być normą, a zadbanie o stronę wizualną standardem.

Pozostaję z wyrazami szacunku
Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Graczyńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Zbigniewa Kaniewskiego

Szanowny Panie Ministrze,

zwracam się z prośbą o podjęcie działań mających na celu umożliwienie zakończenia procesu prywatyzacji Fabryki Palenisk Mechanicznych SA w Mikołowie. Prywatyzacja ta została zapoczątkowana w lutym 2003 r. przez spółkę pracowniczą Palinvest Sp. z o.o., którą w tym celu utworzyli wszyscy jej pracownicy wraz z kierownictwem, angażując w to przedsięwzięcie znaczne własne środki finansowe. W tym czasie nabyto 64,44% akcji FPM SA od NFI oraz zgodnie ze statutem złożono ofertę wykupu akcji będących w posiadaniu Skarbu Państwa – 25,01%.

Istotnym elementem strategii realizowanej przez spółkę pracowniczą jest zapewnienie stabilnych miejsc pracy oraz harmonijny rozwój FPM SA. Obecna sytuacja fabryki – przyjęcia nowych pracowników, stabilna sytuacja ekonomiczna – potwierdza wiarygodność i determinację inwestora, jakim jest spółka pracownicza Palinvest, co ma szczególne znaczenie w sytuacji utrzymującego się na wysokim poziomie bezrobocia w mieście i regionie.

Obawy pracowników FPM SA budzą pojawiające się informacje o kolejnych inwestorach zainteresowanych wykupem akcji Skarbu Państwa, których intencje nie są do końca przejrzyste.

Mając to na uwadze, zwracam się do Pana Ministra o podjęcie decyzji, która będzie uwzględniała stosowaną dotychczas w spółkach parterowych praktykę sprzedaży pakietu akcji Skarbu Państwa inwestorowi większościowemu, jak również społeczny aspekt przedsięwzięcia realizowanego przez spółkę pracowniczą.

Z poważaniem
Adam Graczyński

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Kruszeewskiego

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Zbigniewa Kaniewskiego

Panie Ministrze!

5 marca bieżącego roku wygłosiłem z trybuny senackiej oświadczenie dotyczące Cukrowni „Mała Wieś” SA z siedzibą w Małej Wsi w powiecie plockim ziemskim. Zadałem w nim panu ministrowi kilka pytań.

Z przykrością stwierdzam, że w przesłanym mi piśmie nr DNWI/1604/04/JTK z dnia 8 kwietnia 2004 r. brak jest odpowiedzi na moje pytania. Treść pisma odnosi się do zadań oraz obecnych i planowanych działań Krajowej Spółki Cukrowej SA, zaś ja pytałem o strategię polskiego rządu dotyczącą funkcjonowania Krajowej Spółki Cukrowej „Polski Cukier” SA. Przyzna Pan Minister, że to nie to samo.

Ponawiam więc wszystkie pytania, postawione w moim oświadczeniu z dnia 5 marca, i proszę o poważne ich potraktowanie i udzielenie jasnych i pełnych odpowiedzi. Sprawa dotyczy losów wielu miejsc pracy tak ważnych w jednym z regionów o najwyższym wskaźniku bezrobocia w powiecie plockim.

We wspomnianym piśmie Pana Ministra, będącym reakcją – bo nie odpowiedzią – na moje wcześniejsze oświadczenie, znalazło się następujące zdanie: „Ministerstwo Skarbu Państwa będzie aktywnie wspierać działania zarządu KSC SA w obszarze łagodzenia społecznych skutków restrukturyzacji i pozyskiwaniu środków finansowych”. Proszę Pana Ministra o informację, na czym konkretnie to aktywne wspieranie będzie polegać.

Z poważaniem
Zbigniew Kruszeewski

Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

Wyrokiem z dnia 30 marca 2004 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji przepisów art. 17 ust. 2 oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (DzU z 2003 r. nr 119 poz. 1116 oraz z 2004 r. nr 19 poz. 177).

Konsekwencją tego orzeczenia jest brak obowiązku ubiegania się o członkostwo nabywców spółdzielczych własnościowych praw do lokali, mieszkalnych, użytkowych, garażowych. Rodzi to uzasadnione wątpliwości dotyczące określenia wzajemnych relacji spółdzielni, zarządcy, i właściciela zasobów wobec niebędących członkami nabywców praw.

W chwili obecnej sprawę opłat związanych z korzystaniem z lokali reguluje art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Wspomniany przepis określa opłaty ponoszone przez członków spółdzielni będących właścicielami lokali oraz właścicieli niebędących członkami spółdzielni.

W istniejącym stanie prawnym brakuje zatem podstaw do obciążania opłatami nabywców spółdzielczych własnościowych praw do lokali, którzy dobrowolnie nie zostali członkami. Jest to sytuacja nie do przyjęcia z uwagi na fakt, iż gospodarka spółdzielni mieszkaniowych opiera się na dochodach z tego tytułu. Zaistniała luka prawna pozbawia spółdzielnie zarówno podstaw obciążania opłatami wskazanej grupy mieszkańców, jak i możliwości dochodzenia opłat w wypadku wystąpienia zaległości.

Zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisem art. 17 ust. 1 ustanie członkostwa z innych przyczyn niż śmierć członka, w wypadku spółdzielczych własnościowych praw do lokali, powodowała z upływem sześciu miesięcy wygaszenie tego prawa. Był to skuteczny sposób na to, aby spółdzielnia mogła realizować roszczenia związane z dochodzeniem długotrwałych zaległości z zapłatą lub z uporczywym wykraczaniem osoby korzystającej z lokalu przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu. Utrata mocy tego przepisu w sposób znaczny ograniczyła uprawnienia spółdzielni w tym zakresie. W wypadku dużych zaległości jedynym środkiem prawnym ich dochodzenia jest mało skuteczna egzekucja z nieruchomości, zaś roszczenia związane z uporczywym naruszaniem porządku domowego mogą być wyłącznie realizowane w trybie art. 17 ustawy – stosowanie tego artykułu ograniczone jest jednak do sytuacji, w której spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu należy do kilku osób.

Uważam, iż zaistniała sytuacja wymaga dokonania zmian w obowiązujących przepisach prawa, umożliwiających spółdzielni skuteczne realizowanie ustawowych uprawnień.

Czy pan minister zamierza wystąpić – i w jakim terminie – z inicjatywą ustawodawczą dotyczącą zmiany prawa o spółdzielczości mieszkaniowej?

Z wyrazami szacunku
Sergiusz Plewa

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Stokłosę

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji

W związku z prowadzoną przeze mnie działalnością gospodarczą w branży utylizacyjnej poczynając od stycznia bieżącego roku czynię starania o wybudowanie nowoczesnego i – co najistotniejsze – spełniającego wymagania Unii Europejskiej zakładu utylizacyjnego. To przedsięwzięcie inwestycyjne wywołało duże zainteresowanie mieszkańców okolicznych gmin, zaniepokojonych ewentualnym wpływem nowego zakładu na środowisko naturalne.

Wobec tego, że wysoko sobie cenię dobre stosunki sąsiedzkie i pozytywne relacje ze środowiskiem, z którego wywodzą się moi wyborcy, osobiście zaangażowałem się w akcję informacyjną dotyczącą planowanej inwestycji. W trakcie toczącego się postępowania administracyjnego, prowadzonego na podstawie przepisów prawa budowlanego, wielokrotnie spotykałem się z przedstawicielami lokalnych środowisk oraz brałem udział w posiedzeniach Rady Powiatu Pileskiego, gdzie – w moim przekonaniu wyczerpująco – wyjaśniałem założenia projektu budowlanego, zasady planowanej technologii oraz ustalenia raportu oddziaływania inwestycji na środowisko. Na spotkania te zapraszałem również ekspertów i naukowców opiniujących moją inwestycję.

Postępowanie administracyjne zakończyło się wydaniem przez starostę pileckiego decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę. Potwierdziło ono spełnienie przeze mnie wszelkich wymogów formalnoprawnych.

Niestety w trakcie moich kontaktów z mieszkańcami, poprzedzających wydanie decyzji administracyjnej, miały miejsce okoliczności, które – w moim przekonaniu – daleko odbiegały od wymogów formalnych mających oparcie w normach prawnych. Okoliczności, na które chciałbym zwrócić uwagę Pana Ministra, zaistniały za sprawą podinspektora Marka Kąckowskiego, funkcjonariusza Policji i wykładowcy w Szkole Policji w Pile. Funkcjonariusz ten z wyjątkowym zaangażowaniem uczestniczył w większości zebrań wiejskich, podczas których jednym z głównych tematów była budowa przez moją firmę zakładu utylizacji w Śmiłowie. Jego zaangażowanie przejawiało się w uporczywym podburzaniu nastrojów społecznych nieprawdziwymi informacjami i zmyślnymi argumentami. Wbrew faktom i zdrowemu rozsądkowi twierdził on na przykład, że do Śmiłowa trafiają odpady z całej Europy, że będą tam spalane przeterminowane leki weterynaryjne, że wreszcie w zwożonych do Śmiłowa odpadach wysokiego i szczególnego ryzyka znajduje się bydło chore na BSE.

W swych wystąpieniach sugerował także, że brak poparcia ze strony moich pracowników dla organizowanych przez niego protestów wynikał z rzekomego ich zastraszania przeze mnie i kierownictwa firm, których jestem właścicielem. Tego typu stwierdzenia wypowiedziane publicznie miały charakter karalnego pomówienia i naruszyły moje dobre imię biznesmena i polityka.

W inspirowanej i kierowanej przez siebie akcji protestacyjnej wymierzonej przeciwko inwestycji prowadzonej przez mój zakład podinspektor Kąckowski powszechnie wykorzystywał materiały informacyjne w postaci ulotek, drukowanych – jak wynika z posiadanych przeze mnie informacji – w pileckiej Szkole Policji. W ulotkach przedstawiano moje zamierzenia inwestycyjne w zdecydowanie negatywnym świetle.

Tak wysoka aktywność podinspektora Kąckowskiego oraz stosowane przez niego metody pracy nasuwają szereg pytań dotyczących charakteru podejmowanych przez niego czynności. Z uwagi na to, że podinspektor Kąckowski jest funkcjonariuszem o istotnej randze, zachodzi wątpliwość, czy jego działania miały i mają wyłącznie charakter obrony „słusznego interesu społecznego”, czy też są formą pracy operacyjnej funkcjonariusza Policji, na co wskazywać może posługiwanie się przez niego podczas zebrań wiejskich sprzętem nagrywającym.

Powyższe fakty skłaniają mnie do postawienia następujących pytań.

Czy aktywność podinspektora Kąckowskiego jest akceptowana przez jego przełożonych? Czy działania pana Kąckowskiego miały i mają wyłącznie charakter obrony „słusznego interesu społecznego”, czy też są formą pracy operacyjnej? Czy jego działalność znajduje umocowanie w zleceniu czynności śledczych lub dochodzeniowych przez właściwą prokuraturę?

Jeżeli działalność podinspektora Kąckowskiego nie posiada takiego umocowania, to wyjaśnienia wymaga kwestia faktycznych motywów, którymi podinspektor Kąckowski kierował się, realizując swoją rolę w zamieszaniu wywołanym wokół zakładu utylizacyjnego w Śmiłowie. Czy istnieją ewentualne związki tego funkcjonariusza z zorganizowanymi grupami przestępczymi lub przedstawicielami konkurencyjnych firm?

Czy, wobec przytoczonych przeze mnie faktów, podinspektor Marek Kackowski posiada merytoryczne i moralne kwalifikacje do wykładania w Szkole Policji w Pile przedmiotu dotyczącego przestępczości gospodarczej?

Z uwagi na społeczne konsekwencje działalności prowadzonej przez podinspektora Kackowskiego zmuszony jestem zainteresować tym tematem Pana Ministra i prosić o podjęcie czynności niezbędnych do wyjaśnienia sprawy.

Henryk Stokłosa

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Stokłosę

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Od dnia wejścia w życie ustawy dochodach jednostek samorządu terytorialnego nie ustaje krytyka systemu finansowania gmin ze strony samorządowców z mojego okręgu wyborczego. Oświadczenia, listy, apele, skargi formułowane przez rady oraz wójtów i burmistrzów niemal codziennie docierają do moich biur senatorskich. Temat ten pojawia się również w rozmowach i podczas spotkań z wyborcami – działaczami samorządowymi.

Mimo że kilka moich ostatnich oświadczeń poświęconych było wadom w systemie finansowania gmin, postanowiłem po raz kolejny wystąpić przed Wysoką Izbą w tej sprawie. A skłonił mnie do tego list, który otrzymałem z Budzynia od tamtejszych radnych i wójta.

Budzyń to jedna z lepszych gmin w północno-zachodniej Wielkopolsce, dobrze dotąd radząca sobie z problemami finansowymi i skupiająca działaczy samorządowych niezbyt skorych do narzekania i czarnowidztwa. Stąd moje zainteresowanie problemem, z jakim nie potrafią poradzić sobie samorządowcy z tej gminy.

W liście, o którym już tu wspomniałem, budzynianie zwracają się do mnie o interwencję w sprawie przywrócenia subwencji rekompensującej dochody utracone z tytułu ustawowych ulg i zwolnień w podatku rolnym i podatku leśnym.

Nowa ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zlikwidowała tę subwencję przy jednoczesnym zachowaniu ulg w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym oraz w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym. Dotyczy to w szczególności ulg i zwolnień ustawowych wynikających z art. 12 ust. 1 pkt 4 i ust. 6 oraz art. 13 ustawy o podatku rolnym, a także zwolnień z art. 7 ust. 1 ustawy o podatku leśnym. Brak w nowej ustawie subwencji rekompensującej utracone dochody z tego tytułu wpłynął na istotne zmniejszenie planowanych dochodów gmin wiejskich.

W warunkach naszej gminy – piszą samorządowcy z Budzynia – ulgi i zwolnienia w podatku rolnym i podatku leśnym, a tym samym utracone dochody własne gminy, według stanu na koniec I kwartału bieżącego roku, wynoszą łącznie 159 tysięcy 762 zł. Dalej wyliczają oni bardzo skrupulatnie, że zwolnienia i ulgi w podatku rolnym od gruntów przeznaczonych na utworzenie nowego lub powiększenie już istniejącego gospodarstwa rolnego kosztowały ich 57 tysięcy 60 zł, ulgi inwestycyjne w podatku rolnym z tytułu wydatków na inwestycje w gospodarstwach rolnych – 51 tysięcy 32 zł, a zwolnienia w podatku leśnym lasów z drzewostanem do czterdziestu lat – 51 tysięcy 670 zł. Na tym nie koniec. Zdaniem wójta i radnych z Budzynia, do końca bieżącego roku wydatki te będą ulegały dalszemu zwiększeniu o około 50 tysięcy zł w związku z planowanymi przez Agencję Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa sprzedażami gruntów rolnych oraz realizowanymi inwestycjami w gospodarstwach rolnych.

Jako gmina – kończą swój list – rozumiemy intencje Sejmu w utrzymaniu w obu ustawach podatkowych ulg i zwolnień, które korzystnie wpływają na rozwój gospodarki rolnej i leśnej, niemniej jednak uważamy, iż ich skutki nie mogą mieć negatywnego wpływu na realizację podstawowych zadań gmin i powinny być rekompensowane z budżetu państwa w formie dotacji lub subwencji.

W kontekście tych postulatów zgłoszonych przez moich wyborców zwracam się do ministra finansów, pana Andrzeja Raczki, z pytaniem: w jaki sposób ministerstwo ma zamiar zrekompensować dochody utracone przez gminy z tytułu ustawowych ulg i zwolnień w podatku rolnym i podatku leśnym?

Henryk Stokłosa

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

W związku z oświadczeniem złożonym podczas pięćdziesiątego ósmego posiedzenia Senatu RP w dniu 19 marca 2004 r. dotyczącym kosztów realizacji zadań publicznych, a w szczególności wydatków ponoszonych na działalność sportową, dotyczących między innymi kosztów zakupu sprzętu sportowego, kosztów pracy sędziów, kosztów wyjazdów na zawody itp., pragnę sprecyzować swoje pytanie.

Informuję więc uprzejmie Pana Ministra, że odnosi się ono do przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (DzU z 2001 r. nr 81 poz. 889 z późniejszymi zmianami).

Z poważaniem
Józef Sztorc

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 61. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Senatu

Art. 1.

W uchwale Senatu z dnia 23 listopada 1990 r. – Regulamin Senatu (M. P. z 2002 r. Nr 54, poz. 741 oraz z 2004 r. Nr 15, poz. 232) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 1:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzi sprawy z zakresu stosunków z Sejmem, z parlamentami innych krajów, a także z instytucjami oraz innymi organami Unii Europejskiej,”
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zarządza drukowanie ustaw uchwalonych przez Sejm, projektów ustaw, projektów uchwał, opinii Komisji Spraw Unii Europejskiej i innych druków senackich, a także doręczenie ich senatorom,”
 - c) po punkcie 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) nadaje bieg dokumentom przedkładanym w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii,”;
- 2) w art. 15 w ust. 1:
 - a) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) Spraw Unii Europejskiej,”
 - b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) Spraw Zagranicznych,”;
- 3) w art. 20:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Senator ma obowiązek zgłosić swoją kandydaturę do jednej komisji stałej,”
 - b) uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na wniosek Komisji Spraw Unii Europejskiej Marszałek Senatu włącza do projektu porządku obrad informację Rady Ministrów o sprawie związanej z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.”;
- 5) uchyla się art. 40;
- 6) w art. 45 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) informacje Rady Ministrów o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej,”;
- 7) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Senat rozpatruje, po wcześniejszym doręczeniu senatorom, informację Rady Ministrów o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej.”;
- 8) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po wyczerpaniu listy mówców Marszałek Senatu zamyka dyskusję. Jeżeli w projektach uchwał komisje przedstawiły odmienne wnioski lub podczas obrad Senatu zostały zgłoszone wnioski, o których mowa w art. 44 ust. 3, Marszałek Senatu zarządza przerwę w celu ustosunkowania się przez właściwe komisje do tych wniosków.”;
- 9) w art. 54 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Marszałek Senatu, przed poddaniem pod głosowanie poprawki do ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej, jeśli istnieje wątpliwość, co do zakresu poprawki, może zwrócić się do Komisji Spraw Unii Europejskiej o wyrażenie opinii.”;
- 10) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W posiedzeniach komisji mogą uczestniczyć posłowie, przedstawiciele Rady Ministrów i organów administracji rządowej, a także wybrani w Rzeczypospolitej Polskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego.”;
- 11) w dziale VI dotychczasową treść oznacza się jako rozdział 1 „Posiedzenia komisji” i dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

„Rozdział 2
Komisja Spraw Unii Europejskiej

Art. 67a. Marszałek Senatu kieruje do Komisji Spraw Unii Europejskiej niezwłocznie po otrzymaniu dokumenty przedkładane w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Art. 67b. Komisja Spraw Unii Europejskiej może uchwalić opinię o projekcie aktu prawnego Unii Europejskiej.

Art. 67c. Komisja Spraw Unii Europejskiej może zwrócić się do innej komisji o wyrażenie opinii o każdej sprawie będącej przedmiotem posiedzeń Komisji.

Art. 67d. Na żądanie Komisji Spraw Unii Europejskiej Rada Ministrów przedstawia Senatowi informację o sprawie związanej z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.”;

12) w art. 68:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rozpatrując ustawę wykonującą prawo Unii Europejskiej właściwa komisja może zwrócić się do Komisji Spraw Unii Europejskiej o wyrażenie opinii o ustawie lub jej części.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowują w terminie nie dłuższym niż 18 dni, a w przypadku ustawy wniesionej jako projekt pilny oraz ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej – w terminie wyznaczonym przez Marszałka Senatu, projekt uchwały Senatu w sprawie ustawy uchwalonej przez Sejm, w którym proponują:

- przyjęcie ustawy bez poprawek albo
- wprowadzenie do jej tekstu poprawek, albo
- odrzucenie ustawy.”;

13) w art. 77 w ust. 2 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.”;

14) w art. 80 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawozdanie komisji obejmuje informację o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo o pozostawaniu poza obszarem regulacji tego prawa.”;

15) w art. 83 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informację o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo o pozostawaniu poza obszarem regulacji tego prawa.”;

16) w załączniku do ustawy:

a) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) Komisji Spraw Unii Europejskiej – związane z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w szczególności zajmowanie stanowisk i wyrażanie opinii na temat projektów aktów prawnych Unii Europejskiej, projektów umów międzynarodowych, których stroną mają być Unia Europejska, Wspólnoty Europejskie lub ich państwa członkowskie, oraz planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej, rozpatrywanie informacji i innych dokumentów przedkładanych przez Radę Ministrów”;

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) Komisji Spraw Zagranicznych – polityka zagraniczna państwa oraz kontakty międzyparlamentarne i międzynarodowe stosunki gospodarcze”;

Art. 2.

Do dnia powołania Komisji Spraw Unii Europejskiej jej zadania wykonuje Komisja Spraw Zagranicznych.

Art. 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Stanisława Huskowskiego do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje senatora Wiesława Pietrzaka z Komisji Ochrony Środowiska.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską
a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych
między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego
w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 w ust. 1 po wyrazach „z wyjątkiem” dodaje się wyrazy „świadczeń dla”;
- 2) w art. 13, art. 39 otrzymuje brzmienie:
„Art. 39. Pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku.”;
- 3) w art. 23 w ust. 3 wyrazy „Od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwch miesięcy od dnia wejścia w ycie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „Z dniem 1 sierpnia 2004 r.”;
- 4) w art. 24 w ust. 1 wyrazy „30 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;
- 5) w art. 24 w ust. 4 wyrazy „w okresie” zastępuje się wyrazami „w terminie”;
- 6) w art. 24 w ust. 7 po wyrazie „Zakład” dodaje się wyrazy „Ubezpieczeń Społecznych”;
- 7) w art. 25 w ust. 1 wyrazy „od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwch miesięcy od dnia wejścia w ycie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 sierpnia 2004 r.”;
- 8) art. 32 otrzymuje brzmienie:
„Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2004 r., z wyjątkiem art. 2-12, art. 14, art. 16, art. 18, art. 20, art. 21, art. 23, art. 25 ust. 1-4 i 6 oraz art. 26-28, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2004 r.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Poprawki wniesione przez Senat do ustawy o świadczeniach przedemerytalnych nie zmieniają jej merytorycznych rozwiązań, ich celem jest uściślenie dwóch istotnych kwestii. Pierwsza z nich wiąże się z datą możliwości zastosowania ustawy w praktyce. Termin wejścia w życie ustawy rozpatrywano w kontekście finansowania świadczeń przedemerytalnych. Dotacja budżetowa uwzględniona w planie finansowym Funduszu Pracy będzie przekazywana organowi obecnie realizującemu świadczenia (Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, który przejmie zadania związane z przyznawaniem i wypłatą świadczeń przedemerytalnych), dlatego stało się niezbędne określenie terminu wejścia w życie ustawy w sposób jednoznaczny, nie zaś opisowy (poprawka nr 8). Nowe zasady przyznawania świadczeń, ich wysokości, zasad zmniejszania lub zawieszania, będą obowiązywały w terminie przejścia zadań przez ZUS (poprawki nr 3 i 7), przy czym skrócenie okresu przekazywania przez powiatowe urzędy pracy organom rentowym, dokumentacji dotyczącej świadczeniobiorców, oznacza dla organów rentowych dłuższy okres przygotowania się do realizacji nałożonych przez ustawę zadań (poprawka nr 4). Określony w poprawkach termin wejścia w życie ustawy i realizowania nowego zadania przez ZUS, uwzględnia jednocześnie termin wejścia w życie, przyjętej w dniu 20 kwietnia przez Sejm, ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Druga kwestia łączy się z uregulowaniem zawartym w Kodeksie pracy, dotyczącym okresu ochronnego przed wypowiedzeniem dla pracownika w wieku przedemerytalnym. Senat zachowując wymiar rozszerzonego (4-letniego) okresu ochronnego przyjętego przez Sejm, uściśla przesłankę objęcia tym uprawnieniem – jednoznacznie określając jeden krąg podmiotów, którym okres zatrudnienia umożliwia uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem wieku emerytalnego.

Pozostałe poprawki mają charakter porządkujący (redakcyjny lub uściślający).

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 7 w ust. 4 wyrazy „pomoc indywidualna na restrukturyzację została zatwierdzona” zastępuje się wyrazami „projekt pomocy indywidualnej na restrukturyzację został zatwierdzony”;
- 2) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, mapę pomocy regionalnej, określając:

 - 1) obszary kraju, na których dopuszczalne jest udzielanie pomocy publicznej oraz maksymalne wielkości pomocy dla tych obszarów, przy uwzględnieniu w szczególności poziomu produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca na danym obszarze, a także
 - 2) rodzaje działalności gospodarczej, dla których udzielanie pomocy nie jest dozwolone oraz rodzaje działalności gospodarczej, dla których maksymalne wielkości pomocy są inne niż maksymalne wielkości pomocy dla obszarów kraju, wraz ze wskazaniem tych wielkości, biorąc pod uwagę, że udzielenie pomocy regionalnej dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej wpływa szczególnie negatywnie na warunki konkurencji na wspólnym rynku.”;
- 3) w art. 24 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „organu” dodaje się wyrazy „administracji publicznej”;
- 4) w art. 29 w ust. 3 wyrazy „właściwego do złożenia wniosku o notyfikację” zastępuje się wyrazami „opracowującego projekt programu pomocowego, podmiotu udzielającego pomocy”;
- 5) w art. 39 w ust. 1 wyrazy „jest zobowiązany” zastępuje się wyrazami „są zobowiązani”;
- 6) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.”;
- 7) w art. 50 w pkt 1, pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) warunki udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z prawem Unii Europejskiej,”;
- 8) w art. 53 w pkt 1, w pkt 8a wyrazy „udziela się” zastępuje się wyrazem „udziela”;
- 9) w art. 60 w pkt 2 w lit. b, w pkt 6 wyrazy „art. 2 pkt 12” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 13”;
- 10) w art. 60 w pkt 2 w lit. f, w pkt 13 wyrazy „art. 2 pkt 10” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 11”;
- 11) w art. 61 po wyrazach „art. 56” dodaje się wyrazy „i 61”;
- 12) dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. W ustawie z dnia 19 września 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 189, poz. 1850) uchyla się art. 2.”;
- 13) w art. 62 w pkt 3, w ust. 2 wyraz „inwaestycji” zastępuje się wyrazem „inwestycji”;
- 14) w art. 63 w pkt 2 wyrazy „art. 4 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 2”;
- 15) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się postępowania o wydanie opinii przez Prezesa Urzędu prowadzone w trybie art. 24 lub 25 ustawy, o której mowa w art. 69.”;
- 16) dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a.

 1. Do czasu określenia szczegółowych warunków udzielania pomocy, o których mowa w art. 8, notyfikacji podlegają projekty aktów prawa miejscowego określające szczegółowe warunki udzielania pomocy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2004 r.
 2. Do postępowania notyfikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 16.
 3. W przypadku wydania przez Prezesa Urzędu opinii o niezgodności ze wspólny rynkiem projektu, o którym mowa w ust. 1, projekt ten nie podlega notyfikacji.”;
- 17) dodaje się art. 67a w brzmieniu:

„Art. 67a. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 50 niniejszej ustawy, art. 35 ust. 3 i art. 54 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 54 niniej-

szej ustawy, art. 2c ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 55 niniejszej ustawy, oraz art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 60 niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2004 r.”;

18) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pomocy publicznej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 61a, stosuje się przepisy niniejszej ustawy o pomocy indywidualnej, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

19) w art. 68 w ust. 2 wyrazy „wymienionej w ust. 1” zastępuje się wyrazami ”wymienionej w art. 61a”;

20) w art. 69 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem art. 2 ustawy z dnia 19 września 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.”;

21) w art. 70 po wyrazach „Unii Europejskiej” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem art. 61a, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2007 r.”;

22) w art. 70 wyrazy „uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej” zastępuje się wyrazami „ogłoszenia”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia 2004 r. Senat rozpatrzył ustawę o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej i zaproponował wprowadzenie do jej treści 22 poprawek.

Wprowadzając poprawkę nr 2 Senat miał na względzie uwagi zgłoszone przez Komisję Europejską, a w szczególności, że mapa pomocy regionalnej powinna określać, w jakich sektorach udzielanie pomocy regionalnej nie jest dopuszczalne, oraz w jakich sektorach obowiązują inne pułapy intensywności pomocy.

Poprawka nr 4 eliminuje z przepisu niewystępujące w ustawie pojęcie „podmiot właściwy do złożenia wniosku o notyfikację” i wskazuje, że Rada Ministrów wyrażając zgodę na wniesienie odwołania od decyzji Komisji Europejskiej zobowiązana będzie wziąć pod uwagę stanowisko podmiotu opracowującego projekt programu pomocowego oraz podmiotu udzielającego pomocy. Rozpatrywana ustawa nie zawiera przepisu regulującego, kto jest podmiotem właściwym do złożenia wniosku o notyfikację, ani też przepisu dotyczącego wniosku o notyfikację. Stanowi ona jedynie, kto jest podmiotem właściwym do wystąpienia z wnioskiem o opinię, o której mowa w art. 12 ust. 1, a także o podmiotach uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem o wycofanie notyfikacji.

Poprawka nr 6 zmierza do właściwego umiejscowienia w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych przepisu dotyczącego zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości, o których mowa w dodawanym przepisie. Zdaniem Senatu poprawność legislacyjna ustawy oraz jej czytelność dla adresatów przepisów podatkowych uzasadnia umieszczenie wszystkich przepisów dotyczących zwolnień przedmiotowych w jednym artykule.

Senat uznał, że dodawany przepis art. 4 ust. 4 pkt 5a ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych budzi zasadnicze wątpliwości co do zgodności przepisu z art. 92 ust. 1 Konstytucji (brak wytycznych dotyczących treści aktu; wytyczne określone w art. 4 ust. 5 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych odnoszą się wyłącznie do zakresu spraw sformułowanego w ust. 4 pkt 5 tego artykułu) oraz § 65 Zasad Techniki Prawodawczej, który stanowi, że zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu powinien być sformułowany w sposób precyzyjny, w szczególności nie można posługiwać się ogólnikowym zwrotem „...określi szczegółowe zasady...”. W związku z powyższym Senat przyjął poprawkę nr 7.

W związku z uchyleniem art. 56 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy Senat uznał za uzasadnione uchylenie art. 61 tej ustawy, który jest bezpośrednio związany z uchylanym art. 56. W przeciwnym razie w ustawie pozostałby przepis pozbawiony normatywnej treści (poprawka nr 11).

Mając na względzie Zasadę Techniki Prawodawczej, a w szczególności postanowienia dotyczące formułowania przepisów uchylających, a także przepisów przejściowych uznano za konieczne wprowadzenie poprawek nr 12, 18–21. Zdaniem Senatu przepis art. 68 ust. 1 łączy w sobie dwie kategorie przepisów - jest zarówno przepisem uchylającym, jak i przepisem przejściowym, dlatego też dokonano odpowiedniej modyfikacji art. 68 ust. 1 poprzez wyłączenie do odrębnego artykułu jego części uchylającej. W związku z powyższym dokonano odpowiednich zmian w art. 68 ust. 2 i art. 70. Ponadto w celu uniknięcia wątpliwości, że przepis ustawy o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 68 ust. 1 pozostał w mocy pomimo uchylenia ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców Senat przyjął poprawkę do art. 69 (poprawka nr 20).

Przyjmując poprawkę nr 16 Senat miał na względzie specyfikę art. 8 ustawy. W związku z tym, że przepis ten przewiduje opracowanie aktu prawa powszechnie obowiązującego określającego szczegółowe warunki udzielania pomocy, do czasu jego opracowania konieczne jest przejściowe uregulowanie trybu postępowania z programami organów samorządu terytorialnego. Będą one notyfikowane Komisji Europejskiej indywidualnie, tak jak inne programy.

Poprawka nr 17 dodaje do ustawy przepis przejściowy utrzymujący w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych rozpatrywaną ustawą. Jednocześnie Senat ograniczył w czasie obowiązywanie dotychczasowych przepisów wykonawczych. Będą mogły one obowiązywać nie dłużej niż do 31 grudnia 2004 r.

Ponadto Senat uznał za mało realny określony w art. 70 termin wejścia w życie ustawy, w związku z tym zaproponował poprawkę nr 22. W świetle tej poprawki ustawa wejdzie w życie z dniem ogłoszenia.

Poprawki nr 9, 10 i 14 modyfikują błędne odesłania.

Poprawki nr 5, 8, 13, 15 mają charakter redakcyjny.

Poprawki nr 1 i 3 ujednolicają terminologię ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy - Prawo lotnicze, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2, w art. 71a w ust. 4 wyraz „zasadę” zastępuje się wyrazami „stosowanie zasady”;
- 2) w art. 1 w pkt 2:
 - a) w art. 71a skreśla się ust. 6,
 - b) w art. 71b dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku ograniczeń polegających na ograniczeniu operacji lotniczych ze względu na porę dnia, nie powodujących istotnych zmian kosztów dla użytkowników statków powietrznych.”;
- 3) w art. 1 w pkt 2, w art. 71b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję, o której mowa w art. 71a ust. 1, wydaje się w uzgodnieniu z właściwym terytorialnie wojewodą oraz po przeprowadzeniu konsultacji z podmiotami, których interes prawny lub faktyczny może wiązać się z wprowadzeniem ograniczeń lub zakazów wykonywania operacji lotniczych.”;
- 4) w art. 1 w pkt 2, w art. 71b w ust. 2 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 71a ust. 1”;
- 5) w art. 1 w pkt 2, w art. 71c w ust. 3:
 - a) w pkt 1 wyrazy „art. 71c ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 1”,
 - b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „art. 71c”;
- 6) w art. 1 w pkt 2, art. 71e otrzymuje brzmienie:

„Art. 71e. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) zakres informacji wymaganych do wydania decyzji, o której mowa w art. 71a ust. 1, mając na względzie potrzebę ograniczenia lub zmniejszenia uciążliwości hałasu na lotnisku lub w jego otoczeniu, kierując się zasadą zrównoważonego podejścia,
 - 2) wykaz państw rozwijających się, o których mowa w art. 225a, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;
- 7) w art. 1 w pkt 12:
 - a) w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „i 225b”,
 - b) skreśla się art. 225b;
- 8) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Zachowują moc ograniczenia i zakazy w zakresie wykonywania operacji lotniczych wprowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze, postanowił wprowadzić do jej treści osiem poprawek.

Zdaniem Senatu art. 7 dyrektywy 2002/30/WE, implementowanej niniejszą ustawą, wyłącza jedynie pewne reguły dokonywania ocen branych pod uwagę przed podjęciem decyzji o zastosowaniu środków ograniczających hałas, a nie stosowane środki jak to czyni, uchwalony przez Sejm, art. 71a ust. 6. W związku z tym Senat przyjął poprawkę nr 2, która, oprócz właściwego oddania treści dyrektywy, precyzyjnie określa charakter ograniczeń wyłączających stosowanie wspomnianych reguł dokonywania ocen.

Przyjmując poprawkę nr 3, Senat uznał, że również w tym wypadku przepis uchwalony przez Sejm w stopniu niedostatecznym oddaje treść dyrektywy. Przepis ten nakazywał konsultowanie decyzji jedynie z podmiotami zainteresowanymi we wprowadzanych ograniczeniach i zakazach, natomiast, zawarta w art. 2 lit. f dyrektywy definicja „zainteresowanej strony” jednoznacznie wskazuje, iż są to podmioty dotknięte lub, które zostaną dotknięte przez środki redukcji hałasu lub które mają uzasadniony interes we wprowadzeniu tych środków.

Poprawka 6 uzupełnia przepis upoważniający do wydania rozporządzenia o niezbędne wytyczne, tak aby był on w zgodzie z wymogami Konstytucji, a ponadto ogranicza treść rozporządzenia do określenia jedynie wykazu krajów rozwijających się, bez potrzeby ogłaszania wykazu użytkowników oraz samolotów z tych krajów.

Poprawki nr 7 i 8 powodują, iż treść art. 225b, który ma charakter przejściowy i reguluje stan od dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji Prawa lotniczego, znajdzie się w ustawie nowelizującej, a nie nowelizowanej.

Poprawki nr 1, 4 i 5 mają charakter porządkowy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej,
Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej,
Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej,
Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym,
podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2004 r. ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o współpracy
w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli
dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym
z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r.,
w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2004 r. ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r. ujednolicającego
Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa
żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli
dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2004 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r. ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu
Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie
bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół
z dnia 27 czerwca 1997 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2004 r. ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

Treść

61. posiedzenia Senatu w dniach 21 i 22 kwietnia 2004 r.

(Obrady w dniu 21 kwietnia)

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Przyjęcie protokołów pięćdziesiątego siódmego i pięćdziesiątego ósmego posiedzenia	
Projekt porządku obrad	
senator Mieczysław Janowski	4
Wniosek formalny o zmianę brzmienia punktu czternastego porządku obrad: zmiana w składzie komisji senackiej	
senator Jerzy Adamski	4
Wniosek formalny o łączne rozpatrzenie punktów dziesiątego, jedenastego i dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r. ujednolicającego Międzynarodową Konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, z późniejszymi zmianami, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.	
senator Zbigniew Kulak	4
senator Jerzy Adamski	5

Przyjęcie wniosku formalnego o zmianę brzmienia punktu czternastego porządku obrad	
Przyjęcie wniosku formalnego o łączne rozpatrzenie punktów dziesiątego, jedenastego i dwunastego	
Zatwierdzenie porządku obrad	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	5
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Mieczysław Mietła	6
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	6
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Kruszewski	9
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	9
senator Zbigniew Romaszewski	9
senator sprawozdawca	
Krystyna Sienkiewicz	9

senator Henryk Dzido	9	senator Mieczysław Janowski	24
senator sprawozdawca		podsekretarz stanu	
Krystyna Sienkiewicz	9	w Ministerstwie Gospodarki,	
senator Gerard Czaja	9	Pracy i Polityki Społecznej	
senator sprawozdawca		Irena Herbst	24
Krystyna Sienkiewicz	10	Otwarcie dyskusji	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini-		Zamknięcie dyskusji	
sterstwie Gospodarki, Pracy i Polityki		Punkt piąty porządku obrad: stanowisko	
Społecznej		Senatu w sprawie ustawy o postępowa-	
podsekretarz stanu		niu w sprawach dotyczących pomocy	
Cezary Miżejewski	10	publicznej	
Zapytania i odpowiedzi		Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
senator Zbigniew Kulak	12	sów Publicznych	
senator Janina Sagatowska	13	senator sprawozdawca	
senator Wojciech Pawłowski	13	Genowefa Ferenc	26
senator Henryk Dzido	13	Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-	
senator Jolanta Popiołek	13	nych i Integracji Europejskiej	
senator Józef Sztorc	13	senator sprawozdawca	
senator Gerard Czaja	14	Bogusław Litwiniec	27
senator Zdzisław Jarmużek	14	Zapytania i odpowiedzi	
senator Aleksandra Koszada	14	senator Zbigniew Romaszewski	29
senator Zbigniew Kruszewski	14	senator Mieczysław Janowski	29
senator		zastępca prezesa	
Franciszek Bachleda-Księdzularz	15	Urzędu Ochrony Konkurencji	
podsekretarz stanu		i Konsumentów	
Cezary Miżejewski	15	Elżbieta Ostrowska	29
Otwarcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
senator Zbigniew Romaszewski	17	senator Bogusław Litwiniec	30
senator Janina Sagatowska	18	Zamknięcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		Punkt szósty porządku obrad: stanowisko	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowis-		Senatu w sprawie ustawy o nadmiernych	
ko Senatu w sprawie ustawy o admini-		zapasach produktów rolnych i produk-	
strowaniu obrotem towarowym z zagra-		tów cukrowych	
nicą		Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-		Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych	
sów Publicznych		i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca		senator sprawozdawca	
Mieczysław Mietła	19	Janusz Lorenz	31
Wznowienie obrad		Zapytania i odpowiedzi	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		senator Zbigniew Romaszewski	32
nych i Integracji Europejskiej		senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Janusz Lorenz	32
Janusz Lorenz	20	senator Józef Sztorc	32
Otwarcie dyskusji		senator sprawozdawca	
Zamknięcie dyskusji		Janusz Lorenz	32
Punkt czwarty porządku obrad: stano-		senator Józef Sztorc	33
wisko Senatu w sprawie ustawy o Fun-		senator Mieczysław Janowski	33
duszu Poręczeń Unijnych		podsekretarz stanu	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-		w Ministerstwie Rolnictwa	
sów Publicznych		i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca		Daria Oleszczuk	34
Tadeusz Wnuk	21	Otwarcie dyskusji	
Zapytania i odpowiedzi		Zamknięcie dyskusji	
senator Janusz Lorenz	23	Punkt siódmy porządku obrad: stanowis-	
senator sprawozdawca		ko Senatu w sprawie ustawy o zmianie	
Tadeusz Wnuk	23	ustawy – Prawo lotnicze	
senator Janusz Lorenz	23	Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa	
senator sprawozdawca		i Infrastruktury	
Tadeusz Wnuk	23	senator sprawozdawca	
senator Andrzej Wielowieyski	24	Józef Sztorc	35

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	35
Wystąpienie prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego	
prezes Krzysztof Kapis.	36
Zapytania i odpowiedzi	
senator Gerard Czaja	36
senator Mieczysław Janowski	37
prezes Krzysztof Kapis.	37
senator Gerard Czaja	37
prezes Krzysztof Kapis.	38
Otwarcie dyskusji	
senator Mieczysław Janowski	38
senator Zbigniew Kulak	39
Zamknięcie dyskusji	
Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Ewa Serocka	40
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt dziewiąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	41
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	

senator sprawozdawca	
Tadeusz Wnuk	41
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkty dziesiąty, jedenasty oraz dwunasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r. z późniejszymi zmianami; stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	42
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca	
Józef Sztorc.	43
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	43
Otwarcie łącznej dyskusji	
Zamknięcie łącznej dyskusji	
Komunikaty	

(Obrady w dniu 22 kwietnia)

Wznowienie posiedzenia	
Punkt trzynasty porządku obrad: trzecie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Jerzy Adamski	45

senator Kazimierz Pawelek	45
senator Jerzy Suchański	46
senator Włodzimierz Łęcki.	46
senator Janina Sagatowska	46
Zapytania i odpowiedzi	
senator Mieczysław Janowski	46
senator sprawozdawca	
Jerzy Adamski	47
senator Maria Szyszkowska	47

senator sprawozdawca		Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ad-	
Jerzy Adamski	47	ministrowaniu obrotem towarowym z za-	
senator Bogusław Litwiniec	47	granica	
senator sprawozdawca		Punkt czwarty porządku obrad (cd.)	
Jerzy Adamski	47	Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
senator		sów Publicznych	
Franciszek Bachleda-Księdzularz	47	senator sprawozdawca	
senator Longin Pastusiak	47	Tadeusz Wnuk	53
Głosowanie nr 1	48	Głosowanie nr 17.	53
Głosowanie nr 2	48	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o Fun-	
Głosowanie nr 3	48	duszu Poręczeń Unijnych	
Głosowanie nr 4	48	Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Podjęcie uchwały w sprawie zmiany Regula-		Sprawozdanie połączonych komisji: Komi-	
minu Senatu		sji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator Zbigniew Kulak	49	oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Inte-	
Punkt czternasty porządku obrad: zmia-		gracji Europejskiej	
ny w składzie komisji senackich		senator sprawozdawca	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej,		Genowefa Ferenc	54
Etyki i Spraw Senatorskich		senator Mieczysław Janowski	54
senator sprawozdawca		senator sprawozdawca	
Zdzisław Jarmużek	49	Genowefa Ferenc	54
senator Wiesław Pietrzak	49	senator Longin Pastusiak	54
Głosowanie nr 5	50	senator Genowefa Ferenc	54
Podjęcie uchwały w sprawie zmiany w skła-		senator Mieczysław Janowski	54
dzie komisji senackiej		senator Krzysztof Jurgiel	54
Głosowanie nr 6	50	senator Genowefa Ferenc	55
Podjęcie uchwały w sprawie zmiany w skła-		senator Longin Pastusiak	55
dzie komisji senackiej		senator Bogusław Litwiniec	55
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 18.	55
Głosowanie nr 7	50	Głosowanie nr 19.	55
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfi-		Głosowanie nr 20.	55
kacji Protokołu dodatkowego między Rze-		Głosowanie nr 21.	56
cząpospolitą Polską a Stanami Zjedno-		Głosowanie nr 22.	56
czonymi Ameryki do Traktatu o stosun-		Głosowanie nr 23.	56
kach handlowych i gospodarczych między		Głosowanie nr 24.	56
Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zje-		Głosowanie nr 25.	56
dnoczonymi Ameryki, sporządzonego		Głosowanie nr 26.	56
w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.		Głosowanie nr 27.	56
Punkt drugi porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 28.	56
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej		Głosowanie nr 29.	57
i Zdrowia		Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o po-	
senator sprawozdawca		stępowaniu w sprawach dotyczących po-	
Krystyna Sienkiewicz	50	mocy publicznej	
senator Józef Sztorc	51	Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
senator sprawozdawca		Sprawozdanie połączonych komisji: Komi-	
Krystyna Sienkiewicz	51	sji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji	
senator Tadeusz Rzymkowski	51	Spraw Zagranicznych i Integracji Euro-	
Głosowanie nr 8	52	pejskiej	
Głosowanie nr 9	52	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 10.	52	Janusz Lorenz	57
Głosowanie nr 11.	52	senator Józef Sztorc	57
Głosowanie nr 12.	52	Głosowanie nr 30.	58
Głosowanie nr 13.	52	Głosowanie nr 31.	58
Głosowanie nr 14.	53	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o nad-	
Głosowanie nr 15.	53	miernych zapasach produktów rolnych	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy		i produktów cukrowych	
o świadczeniach przedemerytalnych		Punkt siódmy porządku obrad (cd.)	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)		Sprawozdanie połączonych komisji: Ko-	
Głosowanie nr 16.	53	misji Skarbu Państwa i Infrastruktury	

oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej		
senator sprawozdawca		
Zbigniew Kulak	58	
senator Józef Sztorc	58	
Głosowanie nr 32.	58	
Głosowanie nr 33.	59	
Głosowanie nr 34.	59	
Głosowanie nr 35.	59	
Głosowanie nr 36.	59	
Głosowanie nr 37.	59	
Głosowanie nr 38.	59	
Głosowanie nr 39.	59	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze		
Punkt ósmy porządku obrad (cd.)		
Głosowanie nr 40.	59	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych		
Punkt dziewiąty porządku obrad (cd.)		
Głosowanie nr 41.	60	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.		
Punkt dziesiąty porządku obrad (cd.)		
Głosowanie nr 42.	60	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.		
Punkt jedenasty porządku obrad (cd.)		
Głosowanie nr 43.	60	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami		
Punkt dwunasty porządku obrad (cd.)		
Głosowanie nr 44.	61	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października		
2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.		
Oświadczenia		
senator Krzysztof Jurgiel	61	
Zamknięcie posiedzenia		
Wyniki głosowań		
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 61. posiedzenia Senatu		
Oświadczenie złożone		
przez senatora Tadeusza Bartosa	71	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Tadeusza Bartosa	72	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Adama Biele	74	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Gerarda Czaję	75	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Witolda Gładkowskiego.	76	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Adama Graczyńskiego	77	
Oświadczenie złożone		
przez senatora		
Zbigniewa Kruszewskiego	78	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Sergiusza Plewę	79	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Henryka Stokłosę	80	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Henryka Stokłosę	82	
Oświadczenie złożone		
przez senatora Józefa Sztorca	83	
Uchwały		
Uchwała Senatu w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.	87	
Uchwała Senatu w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej	89	
Uchwała Senatu w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej	90	
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu dodatkowego między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki do Traktatu o stosunkach handlowych i gospodarczych między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki sporządzonego w Waszyngtonie dnia 21 marca 1990 r.	91	
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych	92	
Uchwała Senatu w sprawie ustawy		
o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą	94	
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o Funduszu Poręczeń Unijnych	95	

Uchwała Senatu w sprawie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej	96	bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.	104
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o nadmiernych zapasach produktów rolnych i produktów cukrowych	99	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 27 czerwca 1997 r., ujednolicającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami	105
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo lotnicze	100	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu z dnia 8 października 2002 r. o przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, ujednoliconej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.	106
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych	102		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli w dniu 14 października 2003 r.	103		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie			